BAYAN YANI

LEMAN ÖZEL

Temmuz-Ağustos 2011 - LeMan Özel 05 - 3.5 TL (KDV Dahil) K.K.T.C 5 TL.

OFF SELÜLİTE BAK!..

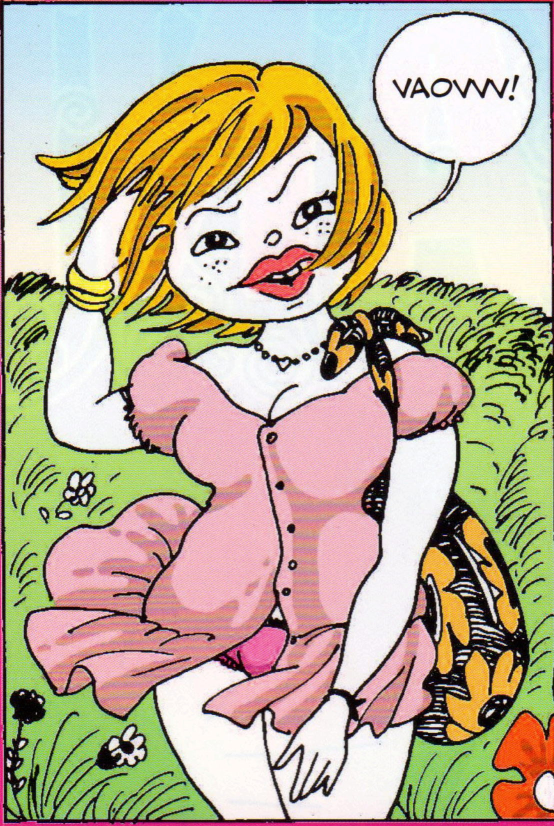

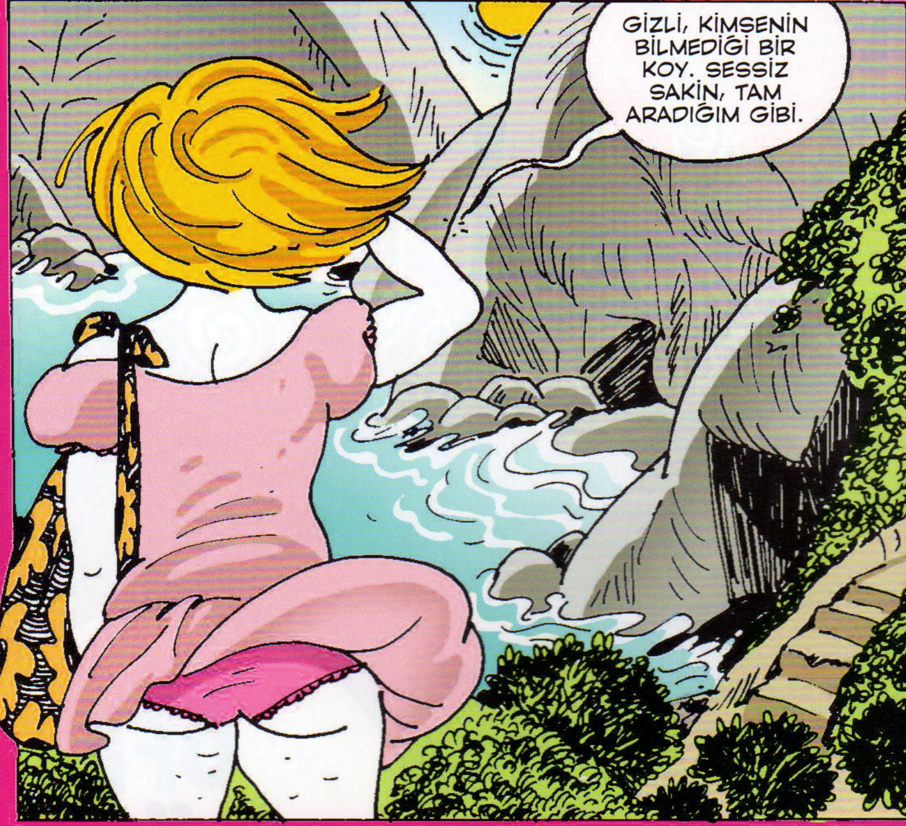
Ramize Erer

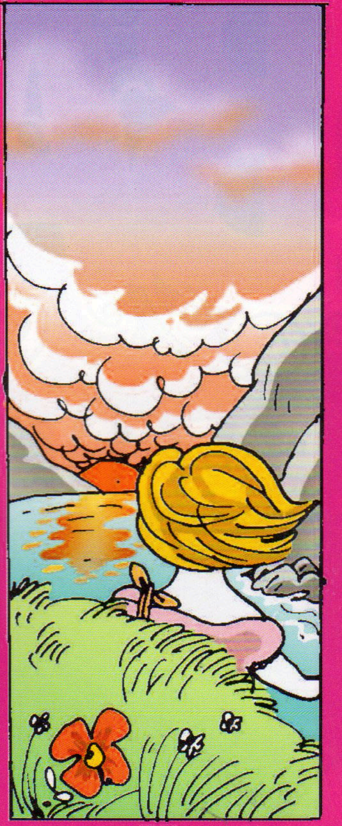
Akşamsefası

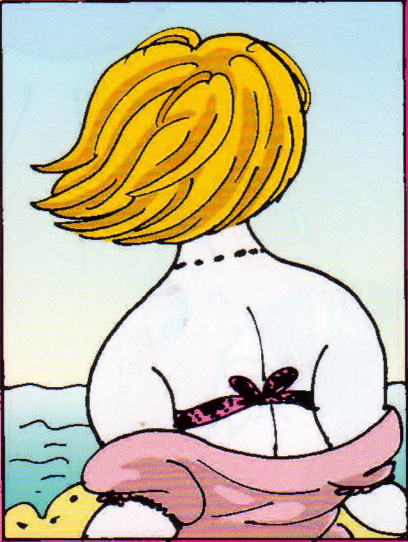
KÖTÜ KIZ

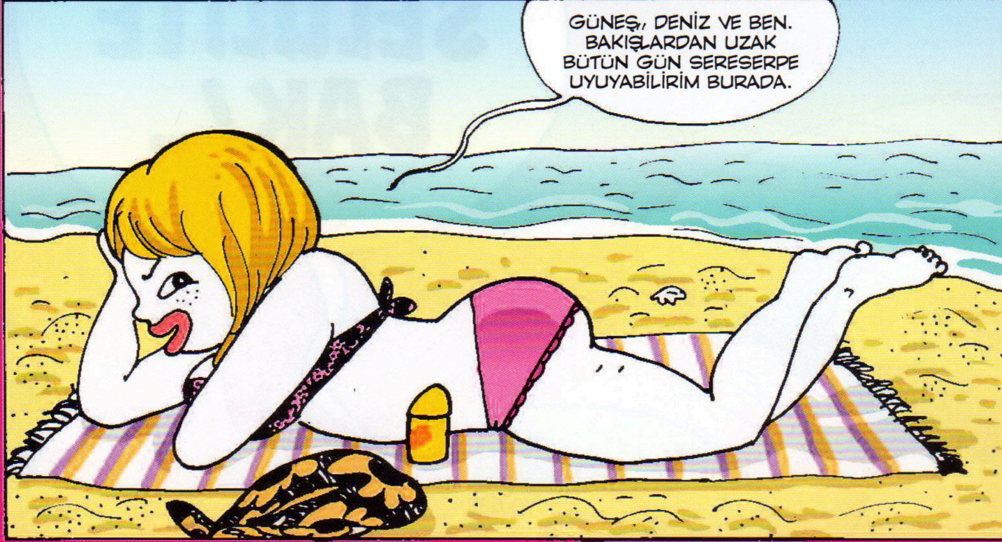
ramize erer

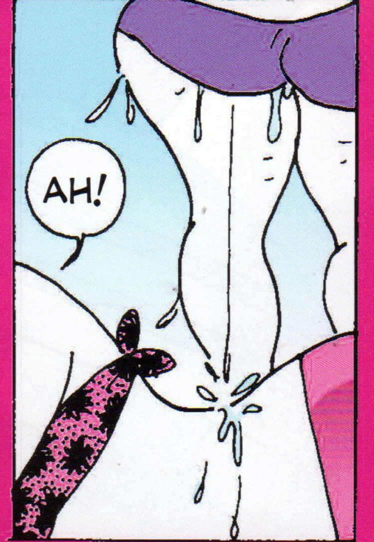

Akşamsefası

BAYAN YANI

Sayı: 05- Temmuz-Ağustos 2011

Aylık yaygın süreli yerel yayındır

BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına

Sahibi ve Yazışleri Müdürü
Tuncay Akgün

Renklendirme Editörü
Fikret Özdemir

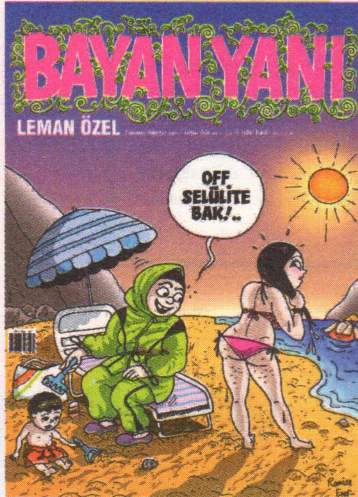
ADRES:
Firuzağa Mahallesi Defterdar Yokuşu No: 19/1A Cihangir Beyoğlu/İstanbul

TEL: 0212 292 94 50
FAX: 0212 251 57 54

BASKI:
LeMan Ofset
TEL: 0212 858 00 93

GENEL DAĞITIM:
DPP A.Ş.

ABONELİK
Asiye Uludağ

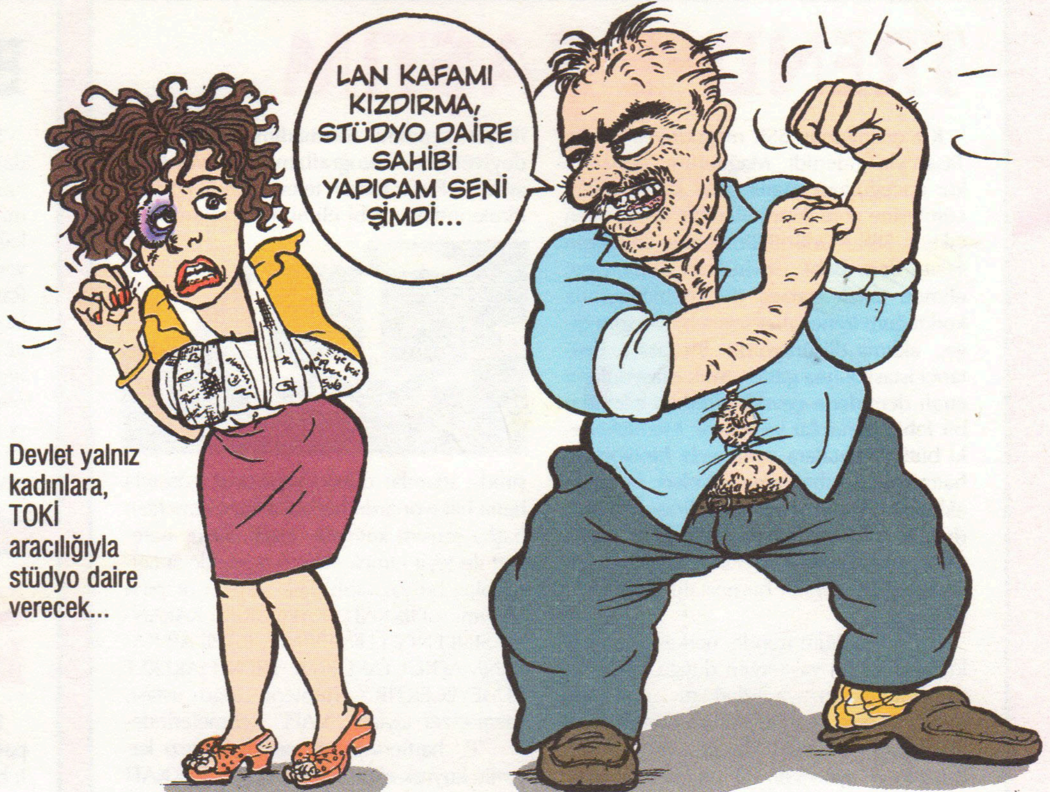

KADINA ZİMMETLİ POLİS

Madımak'ın girişindeki Anı Bölümü'ne Sivas olaylarında ölen 33 aydının yanısıra yangını çıkaran saldırgınların da adı yazıldı... Vali "Şimdi biz olaya insan merkezli baktığımız için ayrım yapmadık" dedi.

Sivas'ı unutmayız!! İşte 7 temmuz 2010 tarihli LeMan kapağı işte gerçek bir bayan yanı. Sanki o günlerden bize göz kırpıyor. İçime mi doğmuş ne?

PAPARAZZİYE

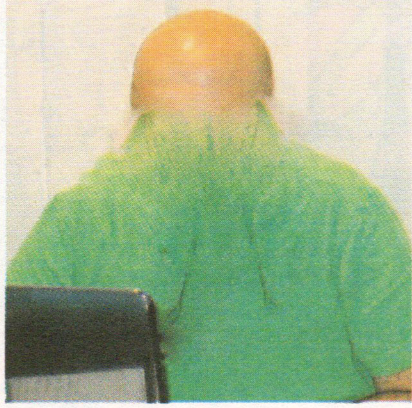
raziyeicoglu@gmail.com
RAZİYE İÇOĞLU

EX-TEN TANELER

Paparazziye'nin, aldatıp, itiraf edip evi terk eden Ex'in arkasından, bozulan ekmek kızartma makinesine sarılarak "ben ekmek kızartma makinesi olmadan yaşayamam" diye ağlayarak atlattığı...

ALDATILMADA 3 TEMEL EVRE

1) Aldatılma size ne şekilde? Kiminle? Nerede? Nasıl? Yapıldı?

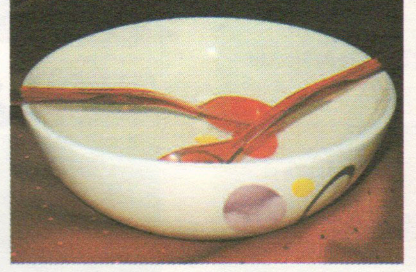
Paparazziye'ye; salon yemek masasına açılan PC de ziker alemde yapıldı. Ex Paparazziye'yi bilgisayarda çetir çetir aldatırken, Paparazziye ikili kanepede çıtır çıtır Dakota çekirdek yiyordu. Nereden perdeyi düzeltmek aklına geldi bilinmez, o sırada yakaladı. Ex yakalandığında "arkadaşlarla böyle iletişim kuruyoruz" gibi, "bırakacağım sigara gibi bir bağımlılık" türünde çelişkili ifadeler verdi.

2) Aldatılma itirafı size yatakta mı, Yemekte mi, Parkta mı, Bankta mı, ya da nerede yapıldı?

Paparazziye'ye; aldatılma itirafı Ex Koca tarafından; yatak odası yer zeminde; abroocker aleti üzerinde "seni aldattım,1 değil, 2 değil,3 değil,hem de yıllardır" diyerek, ileri geri göbek kas hareketi ile giderayak condisyonu da tam tutarak ve ağzında bir çiklet ve yanındaki aynada da nasıl göründüğüne bakarak yapıldı. Tamam ekol 70'li yıllar türk filmi , ama Nuri Alço, Önder Somer tiplemelerinin atlet-don paçoz hali...

Paparazziye "itiraf edilmedi" demeyi çok isterdi aslında. Ama aldatma çok mutlu bir geçişe gidiyorsa, 'aldatılan bir an önce ortamdan uzaklaştırılmadır' kuralı, aldatan kişi tarafından acilen uygulanacaktı.

3) Aldatılma kamuflaj telafisi size hediye mi, Çiçek mi, Takı set mi, Tatil mi, Ne oldu?

Paparazziye'ye itiraf kapatıcı olarak, Çekmeköy Semt Pazarı'ndan, plastik kaşık ve çatalı da olan, salata kasesi alındı.

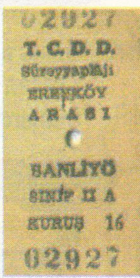
**(Aldatılma da 3 evre. Siz de nasıl? bekliyoruz)*

TREND-E ŞAŞTIM

Kız çocuğunun SSK mağduriyeti ,Torba Tasarı'yla giderildi. Mağdurum, babamın kız çocuğuyum. Bana göre sabah, cemi cümlesine göre ikindi olan bir vakit evden çıktım. SSK Müdürlüğüne giden en uygun vasıta tren. Beni sevindiren torba yasa, elimde evrak torbası ile çocukluğumda korktuğum trene yıllar sonra bineceğim diye, aklıma düşürüyordu bir tasa... Bostancı istasyonuna gittim. Artık istasyonların etrafı demirlerle çevrili, girerken çıkarken bir fobik durumlar yaşanıyor. Memlekette-ki bütün vasıtalara aynı şeyle biniyorsun, hatta bazen sabahlama geceleri kendimi akbille ev kapısını açmaya uğraşırken bulduğum anlar çok oluyor. Eskiden kondoktörün yıldız zımba ile o yeşil biletleri delmesi özlemle aranır bir nostalji. Tren, gelir hoş gelir...

Hızla bindiğim trende, herkes bana bakıyordu. O an yaşadığım duygu İzmir Kitap Fuarı'na imzaya giderken, 1 saat beklediğim Leman minibüsünün beni yoldan alacakları, E-5'deki durakta hissettiğim duygunun aynısıydı. O adamlar burada mı, yoksa muadilleri mi? Elimi kolumu koyacak yer bulamıyordum. Trend-e uymadım, trene ciks kalacağım aklıma bile gelmezdi. Badana renkli gömlekli adamlar, jöleli horoz ibiği şaç biçimleri, demir kenarlı kara gözlük çeşitleri olan, renkli tesbihler vs. böyle raylarda yürüyen muhteşem bir moda vizyon görmemiştim. Trenlerin rengi değişmiş; koltuklar plastik, kapılar otomatik... Ama adamlar yıllardır aynı, her daim statik. Gelinen istasyon dijital ses sistemi ile bildiriliyor, ama kırsala yaklaştıkça susuyor. "İmdat freni; tehlike halinde kolu çekiniz, lüzumsuz yere kullananlar cezalandırılır." Acaba ne kadar tehlikedeyim çeksem mi ne? Gözümdeki kara gözlükler beni bir nebze olsun koruyor, treni inceliyordum. Dikkat yazılarını okurken , okuduğum karşısında şaşa kaldım ve gayri ihtiyari kendimi tutamadım "nasıl yani" deyiverdim. Fotoğraflamak istiyordum, ama bir Pazar sabahı televizyonda kovboy filmlerindeki, gibi elimi her çantama atışımda adamlar düello yapıyoruz edasıyla bana bakıyorlardı, hafızaya kayıt etmekten başka şansım kalmadı. Hızlı dönüş hareketi ile teyit etmek amaçlı, genelde simetrik olan bu yazıların diğer kapıda olanına baktım. "DİKKAT! KAPILARIN KAPANMASINI ENGELLEMEYİNİZ. KAPILAR KAPANMADIĞI TAKDİRDE TREN HAREKET ETMEYECEKTİR." Trenlerin argo ustası, yazar-çizer tayfası "KAPI" kelimelerindeki "P" harflerine aynı renkli kırmızı kalemle kuyruk eklemiş ve yazıyı "DİKKAT! KARILARIN KAPANMASINI ENGELLEMEYİNİZ. KARILAR KAPANMADIĞI TAKDİRDE TREN HAREKET ETMEYECEKTİR." haline getirmişti. Anladım ki; artık hiciv sanatı da trend-e uymuş, ben ise trende şaşmıştım. "KAPILARA YASLANMAYINIZ" yazısını hiç ellememişlerdi. Çocukken, okumayazma öğrenme hevesi ile her yazıyı dikkatle okuduğum için hatırlıyorum da "DIŞARI SARKMAYINIZ" yazısında bazı harfleri kazırlar ve "DIŞARI SARK AYI" haline getirirlerdi. Gel zaman, git zaman tren hiciv sanatı da zamane olmuş... Şimdi silme out, ekleme in... Haydi Raziye Kaynarca'ya geldin trenden in... Dönüşte bu psikolojiyi kaldıramayan bünyem Kaynarca-Bostancı arası 10 isyasyonluk, yaya olarak 5 saatlik yolu yürüdü... İndi-bindi yapacak gücüm kalmadı..

BAY SÜRÜCÜ KURSU

Sürücü ehliyetimi aldığım 93 yılında, kuzenlerden en büyük abimiz; "araba sürmek nasıl olur, öğreteyim mi?" deyince, ben hemen spor ayakkabılarımı giymeye çalışıyor ve bir yandan da "acaba nerede süreceğiz. Rampa var mı?" gibi düşünceleri kafamdan geçiriyordum. Çok ağır tempo ile konuştuğu halde, İçoğlu ailesinde hiç lafı kesilmeden dinlenen tek adam olan kuzen konuşuyordu. "Bak şimdi, pencereyi açacaksın ve pencereye sırtını vereceksin. Eline bir kitap alacaksın, televizyonu da karşına alıp açacaksın ve televizyonun yanına bir ayna koyacaksın. Taammaam. Şimdi hem kitabı okuyacaksın, hem televizyona bakacaksın, hem de televizyonun yanına koyduğun aynadan, arkandaki camda olanları izleyeceksin. İşte araba sürmek bu..." dedi.

Ehliyet kurslarında erkek eğitmenlerin de, evli kadınlara önerdikleri argo ödevleri "vitesleri de evde kocanızla çalışırsınız" eğitimini de eklersek, bir kadının araba kullanmayı öğrenmesi için hiçbir zaman trafiğe çıkmasına gerek yok...

kahraman sebzeler-can kurtaran PATLICAN

Patlıcan yiyemeyen bir kişi olarak, patlıcandan utandım. Meğer ne faydalı bir sebze imiş.

Semt pazarında bir kadın patlıcanla bir adamı dövüyordu. Adam sapık falan değildi, öyle olsaydı pazarcılar bu linçe ortak olurlardı. Zaten aralarında gruplaşmışlar ve kritiksel konuşmalar yapıyorlardı. Belli ki aile içi şiddetin başka bir tarafına şahit oluyorduk. Şiddetin ne hoş...

GDO açılımını o gün anlamıştım, "Görün-Dövdüm-Onu" ...Ne desem bilmem ki; kadın yaratıcıdır, elindeki malzemelerle neler yaratır mı, yoksa GDO yararlı bir şey mi... Tv'de uzmanlar "Türkiye'de manavdan, marketten aldığınız hiçbir sebze ve meyvede GDO yok, Türkiye'de GDO'lu tarım yok" diyorlar. Öyleyse bu kahraman sebze, kimlik bilgileri coptan olma, patlıcandan doğma melez sebze PATLICOOP.. Elinde gıcır gıcır gıcırdayan patlıcopla kadın; "artık yeter, canımı yedin " diyerek adama indiriyordu. Yenen can, destek veren patlıcan. Oturtmasını, kızartmasını, karnıyarığını, imam bayıldısını yapıyorduk ve yeni bir tarif eklendi. "Adam bayıldı" çiğden atılmıştı Pazar ortamına, buyrun burdan yiyin.

Yıllar önce Almanya'dan izin yapmaya gelirken amcamın "Avrupa'da böyle sebzeler var" diye getirdiği, banana muz ve yarım metre boyundaki hıyarlarla, çocuğuna, karısına giriştiğini çok görmüştük ama artık biz de Avrupa'ya yetiştik. Neyse ki Türkiye'de de var. Sopamızı artık kendimiz ekip, üretiyoruz. Artık Avrupa'nın iri sebzelerini ithal etmemize gerek kalmadı.

Kim demiş GDO zararlı. Derde düşünce can, hemen imdada yetişir patlıcan. Bu aksiyon da pazarcıya yaşatır heyecan.

TATBİKİ PAPARAZZİYE PÖFÜRDEMELERİ

• Yağlı saçlara sahipseniz ve her gün yıkamadan olmuyorsa, çözümü saçlarınızı her gün yıkamak. Şehir suyu kesik, okula, işe vs. geç kaldınız, başka yerde sabahladınız veya bebek var bırakıp yıkayamıyorsanız, bu basit çözümü Paparazziye muhtelif zamanlarda uyguluyor. Saçlarınızın diplerine talk pudrası serpin, şöyle bir elinizle karıştırıp, çıkın. Aman sakın ha! pudrayı fazla kaçırmayın yoksa yağı alayım derken, yaşı ,başı almış görünürsünüz. Bence uzun soluklu seyahatlerde yanınızda bulundurun, ayak terlemesi, ayak kokusu gidericilik gibi faydaları da varmış. Şimdi arkadaşlarım "aayyy.. o çantada pudra da mı var?" diyorlar, daha henüz çantama giremedi. Ama yazdığımın arkasındayım, hemen şimdi koyacağım.

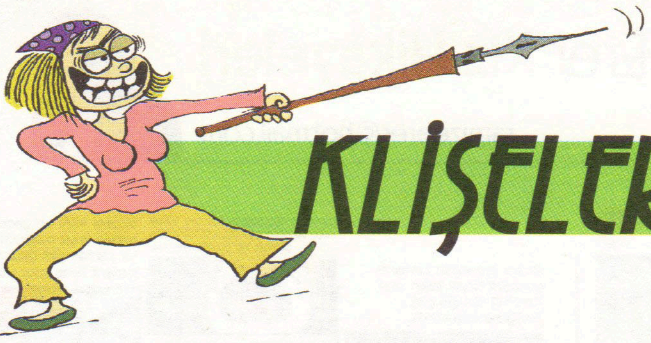
• Dağ başındasınız, çadırdasınız, ütü bozuldu, elektrik yok veya hiç ütünüz olmadı. Bunlara rağmen ütülemek istediğiniz bir şeyiniz varsa, dert etmeyin. Çayı demleyip içerken ne giyeceğinizi düşünün. Sonra uygun, temiz bir zemin bulun, kırışık nesnenizi oraya yatırın ve sıcak çaydanlığı kulbundan tutarak, çaydanlık altı ile ütülemeye başlayın. Seçtiğiniz zeminin zarar görmemesine dikkat edin ve ütülediğiniz şeyle çaydanlık arasına bez veya boyası çıkmayacak paket kağıdı koyun ki, çaydanlık altının isi, pisi geçmesin. Evet, tabiki paparazziye bunu da uyguladı, artık sormayın, denemediğini önermez...

• Piknik, atölye veya az mutfak eşyası olan bir yerde arkadaşlarınızla eğlentiye karar verdiniz. Nevaleleri alırken arkadaşlardan birinin isteği üzerine, anne gözlemesi yapmak için ekmek hamuru, un alıp mekana geldiniz. Hamurun tamam ama merdane yok, yağlı hamur yapmak da istemiyorsunuz, no problem. Hemen en uzun içki şişesini alın, arkadaşlarınızın bardaklarına dağıtın, şişeyi bir temiz silin, bu şişeyi merdane gibi kullanarak gözlemelerinizi, açın, yapın ve hem de içkilerinizi yudumlayın. Ayrıca Paparazziye, annelerinin merdanelerini çalıp okula getiren, seramik bölümü arkadaşlarına da çamur açarken böyle bir şişe kullanmalarını pöfürdetiyor.

• Adına; "Çek ,As ,Ser" denilen çamaşırlığınız güneş ışığı vs. etkisi ile minik minik paslandı ise, atamıyor veya yenisini alamıyorsanız, bir yerden bir yere ip bağlamak da çözüm değilse, rengi önemli değil, paslanan noktaları ojeleyin. Endişelenmeyin, ojenizi bitirmediğiz takdirde tekrar tırnak jilası olarak kullanabilirsiniz.

• Kavonoz kapağını açamıyorsunuz, Paparazziye mahallesindeki yaşlı teyze gibi sepetle aşağı sarkıtıp, yoldan geçen adama açtırabilirsiniz, ama aynı teyzenin yaptığı gibi "yavrum açtıktan sonra, dökülmesin diye sıkmadan kapat" uyarısı yapmalısınız, yoksa sadece boş bir kavanoza sahip olabilirsiniz... Ama piyasada hiç adam yoksa, piyasalarda halı kaydırmaz diye satılan naylon parçası ile kapağı çevirip açabilirsiniz, veya naylon da, yoldan geçen bir adam da yoksa, Paparazziye annesi gibi kapağın kenarını yere vurabilirsiniz, havası çıktığı için kolayca açılabiliyor, ama gecede bir hakkınız var, yoksa aşağıdaki komşu da yukarı tıklatabilir.

Akşamsefası

MUHİM OLAN İÇ GÜZELLİĞİ...

OLDUĞUN GİBİ GÖRÜN...

BENİM BEYİM HAYATTA YAPMAZ...

ANASINA BAK KIZINI AL...

SAĞLIKLI OLSUN DA KIZ-ERKEK FARKETMEZ

Akşamsefası

Elvida

Özür ve düzeltme: Geçen sayıda başladığımız Ramize Erer'in **'Elvida'** öyküsünün sayfa sıralaması yanlış olmuştu. Doğru sıralama bu sayfada yayınladığımız gibidir. **'Elvida'** bu sıralamayla okunduktan sonra yandaki ve arkadaki sayfalarda devam etmektedir. Bu teknik hatadan dolayı çizerimiz Ramize Erer'den ve Bayan Yanı okurlarından özür dileriz.

ramizeerer©hotmail.com

1

Otogardaki büfede bir kaşarlı tost, bir goralı yemiş üstüne de, iki ayran içmiş sonra bir bayan yanı bilet alıp erkenden gelip yolcularını bekleyen Güneydoğu'ya gidecek olan otobüsüne binip oturmuştu Meri. Asıl adı Elvida'ydı.

Arkadaşları ona, küçük ev dizisindeki Meri'ye benzediği için bu adı takmışlardı.

Lora Ingıls, Lora Ingıls Karolin kıskıs kıs Meri keri Çarls Ingıls

Meri'nin içinde olmak istediği mutlu aile fotoğrafı işte buydu...

Dizideki bütün karakterleri ne çok severdi. Lara, Karolin, Çarls, Doktor Baker, Bayan Olesen, kızı Nancy, Miss Eva. Bağırırken ağzından tükürükler saçan öğretmeni kaynana Sebahatten, daha fazla severdi zarif Miss Eva'yı. Öğretmenliği onunla sevmişti mesela.

Okuldan çıkar çıkmaz Meri'nin jenerikte koştuğu gibi koşarak eve gelir çantasını fırlatıp attığı gibi soluğu televizyonun önünde alırdı. Hepsini çok özlemiş olurdu. Kötü kalpli Neli'yi bile.

Annesinin tıpkısını bayramlık olarak diktiği Meri'nin kiliseye giderken giydiği mavi pazar elbisesini Elvida, gidecek kilise olmadığı için bakkala, çakkala giderken giydi.

Pazarda Lora, Meri gecelikleri adıyla satılan geceliklerden aldırdı, tatlı Merimsi rüyalar gördü.

Ama en çok bölüm sonlarındaki ışıkların teker teker söndüğü herkesin birbirine isimleriyle seslenerek iyi geceler dilediği kapanış sahnesini severdi.

Babasının yokluğunu en çok bu sahnede hissederdi. Bunu hisseden Çarls, Meri geceliğiyle yatağına uzanmış Elvida'ya, iyi geceler derdi.

2

Sonra annesinin odasına geçtiğini hayal eder, onu Karolin'i öptüğü gibi öptüğünü düşünürdü.

Sallanan süt dişleri, tek tek küçük mısır taneleri gibi ağzının içine düşerken ter içinde uyanırdı.

Annesini unutulmuş bir eşya gibi camın önünde bulurdu, hep aynı yerde, kımıltısız.

Babası karlı bir gecede, evdeki yuva sıcaklığını uçucu bir parfüm gibi üstüne sürüp, karlara bata çıka gitmişti.

Annesi ve Elvida üşüyerek izlemişlerdi bu gidişi. Kardaki ayak izlerini, babasının dökülen gözyaşları olarak hayal etmiş, bu hayalle ferahlamıştı.

O karlı geceden sonra hep üşümüştü Elvida. En yakıcı güneşte donmuştu. Mor yün hırkasını bir daha hiç çıkartmadı.

AA... ÇIKARTSANA ŞU HIRKAYI KIZ YANACAKSIN BU HAVADA!.

Babası, kocasının Almanya'dan gönderdiği schiesser marka naylon kilotları mahallenin kadınlarına satan Sevinç abla için terketmişti onları. Bu olaydan sonra kadının işleri açılmış, o güne kadar gözü dışarda olan kocalarını yaptırttıkları büyülerle eve bağlamaya çalışan kadınlar bu terkedişi sevinç abların kendisinin de giydiği naylon kilotlara yormuş, o güne kadar giydikleri kiraz desenli pamuklu, paçalı donlarını fırlatmışlar, markasını doğru telaffuz edemedikleri kilotları çifter, çifter kapışmışlardı.

Bunu aralık kapıdan içeriye soğuk hava gibi girip oturmuş olan halalarından öğrenmişlerdi. En önden tiyatro seyreder gibi seyretmişlerdi. Annesinden rol çalıp, ayılıp bayılmalarını.

3

O sırada küçük halası kocasının göçmen misafir kampında kalan, pamuklu donlar giyen Adja'ya dadandığını, onun omuzlarını çıtır, çıtır boşnak börekleri sarar gibi iştahla ısırdığını bilmiyordu. Öğrendiğinde burnundan soluyarak, tehditler savurarak, Adja ile Arif eniştenin aşk çadırını basmış, onları karşısında yarı çıplak bulunca ilk defa gerçekten küt diye bayılmıştı.

Kalkmayan otobüs zamanında kalkıp gitmeyen bir misafir gibi canını sıkmıştı. Çantasından çıkartıp, sevdiği birinin fotoğrafına bakar gibi uzun uzun baktığı mektubu tekrar okudu. "Sen de bizim kızımız sayılırsın!" cümlesi ile saçları görünmez bir el tarafından okşandı. Karnındaki bebek tekmelerken, televizyona bakar gibi dışarıya baktı.

Annesi o doktordan hoşlanıyordu, bunu onunla birlikte küçük ev dizisini izlemeye başlamasından, dizideki doktor Baker'a doktor Murat'a bakar gibi bakmasından anlamıştı.

Doktorun da ona karşı ilgisiz olmadığını, sırdaşı olan Gülsen Abla'ya anlatmalarından biliyordu.

EN AZ 10 YAŞ GENÇ DURUYORMUŞUM ÖYLE DEDİ YAA!..

Gözünü akıtarak diktiği Fransız dantelli tuvaletin yarı parasını alamayınca müşterisinin evinden çıkmıştı. İşte o zaman girişteki zilin etiketindeki doktor ismini farketmişti...

Aslında doktordan çok o anda onu anlayacak birine ihtiyacı olduğu için zili çalıp içeri girmişti. Doktor Murat'ın güven veren mesafeli doktor sesiyle sorduğu "Neden ağlıyorsunuz?" sorusu onu daha çok ağlatmıştı.

Sonra da birden "Nerelisiniz siz?" diye sormuştu. Bu soruyla annesinin ağlaması, sözünü keser gibi kesilmişti.

Aslında doktordan çok o anda onu anlayacak birine ihtiyacı olduğu için zili çalıp içeri girmişti. Doktor Murat'ın güven veren mesafeli doktor sesiyle sorduğu "Neden ağlıyorsunuz?" sorusu onu daha çok ağlatmıştı.

4

Doktor kontrolüne gitmeden önce, saatlerce hazırlanıyordu annesi. Aldığı rahatlatıcı ilaçların etkisiyle iyice rahatlayan annesi, gittikçe sıklaşan gizli buluşmaya dönen kontrollerin birinde, Modelini burda dergisinden beğenip özenle diktiği poplin kumaşlı elbisesini tıpkı doktorun önünde ağladığı gibi doğallıkla çıkartmıştı, pazardan satın aldığı bebek mavisi naylon kombinezonuyla kalmıştı. O gün annesinin sırtından boynuna doğru dolan ağrıları küçük kuşlar gibi havalanıp gitmişlerdi.

Biletinin üstündeki koltuk numarasını arayan kadının sorusuyla, daldığı düşüncelerden irkilerek çıktı. Sevgilisinin, hiç tanımadığı ailesindeki kadınlardan biri olup, olamayacağını düşündü. Teyzesi, yengesi, ablası ya da annesi ama benzetemedi.

Onun babasına benzediğini düşünürdü nedense, ya da öyle olmasını isterdi. Annesine benzeyen erkekleri sevmezdi.

Her otobüs yolculuğu ona çocukluğunu hatırlatırdı.

Düğünlerin başlamasıyla işleri açılan annesi, sipariş aldığı nişanlıkları yetiştirebilmek için her yaz okul kapanır kapanmaz iki aylığına Elvida'yla ablasını köye, babaannesinin yanına postardı.

Annesinin onları emanet ettiği muavin onları gökyüzüne açılan toprak bir yolda indirirdi. Pürgülü nenesini onlara yaklaştıkça büyüyen kara bir noktaya benzetirdi Elvida.

5

Nenesi onları alıp evine götürürken, Elvida'nın içini, bütün gece başını radyoya dayayıp kısa dalgadan, ince sesli kadınların söylediği hüzünlü şarkıları dinleyen amcası, erkek çocuk yapma umuduyla yedi kız çocuk sahibi olmuş, erkek çocuktan çoktan ümidini kesip sırf bebek kokusu bağımlısı olduğu için karısını sekizinciye hamile bırakan dayısını ama en çok da sünbül tebesini görme heyecanı kaplardı. Babaannesi Selanik göçmeniydi. Mübadele zamanında, hiç unutamadığı cennet olarak tarif ettiği Piperova köyünden herşeyleri bırakıp gelmek zorunda kalmışlardı. Nenesi onlara, Elvida'nın babasının gözlerini hatırlatan mavi çapkın bakışlı gözleriyle sevgiyle bakar, şakayla cevaplarından başka manalar içeren bilmeceler... Sorardı.

Kırmızı sarkar, Kılı bakar Bilin bakalım ne bu?

Elvida ve ablası akıllarından geçeni söylemezler, sıkıntıyla nenesinin bilmecesinin cevabını söylemesini beklerlerdi.

Ciğer ve kedi hahaha!..

Bazen hüzünlenir, onları doğdukları toprakları terketmek zorunda bırakan politikacılara beddualar eder, komşularıyla ne kadar iyi geçindiklerini anlatırdı.

Bunun kanıtı olarak Elvida'nın dedesinin papaz arkadaşından gelen papaz cüpesinin kenarlarına bir mürekkeple yazılmış özenle sakladığı saramış bir mektubu gösterirdi.

Güneşin bile esnediği, bu sıcak ikindi vakitlerinde nenesi kuruları daldığı uykularında gördüğü rüyalarda, hala tadı damağında olan siyah üzümleri, elleriyle ona yedirirken ayrılmak zorunda kaldığı yavuklusuyla her zamanki buluşma yerlerine gidip asma altında gelirdi.

Köydeki bütün yaşlılar gibi, iki büklüm olmuş zamanın bile uykuya dalıp, kendi geçmişine gittiği bu ikindi vakitlerinde sadece çocuklar ayakta olurdu. Elvida'da Rabiye nenesini asma altında yavuklusuyla başbaşa bırakıp köydeki tek arkadaşı olan kirpikleri orlondan kesip yapıştırılmış gibi duran Fatime ile evcilik oynamaya giderdi. Sadece annelerinin ikizi zannetmediği, Fatime'yle ikizi kadar benzeyen erkek kardeşinden, kuduz Şaban'dan hiç hoşlanmazdı. Bunu hisseden Şaban iyice kudurdu.

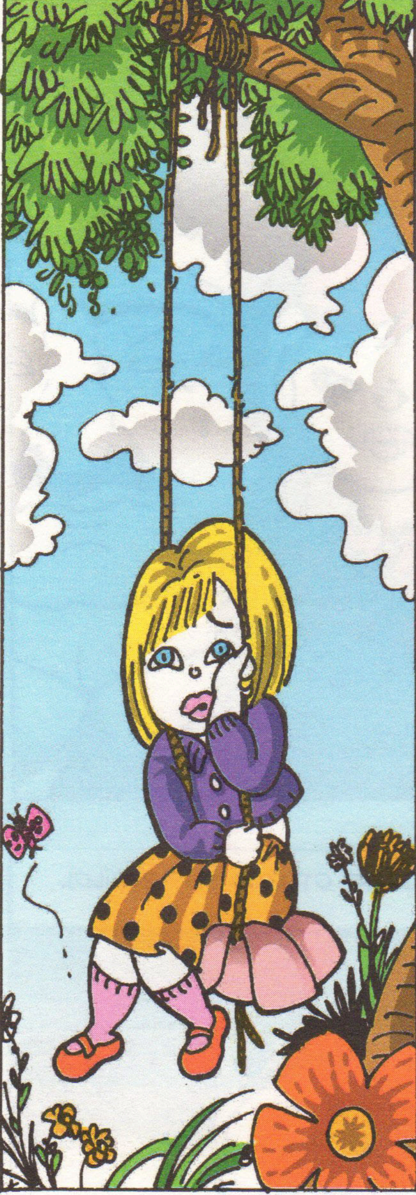
Abları evde mi? Ne bakıyorsun öyle?

Abaa.. İstanbul orospusu geldiii..

Elvida bu muhacir köyünde hayalet gibi dolaşan hüznün,neşenin geçmiş zaman hali olduğunu, en çokta neşeli insanlarda bulunduğunu, yaklaştıkça uzaklaşan bulutlarla kaplı sonsuz gökyüzünün en güzel, rüzgarda hışırdayarak dalgalanan buğday tarlalarından göründüğünü keşfeder gibi kavradı...

Akşamsefası

ELVİDA'NIN ÇOCUKLUĞU NEŞEYLE, HÜZÜN ARASINDA GİDİP GELEN BİR SALINCAKTA GEÇMİŞTİ.

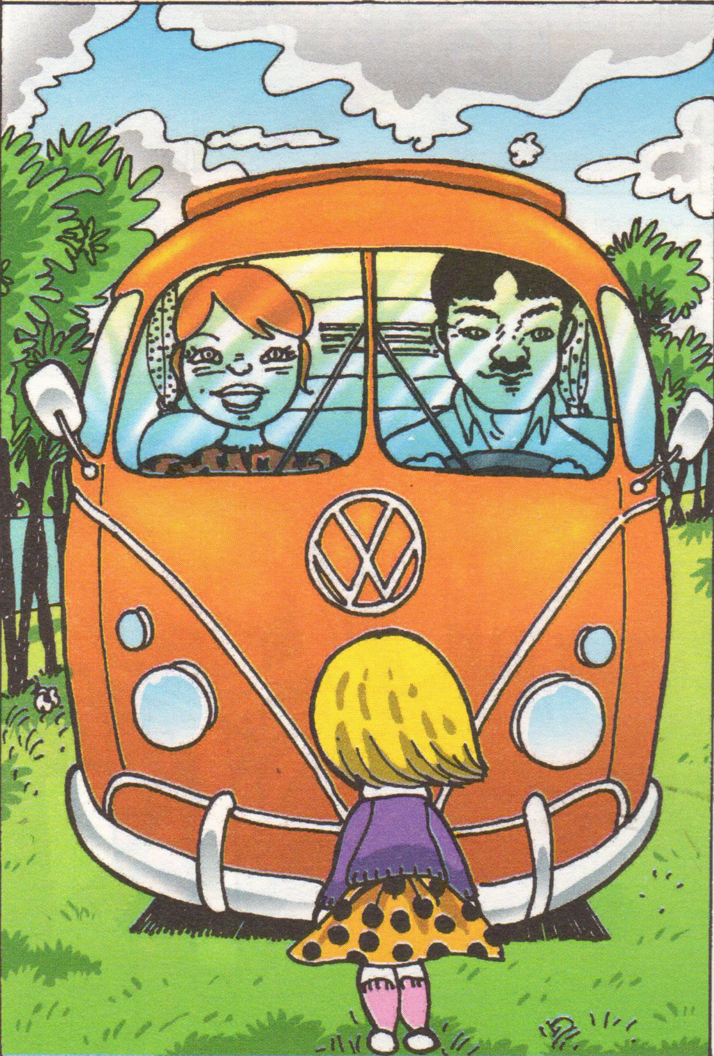
CANI SIKILDIĞINDA SALLANIR..

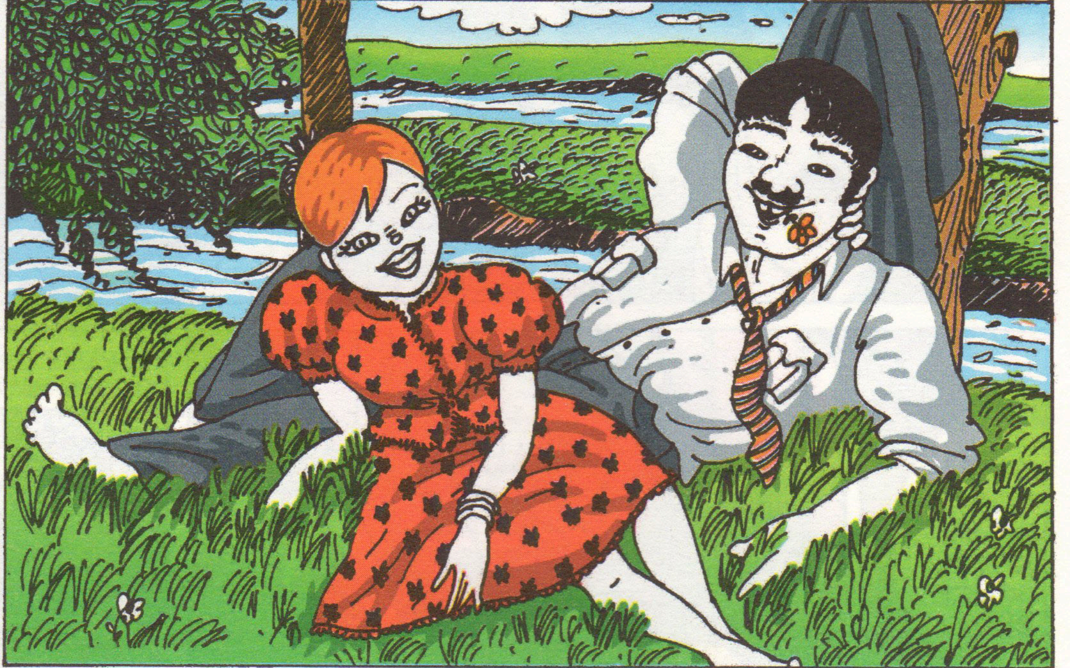
YA DA ŞEKERLİ EKMEĞİNİ YİYEREK, KÖYÜN TOZLU YOLLARINDA KAYBOLARAK DOLAŞIRDI.

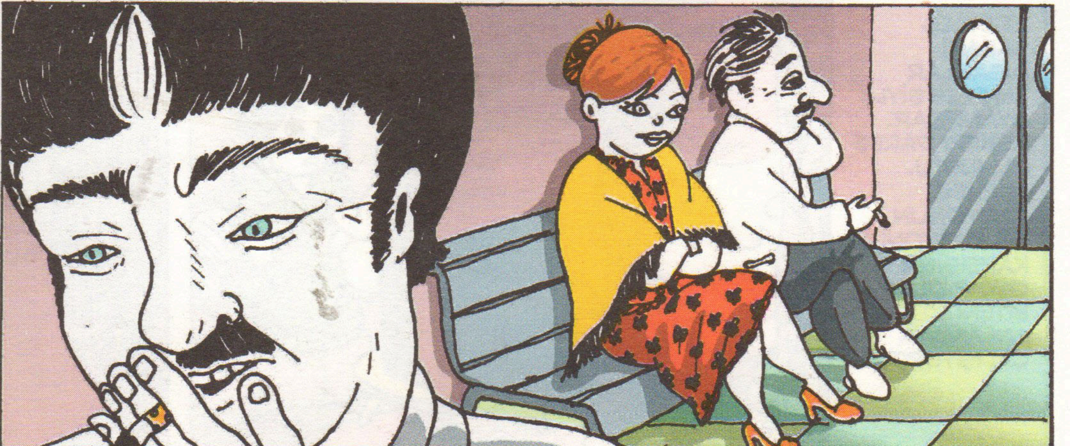
TETESİ ANNESİNİN İKİZİYDİ. YUMUŞAKLIKLARI, İNATÇILIKLARI, DOĞURGANLIKLARIYLA AYNIYDILAR, AMA HERKES TETESİNİ KISIR BİLİRDİ. KOCASININ KUSURUNU ÜSTLENMESİ, AZEM ENİŞTENİN KARISINA OLAN AŞKINI ÖLÜMSÜZLEŞTİRMİŞTİ. KARISINI EL ÜSTÜNDE TUTARDI. VOSVOS MİNÜBÜSLERİYLE ELVİDA'YI ALIP KÖYÜN DIŞINDAKİ EVLERİNE GÖTÜRÜRLERDİ.

TETESİ VE ENİŞTESİ ŞEYTAN DERESİNE GİDİP PİKNİK YAPMIŞLAR, BÜTÜN BİR GÜN ÇİÇEKLERE, BULUTLARA BAKARAK DOĞACAK OLAN ELVİDA'YA İSİM DÜŞÜNMÜŞLERDİ. ELVİDA, ENİŞTENİN ANNESİNİN İSMİYDİ.

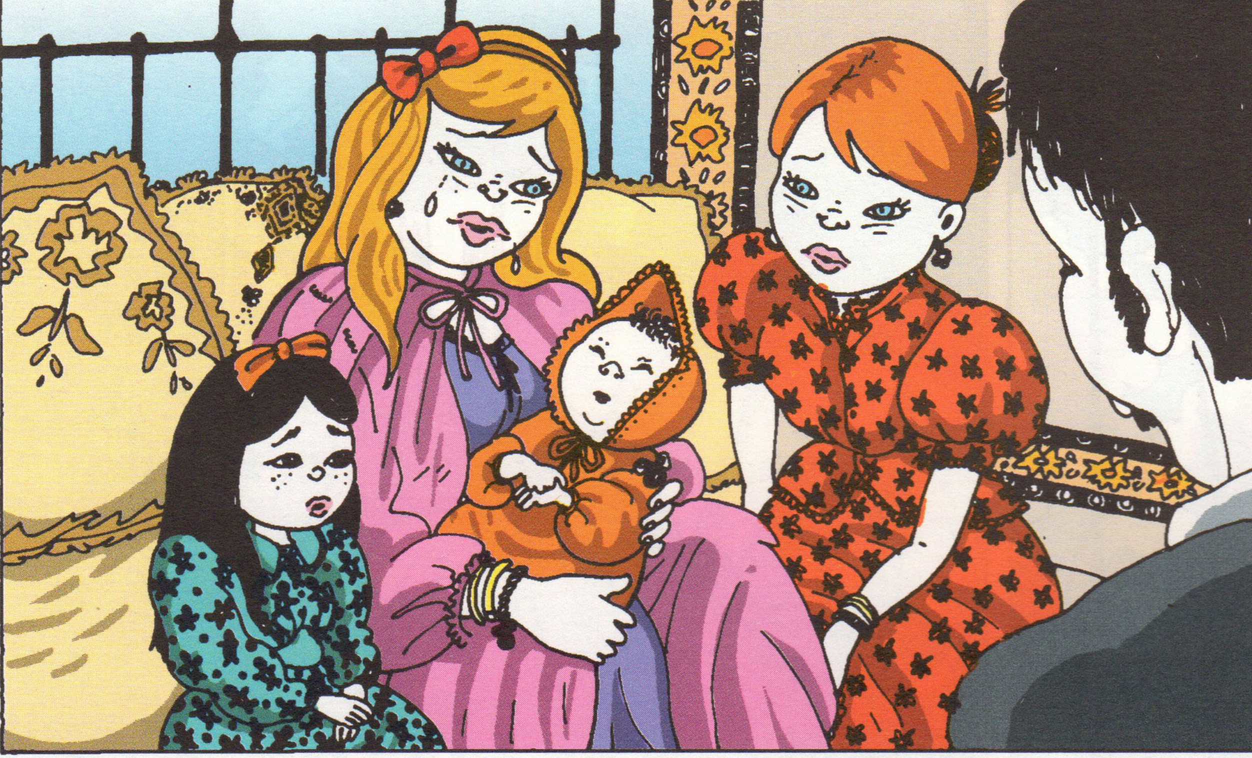

ELVİDA'NIN DOĞUMUNDA BABASI EVDE UYURKEN, ENİŞTESİ DOĞUMHANENİN KAPISINDA SİGARA ÜSTÜNE SİGARA YAKMIŞ, BABA OLMANIN HEYECANIYLA YERİNDE DURAMAMIŞTI.

Akşamsefası

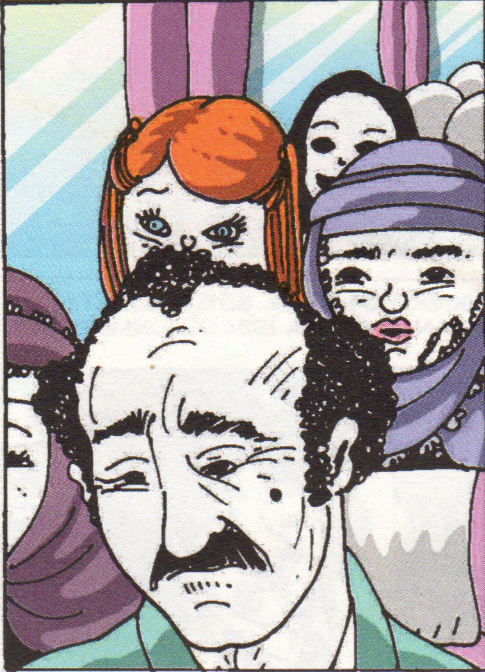
ANNESİ BEBEK ÖZLEMİYLE YANIP TUTUŞAN KARDEŞİNE SÖZ VERMİŞTİ. İKİNCİSİ DE KIZ OLURSA ONA VERECEKTİ. AMA ELVİDA'YI KUCAĞINA ALIP, ÖPÜP KOKLAYINCA BUNU YAPAMAYACAĞINI ANLAMIŞTI. AĞLAYARAK "BANA ONU HİÇ GÖSTERMEYECEKTİNİZ" DEMİŞTİ...

BÜTÜN HAYALLERİ YIKILAN AZEM ENİŞTE AĞLAYARAK DIŞARI KAÇMIŞTI. AYLARCA SUSKUN KALMIŞTI.

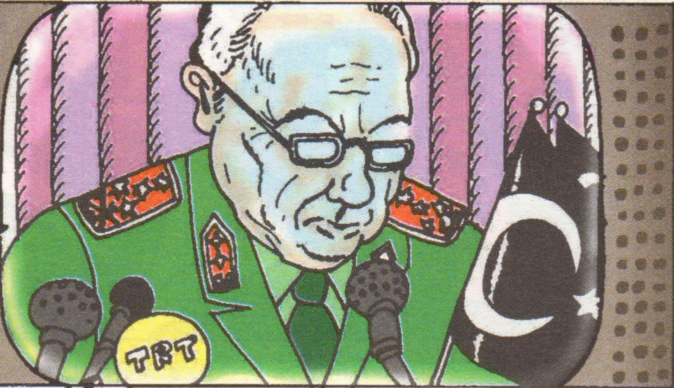

ANİ BİR FRENLE OTOBÜS DURDU.

YOL ASKERLER TARAFINDAN KESİLMİŞTİ. HERKES ÜSTLERİ ARANMAK ÜZERE OTOBÜSTEN İNDİRİLDİ. ASKERLER TEKÖRİST AVINA ÇIKMIŞLARDI.

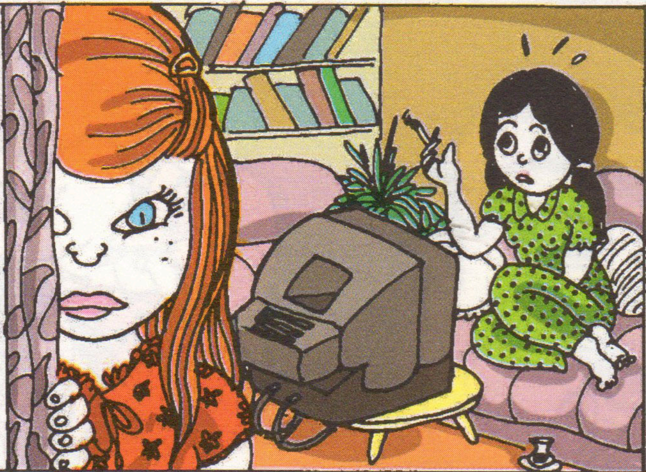

SOKAĞA ÇIKMA YASAĞI KONMUŞTU. SOKAKLAR BOMBOŞ VE SESSİZDİ. ÜLKEDE HAYAT DURMUŞTU. EVLERE BASKINLAR DÜZENLENİYORDU.

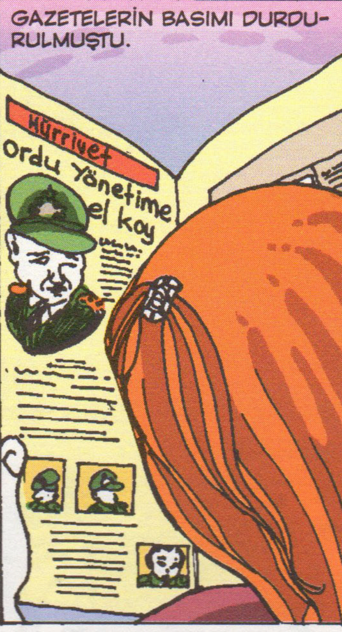

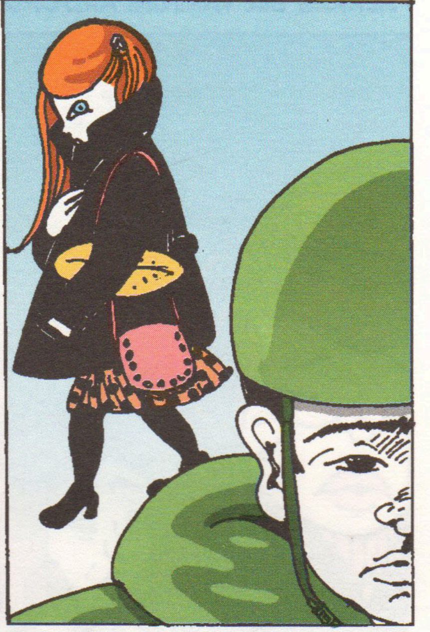
12 EYLÜL SABAHI İNSANLAR TANK SESİYLE UYANDILAR. ASKERİ DARBE OLMUŞTU. HERKES RADYONUN, TELEVİZYONUN KARŞISINA GEÇİP OLUP BİTENİ ANLAMAYA ÇALIŞIYORDU.

Akşamsefası

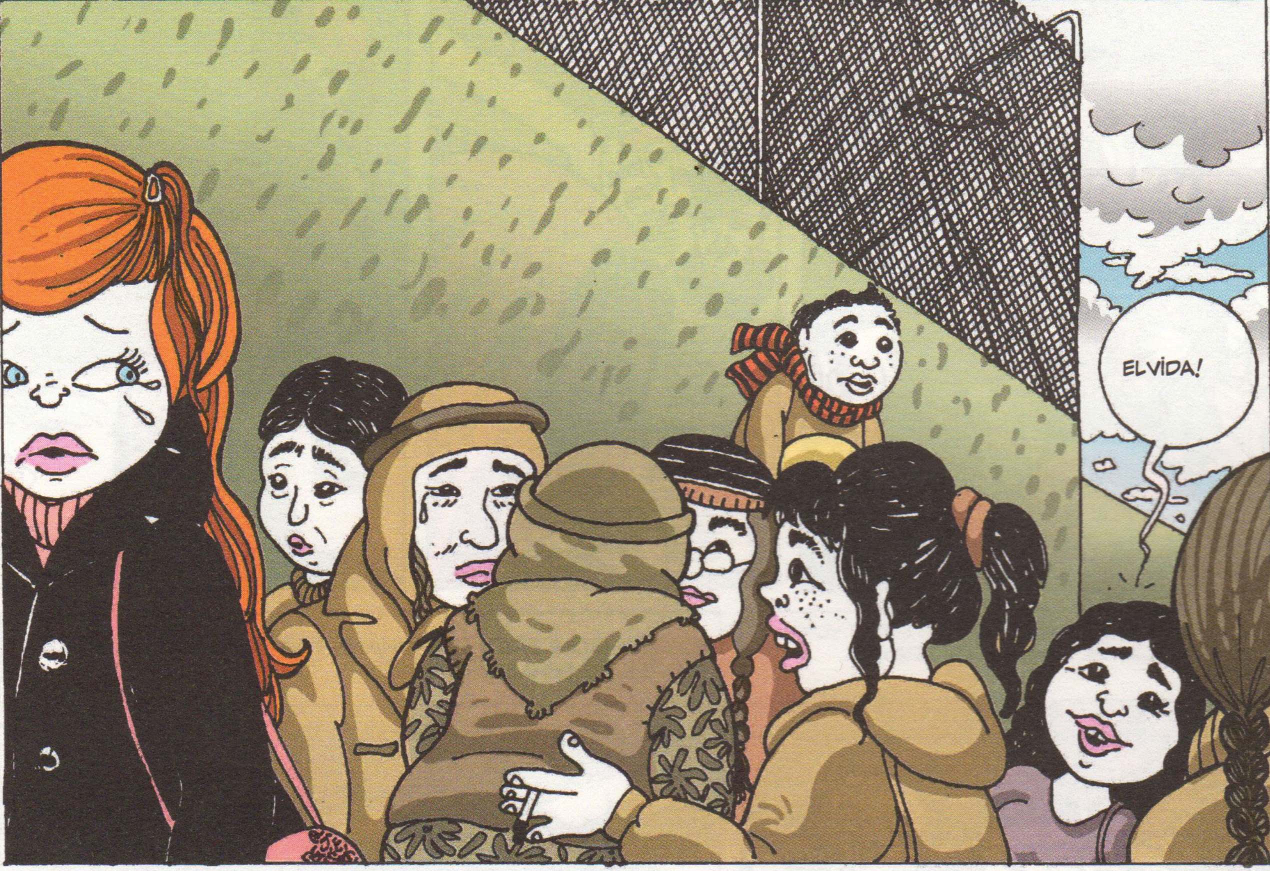

Akşamsefası

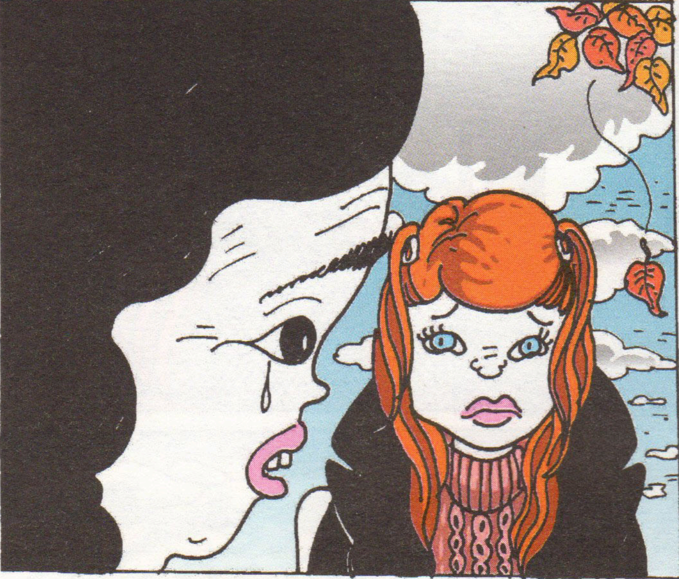
OĞULLAR, KOCALAR, BABALAR CEZAEVİNDE; KADINLAR CEZAEVLERİNİN KAPILARINDAYDILAR. HERKES BİR YAKININI ARIYORDU.

BU NECLA ABLAYDI. KOCASI ŞEHMUZ'LA AYNI ÖRGÜTTENDİ. İLK DEFA KONUŞABİLECEĞİ BİRİYLE KARŞILAŞIYORDU.

NECLA ABLA BİTKİNDİ. EVLERİ BASILMIŞ KOCASIYLA BİRLİKTE ONU DA İÇERİ ATMIŞLARDI. GÜNLERCE TUTUKLU KALMIŞTI CEZAEVİNDE.

GÖZLERİ BAĞLI SORGULANMIŞTI...

SOLCU VE DE KADIN OLDUKLARI İÇİN HAKARET EDİLMİŞ AŞAĞILANMIŞLARDI. ON, ON BEŞ TUTUKLU KADIN BEŞ METRE KARELİK HÜCRELERDE TUTULMUŞTU.

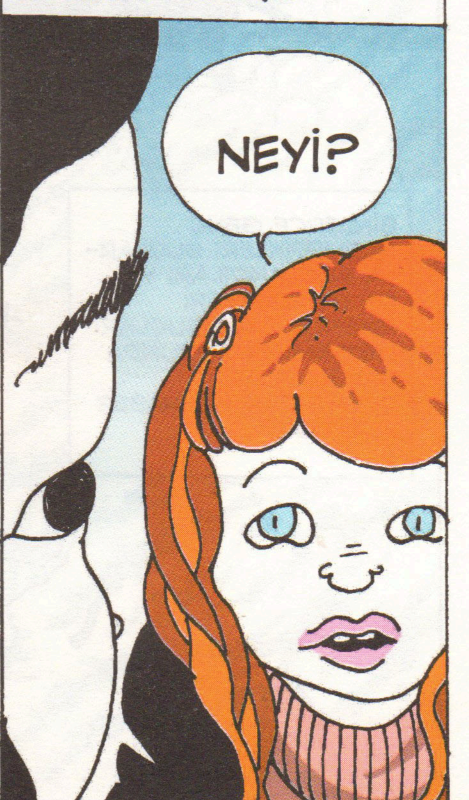
GENÇ KADINLARA TECAVÜZ EDİLMİŞTİ. BUNU SADECE KENDİLERİ BİLMİŞ, UTANÇLA HERKESTEN SAKLAMIŞLARDI. ANLATANLAR KOCALARI, NİŞANLILARI TARAFINDAN TERKEDİLMİŞTİ.

ELVİDA DUYDUKLARINDAN ÇOK ETKİLENMİŞTİ. ŞEHMUZ'U SORDU.

NECLA ABLANIN DEĞİŞEN İFADESİNDEN KÖTÜ BİR ŞEYLER OLDUĞUNU ANLAMIŞTI.

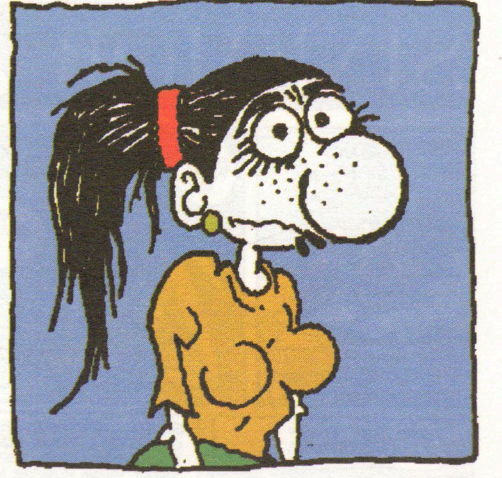
SÜRECEK

Akşamsefası

atilla atalay

Sıdıka

tatil yolculuğu

– A– aa... Herife bak; koptu geliyo üstümüze doğru... Duble yol ayısı...O ne biçim sollamaksa, lan bi de silah çekseydin bari... Hani, çarpışırsak sağ kalırız felan... Kesin ehliyeti "Katil Doğanlar" filminden almış adam... Ay sen uyma şu ayıya baba... Hareket, işaret felan yapma, valla döner peşimize takılır, ateş açar üstümüze... Alayı psikopat oluyo bunların... Komple siyah cam, çelik jant cip ya da Doblo, belde silah, bagajda kazma sapı, direksiyonda da kazmanın kendisi... Baba, uyma dedim şu herife; işaret felan yapma...

– Sus kız karışma... Bize bulaşmaz o herif... Hedefe kitlenmiş gidiyo, durmaz... Anca sıkışınca durur... En yakın benzin istasyonunun helasına girer, duvara eder, kapıya sümüğüyle imzasını atar, sonra 180'le yoluna devam... Dingiline osktumunuvradınısıvcaksınsülasini...

– Ay hakkaten iyi yaptık, şu tatilde yollara çıktık... Senden hiç duymadığım küfürleri, annemden de hiç bilmediğim dualrı duydum... Bence nötr durumda Allah'a emanet gidiyoruz... İlahi trafik kurallarına göre duayla küfür kesin birbirini götürüyodur... Acık yavaş git baba... Bak annem arkada trans halinde; korkuyo kadıncaaz...

– Bidahaki sefere balonla seyahet edelim bey... Hem uçarız, hem daha emniyetle gideriz...

– Hö? Nediyo kız annen?..

– Hiç, balon istiyo...

– İyi, Susurluk'ta alırız, şimdi duramam...

– Hiii... Baba yavaş... "Yukardan Ulaştırma Bakanı helikopterle bakıyo" diyolar, hem tünellerin içinde radar varmış. valla yakalarlar ilerde...

– Bey, elini ayağını öpiim yavaş sür şunu... Hem bak helikopter bakıyomuş... Ay keşki biz de helikoptere felan binip döneydik Sinop'tan... Havadan ferah ferah... Daha şey...

– Ne diyo gine kız annen?

– Ulaştırma Bakanı olup helikoptere pinmek istiyo...

– Duramam şimdi... Susurluk'ta yapar çişini, helikopteri de ordan alırız...

– Bey, şööle kenarda bi dur da yeşil yeşil... Termosa çay koduydum, onu içeriz, hem dinlenmiş olursun... Bak ne diyorum Bey... Sinop'tan çıkarken Akile Yengem termosa okuduydu... Okunmuş çay... Kazaya belaya karşı Allah muhafaza...

– Ne diyo annen Sıdıka ööle düüt düüt felan... Ne istiyo yine...

– Annem diil baba, arkadaki adam korna çalıp yol istiyo...

– Aman be kadın, çocuk gibi, hay balon isterim, hay yol... Hoo... Ohaa... Ne biçim sıkıştırdı canına okuduğumun iti... Lan katil, sana ehliyet veren zihniyet... Ödüm ağzıma geldi...

– Okunmuş termos da devrildi... Bey, önüne bak...

– Sen de sus kız anne iyice kafası karışıyo herifin... Ay sağsalim bi eve varsak, pencerenin önündeki divanımı, minderimi felan öpücem...

– Herif deme babaya...

– Annen bana "herif"mi dedi kız?

– Hayır, ben yanlışlıkla dedim de, annem bana ööle deme babaya dedi...

– Susurluk'ta bi mola verelim ikinizi birden dövücem... Zehir ettiniz lan yolu insana... Kaltaklar!

– Baba bişey sööliycem ama kızma... Az önce sen bize "Kaltaklık nedir ne değildir" konulu konferans verirken şirin mola beldemiz Susurluk'u geçtik... Arzu edersen dönelim de döv bizi... Ferahlarsın... Soona okunmuş termostan iki yudum çay alırsın, rahat rahat devam ederiz...

– Termos mu kaldı kız... Dedim ya; demincek baban arabayı savurunca döküldü hepsi!

– Nea! hağğ? Bi de arabaya çay bulaşığı mı döktünüz... Lan Sıdıka; vur kız annene iki tane, ben gözümü yoldan ayıramıyorum...

– Ama fakat nasıl olur baba! Bir bu... Bu bir kaos... Anneye el kalkmaz...

– Vur dedim! Sen vuruyo sayılmazsın, ellerini benim farzet...Haydi bidaha bidaha bidaha...

– Vur istersen kızım, kocamdır döver de sever de...

– Olmaz öyle şey anne! Yani... Saçma...

– Vur dedim... Vursana ulan...

– Vur kızım... Kocamdır... İstersen ben kendime vurıyım bey...

– Olmaz! Sen yavaş vurursun... Sıdıka vursun...

* * *

– Bi de işe iyi tarafından bak baba... Diyelim ki, sen anneme vurmaya çalışırken bu dereye uçmasaydık, şu anda İstanbul'da olucaktık... Tatilci dönüş trafiği, maç dağılması, metrobüs yolu çalışması filan, delirirdik oralarda şimdi...

– Safiye!.. Şu kızına iki tane vur! Ben kolumu oynatamıyorum... Kırıldı heralde... Vur dedim...Bi daha bidaha...

Akşamsefası

SİNEMOR ipek özsüslü

falcı magbudi

ipek özsüslü

KENDİN PİŞİR KENDİN BÜYÜLEN

SABUN BÜYÜSÜ (ERİTME)

Malzemeler

1 kalıp bıttım sabunu

10 tane pembe inci başlı toplu iğne

80 yıl önce ölmüş birinin toprağı ve kefen parçası

Hazırlanışı

1 kalıp sabun, kefen parçası ve toprak 1 gece bakır bir tas içinde suda bekletilir. 40 gün 40 gece pembe inci başlı iğneler sabuna saplanıp çıkarılır her gece 40 kere olmaz üzere. İğneler saplanırken büyü yapılacak kişinin adı tekrar edilir.bu sırada büyü yaptığınız kişi ishal olur karnı su gibi gider. 40 gün sonunda sabun ve kefen alınır kör bir kuyuya atılır. 3 gün sonra bir vinç kiralanır ve malzemeler kör kuyudan çıkarılıp 200 yıl önce ölmüş birinin mezarına gömülür. O günden itibaren büyü yaptığınız kişi sabun gibi erir bir süre sonra da yok olur.

KARA SEVDA BÜYÜSÜ

Malzemeler

1 orta boy soğan

Esmer birinin saçından 1 tutam (makas değirilmeyecek koparılacak)

1 tatlı kaşığı süt tozu

8 dilim ananas

Biber salçası

Hazırlanışı:

Soğanı ince ince doğrayıp salça ve yağ ile beraber kısık ateşte çevirin. Üzerine ananasları süt tozunu 1 tutam saçı da ekleyip 15 dakika bekleyin. Dışarı çıkıp sahil boyunda şöyle bir yürüyüp eve gelin aynaya bakıp duş alın. Tüp hala patlamamışsa ocağın altını kapatıp karışımı soğumaya bırakın. Kara sevdaya tutulmasını istediğiniz kişiye çaktırmadan yedirin. Yemeği reddederse gece uyurken bir huni yardımıyla ağzına dökün..

BURÇLARA GÖRE YAZ AŞKINIZ

KOÇ: Sevgili koçlar bu yaz aşk hayatınız oldukça hareketli geçecek. Karadeniz kıyı şeridinde tanışacağınız bir kişi hayatınızı değiştirecek. Bu kişiyi giydiği pembe beyaz puanlı mayokiniden tanıyabilirsiniz. Siz bir kadınsanız bu kişi pembe slip mayo giyiyor, dikkat!!

BOĞA: Çok sevgili boğalar, Haziran ayında aşk hayatınız durgun anca temmuz ve ağustosta doruğa ulaşacak. Dondurmacıda raslaşacağınız kişiyle aniden yakınlaşacaksınız, evlilik kararı bile alabilirsiniz. Düğüne bizi de çağırmayı unutmayın.

İKİZLER: Canım ikizler, sana bu yaz için iyi haberler veremiyorum. Bir kaç webcam açma ve sibelalemden bir iki göz kırpma dışında aşk hayatında bir hareket görünmüyor.

YENGEÇ: Sevgili yengeç, müjdeler olsun aşk bu yaz yanı başında. Üst kat komşunla aranda bir yakınlaşma var. İlk olarak gece geç saatlerde çıkardığı tıkırtılardan etkileneceksin. derken ateş bacayı saracak. Şayet en üst katta oturuyorsan senin için yapabileceğim bir şey yok.

ASLAN: Sevgili aslan, yaz aşkın seni Melenağzı-Akçakoca-Alaplı yolunun 28. kilometresinde bulacak. Senden çok farklı bir kültürden gelen bu kişi sayesinde hayata bakış açın değişecek.

BAŞAK: Kör olasıca başak, şaka şaka, çok sevgili başak, bu yaz gideceğin ağdacı hayatının dönüm noktası olabilir. Paket ağdadaki kampanyaları kaçırma!!

TERAZİ: Sevgili terazi, hayatının aşkıyla bu yaz kumsalda tanışacaksın desem inanır mısın? Plaj havlunu çırparken üzerine kum sıçratacağın bu insan, sana hööst diyecek ve perde açılacak.. Bol şans.

AKREP: Sevgili akrep pintiliğin çok şükür bu yaz da üstünde. Parana kıyamadığın için bütün yazı evde geçireceksin. Dolayısıyla aşk maşk da yok. Sadece karşı komşuyla bakışacaksın.

YAY: Sevgili yaylar, bu yaz aşkın seni spor salonunda bekliyor. Spor salonlarında bu yaz her yay burcuna 2 manita düşüyor o derece.

OĞLAK: Sevgili oğlak, bu yaz aşk hayatın çok çetin geçebilir ama geçmeyedebilir. Temmuzun 22 sinde evde oturma sokaklarda gez. 4 yol ağzında mutlaka birini bulacaksın.

KOVA: Sevgili kova, hayatının aşkı seni bu yaz Kumbağ'da bekliyor. Adresini de verdi. Mellengiç Otel, oda numarası: 16

BALIK: Canımın içi balık, bu yaz sana oltayı atacaklar. Ağustosun ilk haftası, seni feysbuktan ekleyen biriyle yakınlaşman olacak. Düzeysiz bir birliktelik seni bekliyor.

Akşamsefası

berna yangın

Yaşam Koçu

feyhan güver

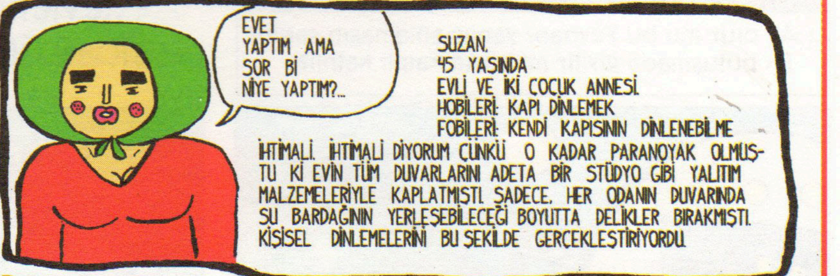

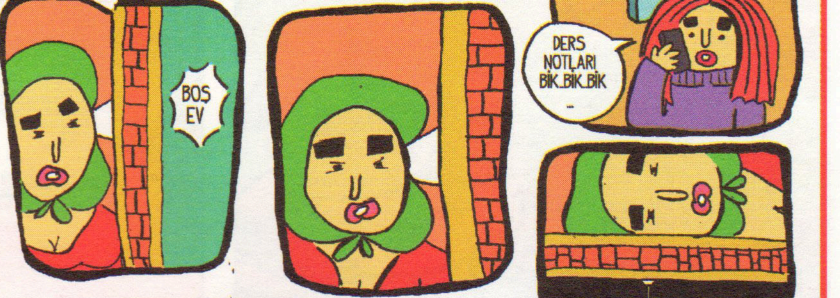

ABSÜRTLÜKLER DİYARI

ayşe duygu yavuz

Muzır İmgelerin Coşkun Selamlaması Üzerine Bir Mektup

Değerli kardeşlerim,

Zarfa iliştirdiğim fotoğrafa dikkat buyurmanızı istirham ediyorum. Bendeniz şehrimizin müstesna nişanelerinden olan işbu fotoğraftaki

cismi ve aydınlatmasını sakinlerimizin ruhî ve zihnî hâllerine fenalık geleceği hasebiyle gayet muzır buluyorum. Şehrimizin talihine ziyadesiyle uğursuzluk getireceği korkusu ile her gece uykularım kaçıyor, "O ne "fallogosantrik" bir şeydir yarab! Tez elden yasak getirile!" nidaları ile her gün sabahı zor ediyorum. Bu hususta süt içmek ve yoğurt yemek nafile birer uğraştan gayrı mana taşımıyor. Ahhh! Bedbinlik kuyularında boğulmak ne acı! Haşmetli devlet büyüklerimizin, dimağlarımızda her geçen gün yeni yaralar açan, habâset dolu hülyalara sebebiyet verdiren bu ışık oyununu halkımızın sıhhati içün değiştirmesi arzusunu taşıyorum. Toplumun en küçük yapı birimi olan güzide ailelerin gece gece bu manidar aydınlatma ile irkiltilmesinden rahatsızlık duyan bir vatandaş olarak naçizane fikirlerimi bu mektuba kaydederek büyüklerimizden gereğinin yapılmasını arz ediyorum. Dilerim mahallemiz eski selametine kavuşur.

Hürmetlerimle,

Vatandaş Neyaşarneyaşamaz

"Mecliste Yemin Krizi"ne Klişe Yaklaşımlar

-Bir yemin ettim ki dönemem.

-Yemin etme, çarpılırsın.

-"Duydum ki bizi bırakmaya azmediyorsun [yemin] etme/ Başka bir yar başka bir dosta meylediyorsun [yemin] etme"

-Yemin billah!

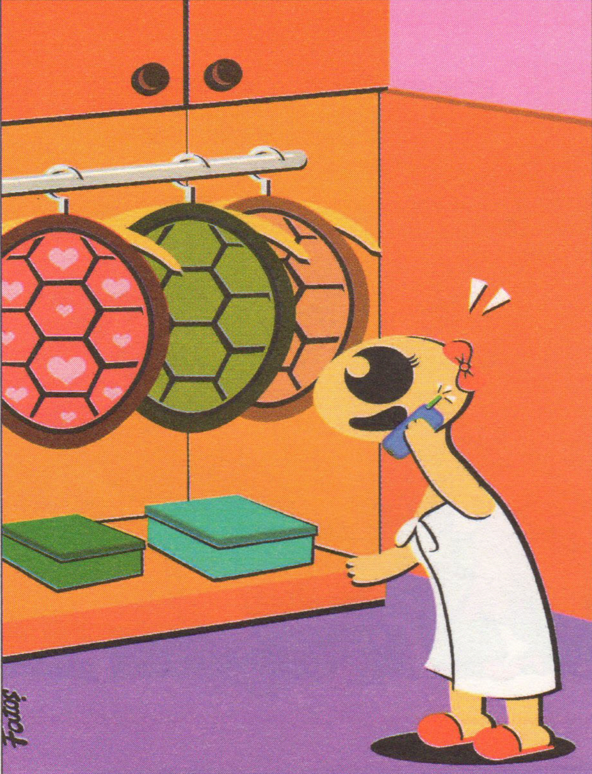
-Yemini suyunu eksik etme.

-Ne yeminler gördüm, aslında hiç yoktular.

Gündemin Getirdikleri ve Çoğunluğun Bilinç Zehirlenmesi

Bu bölümde son zamanlarda etrafımızda fazlaca rastladığımız diyaloglar ve çeşitli yargılar üzerinden toplumun bilincindeki sapmalara yer vereceğiz. Gözlemlerimizi minimal sınırlar içinde tutarak uzun yazıları okumaktan haz etmeyenlere pratik yöntemler sunacağız. Biz kim miyiz? Şimdilik sır kalsın ya da kısaca "biz"li konuşunca nesnel olduğu varsayımına kapılan saf-dil yazar diyelim.

Akşamsefası

.. Ay olur mu bu Feyhan? yanlış anlamasın sakın?. ilk buluşmada giyilir mi böyle kalpli kalpli?!.

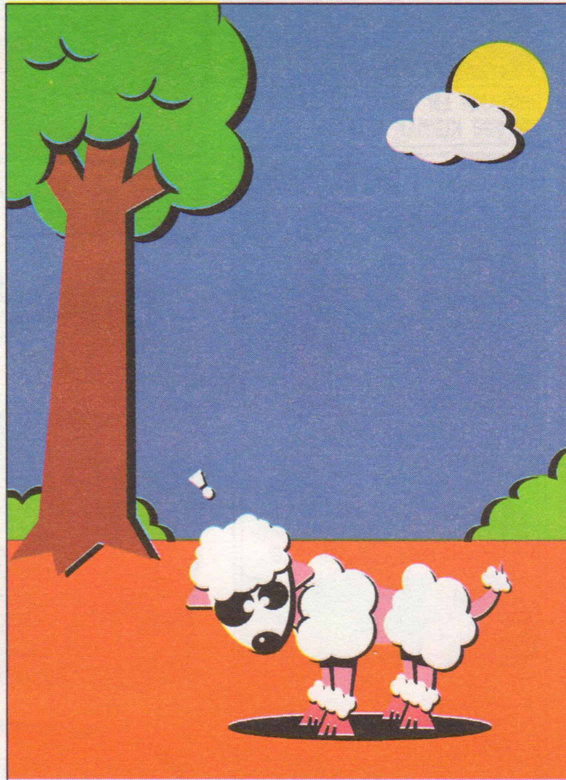
- ..evlendikten sonra da sıcak ülkelere göç ederiz!.

- Ben diğerlerinin arasında kendimi bir gün olsun iyi hissetmedim doktor!.

- Meraba Dünyalı.. BİZ TOSTUZ!
- Enee.. Tam zamanında geldiniz..

- Bi yerlerden soğuk gelio?!.

- İlgilenme.. Duymamazlıktan gel!.

AŞK VE MURPHY KANUNLARI

duygu özşahin

• Çiçekli pijamanın altına annenin 38 numara terliğini, üzerine de el örgüsü yeleğini giyip bakkala gitmişsen ve mahallede kestiğin bir tip varsa onunla kesin karşılaşırsın.

• Bacakların kıllıysa mutlaka bir şekilde eteğin açılır, çorabın kaçar.

• Adetliyken ön sevişme yapacaksan "sen de garip bir koku alıyor musun?" sorusuyla karşılaşırsın.

• Mutlu bir köpek yavrusu gibi kuyruğunu sallaya sallaya buluşmaya gittiysen "sorun sende değil bende" lafını duyarsın.

• Msn açtığında altta yanıp sönen nicki görüp heyecanla atlamışsan, o dünden kalan "ok bye" filan şeklindeki senin okumadığın son mesajdır.

• Özel bir günde sevdiceğe süper bir hediye almışsan karşılığında bokum gibi bir hediye alman garantidir.

• Bıyıklarını 3 haftadır almamışsan kesinlikle bir şekilde yüreğini güpleten tiple yüz yüze gelirsin.

• Korunmamışsan o gün yumurtaların hayvan gibi büyük olduğu ve spermlerin de öforik olduğu bir gündür, kesin hamile kalırsın.

• Canın hayvan gibi seks istemişse partnerinin erken boşalması kaçınılmazdır.

• Birkaç sevgili adayı varsa en boktanını seçersin.

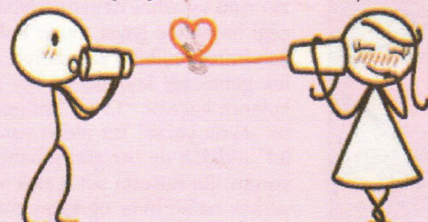
• Aylar sonra sevgili yaptıysan, o hafta kesin başka talip çıkar ve sevgiliye on basar.

• Pamuklu anne donu giymişsen seks ihtimali kaçınılmazdır.

• Kankan varsa kestiğin tipin onunla çıkar.

• Erkek ne kadar yakışıklıysa o kadar öküzdür, ne kadar hayallerinin beyaz atlı prensiyse o kadar kurbağadır.

• Asansörde kalacaksan bu kesinlikle 67 yaşındaki Mahmut Amca'yla olur. Aynı apartmanda oturduğun 'taş'la asansörde karşılaşman durumu; en iyi ihtimal en boktan pantolonunla bluzunu giydiğin, kıllar orman olmuş, saçta 8 kilo yağ birikmiş bir günde olasıdır.

• Karşı komşun süper yakışıklı bir adamsa kapıda karşılaşma ihtimalin yoktur, sen 8.00-17.00 memursan o gece bekçisidir misal.

• Siyah nokta sıkmak konusunda bağımlıysan ilk çıktığın adamın alnının ortasında Etna büyüklüğünde siyah nokta olması kaçınılmazdır.

• Buluşmaya giderken fön çektirmişsen yağmur yağar, mini etek giymişsen çorabın kaçar, o gün işten izin aldıysa ve sen maymun götü gibi görünüyorsan bir iş için kısa bir süreliğine uğrar.

PS: Hayvanları koruyun sevin olum. yaz geldi kapının önüne bir tas su koyun, kediye köpeğe taş atan çocuğun ağzını yüzünü kırın...

Akşamsefası

bayanyanidergi@gmail.com

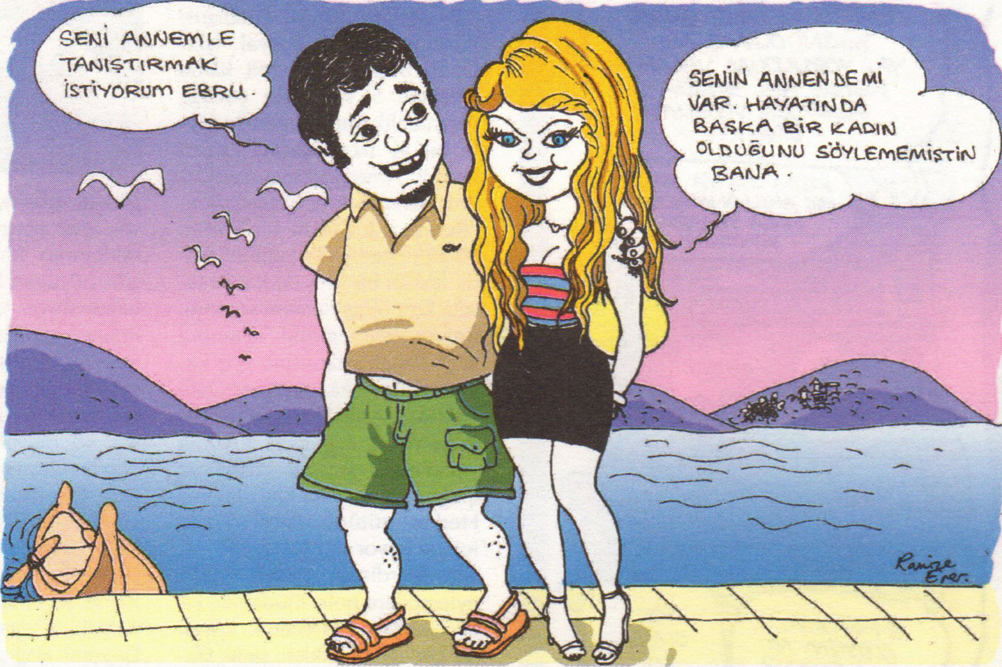
FOTOĞRAFINIZI GÖNDERİN KARİKATÜRLERİMİZDE OYNATALIM

EBRU NİZAMOĞLU

ÖZLEM GÜL

EMİR ESEN

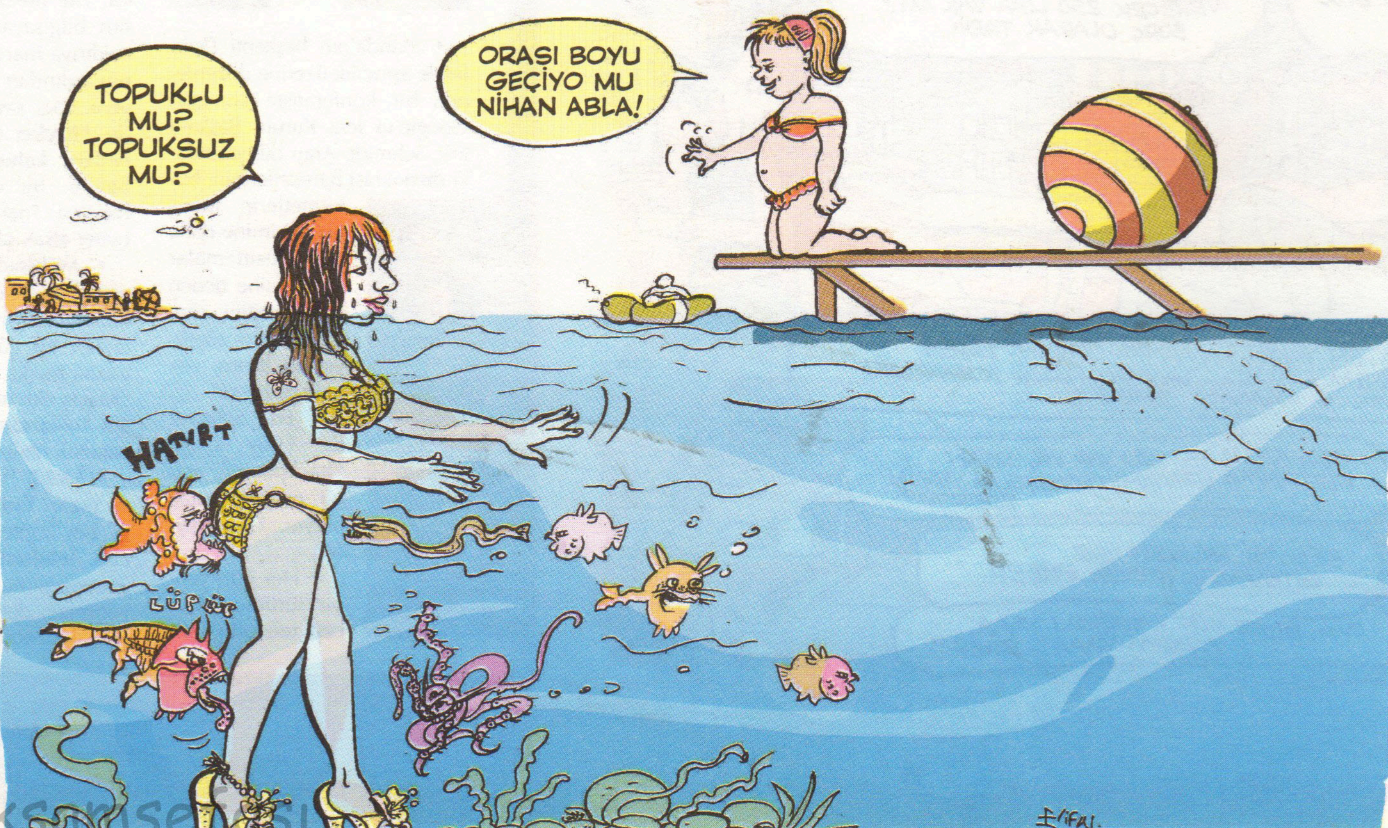
EDA ERKEKOĞLU

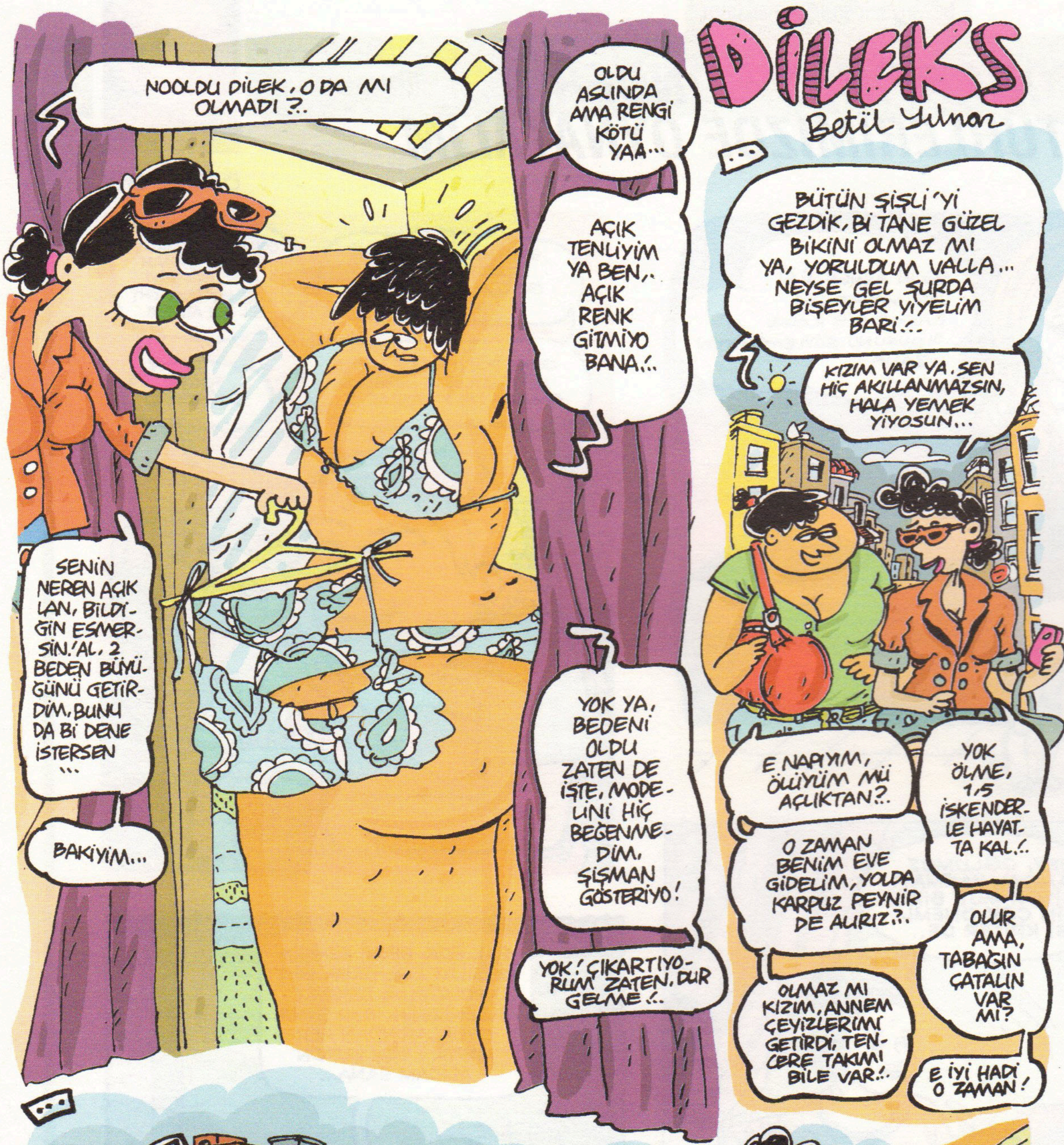

NİHAN SUSULU

ezgi'nin cinneti

Aşkolsun Sana Çocuk!

• Makine Kimya Endüstrisi Kurumu (MKE) Sosyal İşler Daire Başkanlığı'na ait kamu kreşinde 5 yaşındaki çocuğa yaramazlık yaptığı gerekçesiyle bir ay uzaklaştırma cezası verildi. Yönergeyi uyguladıklarını belirten kreş yöneticileri, "Burası çok iddialı bir kreştir. Sürekli denetimler yapılır." Dedi. İddialı bir kreş derken? Mesela kreş mreş demem sorarım; üniversiteye girme oranınız kaç? Sabah iştimasına geç kalanlara ne ceza veriliyor? Öğle uykusu uyuyanların oranı uyumayanların kaç katı? Oyunla yaramazlık arasına çektiğiniz çizgi tamı tamına kaç santim? Herkes sütünü kat-î düzen içinde içiyor mu bakayım?

• Mardin'de gösteri yapan eylemcilere polis müdahale etti. Gazdan etkilenerek kaçan bir çocuğun bisikleti, polis aracının altına konuldu, araç tarafından defalarca üzerinden geçilerek ezildi. **Aşkolsun sana çocuk!** İnsan uzay gemisini, kıymetlisini, polise yakın yerde bırakır mı hiç...

Cillop Gibi Yeni "Media" Düzeni (2.0)

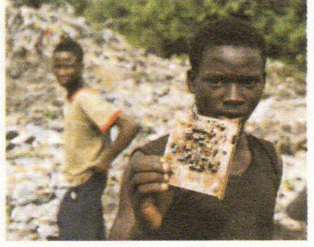
• İsrail işgaline karşı protesto ve eylemlerin tarih ve yerlerini gösteren **'Üçüncü İntifada'** adlı iPhone uygulaması, İsrail devletinin baskıları sonucunda App Store'dan kaldırıldı. Öte yandan 84 yaşındaki **Papa 16. Benediktus** ilk tweet'ini **News.va**'nın (Vakitan haber portalı) yayın hayatına başlaması nedeniyle attı. Üçüncü İntifada'yı takip edenler, Papa'nın twitter hesabına **"naber moruk"** diye tweet atsalar, savaş çıkar mı acaba?

• İrlanda'nın başkenti Dublin'de aşırıcılık üzerine düzenlenen bir konferansta konuşan Google'ın İcra Kurulu Başkanı Eric Schmidt, Arap dünyasındaki demokrasi hareketlerinin, hükümetlerin internet erişimine daha ağır kısıtlamalar getirmesine neden olabileceğini söyledi. **"Sana söylüyorum kızım, sen anla gelinim!"**

• Eric Schmidt ile Lady Gaga **"backplane"** adlı bir projede ortak oluyor. Uuu beybi...

• Her gün yeni bir sürümü çıkan cep telefonu, bilgisayar, televizyon, mp3-4 player, dvd player gibi ürünlerin eskilerinin imhası her geçen gün büyüyen bir çevre sorunu halini alıyor. Ayrıca bu atıkların imhası ve kullanılabilir kısımlarının ayrıştırılması, bu işlemi gerçekleştirenlerin sağlığına büyük zarar veriyor. Yılda ortalama 40 milyon ton elektronik çöpün ortaya çıktığı tahmin ediliyor. Dünyanın her türlü media çöplüğü ise Afrika. Gelişmiş ülkeler elektronik atıklarını **Gana** başta olmak üzere **Afrika** ülkelerine atıyorlar. Ne demişti Küba'daki sosyalist düzen için Egemen Bağış; **"Ama onların iPhone'u yok"... Allahtan kapitalizmin var...**

• Cep telefonu üretiminde kullanılan kalay madeninin ve diğer bazı minerallerin en büyük sağlayıcılarından biri Afrika ülkesi Kongo. Kongo aynı zamanda elmas savaşlarıyla da tanınıyor. Kongo'da kalay üretimi silahlı gruplarca kontrol ediliyor, madenlerde çocuk işçiler çalıştırılıyor. Son 15 yılda Kongo'daki iç savaşta 5 milyon insan öldü, 300 bin kadına tecavüz edildi. Sadece bir tuşu değiştiği için yeni sürüm bir cep telefonu almadan önce bir kere daha düşünün bence! (tavsiye olunur: **Blood in the Mobile,** 2010)

• Uluslararası hacker grubu **LulzSec**, İngiltere'de bağlantılı oldukları 19 yaşındaki bir hacker'ın gözaltına alınmasının ardından misilleme yaptı. Grup, ilk olarak **The Sun** gazetesinin sitesini hedef aldı. Ayrıca, **The Times** gazetesinin üretim bilgisayarlarından biri de saldırıya maruz kaldı. Bu bilginin ardından ABD, yayımladığı yeni siber savunma stratejisinde, **"hacker saldırılarını savaş nedeni kabul edebileceğini"** belirtti. Bir daha soruyorum, Papa'ya "naber moruk" diye tweet atsak savaş çıkar mı?

• Mobisad'ın araştırmasına göre Türkiye'deki cep telefonu kullanıcılarının yüzde 60'tan fazlası bu güne kadar sadece tek bir marka telefon kullanmış. **"Maviş ekranlım! Senin üstüne gül koklarsam bir daha arama yapmak nasip olmasın!"**

• Mobil Pazarlama Uzmanı ve Yazarı **Tomi Ahonen** katıldığı bir konferansta, gelecekte cep telefonlarının dişimize, vücudumunuza, her hangi bir yerimize, derimizin altına yerleştirilebileceğine dikkat çekti.

Akşamsefası

aksoyezgi@gmail.com

ezgi aksoy

kutusu

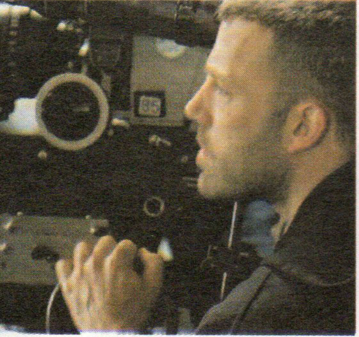
Buradan b-film endüstrisinin değerli yapımcılarına ve yönetmenlerine sesleniyorum: 70'li yıllarda **"taktılar mı çipi g.tüne!"** esprisini yapmayacaktınız ovlum! Yaktınız geleceğimizi!

Cinnet Magazin

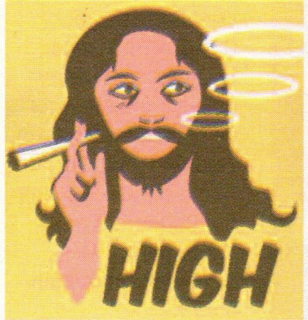
• Kimilerince **"cyber eylemci"** olarak nitelenen **Lady Gaga**'nın saçmasapanlıklarına her ay yer veriyor olmam bazı Gaga fanlarını kızdırıyormuş, mailleriniz geliyor. Ama efendim suç benim mi, lady hanım rahat duruyor mu ki... Lady Gaga şimdi de yardım paralarını zimmetine geçirmekle suçlanıyor. Michigan eyaletindeki bir hukuk grubu, Lady Gaga'yı, 11 Mart'ta deprem ve tsunaminin vurduğu Japonya'daki felaketzedelere yardım amacıyla satılan bileziklerden elde edilen karın bir bölümünü zimmetine geçirmekle suçluyor. Ama **"pop-gerilla"** Lady Gaga'ya kesin komple yapıyorlardır komple.

• Bayan Yanı'nı arşivleyenler Mayıs sayısına bakıversinler, üşenmesinler. Amerikalı aktör **Ben Affleck**'in gizli saklı İstanbul ziyareti için; "buralarda ya bir tarikat kurup yer-

li oyuncuları kurban ettiklerine ya da oryantalist sinemanın yeni merkezi yapacaklarına kanaat getireceğim ki her iki durumda da felaketim olurdu ağlardım" diye yazmıştım. Ben Affleck üçüncü kez yönetmen koltuğuna oturacakmış ve **"Argo"** adlı filminin çekimlerinin önemli bir kısmını İstanbul'da gerçekleştirecekmiş. Haklı çıkmış olmam ayrı bir mevzu olmakla beraber, İstanbul'da çekilecek filmin adının 'argo' olması da ayrıca manidar değil mi sevgili okuyucu...

• Geçtiğimiz yıl 50 kg. esrarla yakalanan ve yedi kişiyle

beraber cezaevine gönderilen Başbakan Erdoğan'ın yeğeni **Mehmet Erdoğan**, "satıcı değil içici" olduğunu ileri sürdü ve tahliye edildi. **"Ne var... Sağlam içerim abi!"**

• **Katar**'da sadece kadınların girebileceği bir sinema salonu açılıyor. Katarlı kadınlar durumdan çok memnun. Gerçi **"kadın sineması"** dediğimiz şey, böyle bir şey değildi ama...

• Pop star Madonna, **"Female Force Madonna"** adı ile çizgi roman oldu. Çizgi romanın yıllar içinde külte dönüşmesi bekleniyor. **"Ben neden daha önce akıl edemedim sanki"** diye kafasını duvarlara vuran yüzlerce star; nazar etmeyin noolur, çalışın sizin de olur...

• **"Avrupa'yla aramızdaki farklar"** mevzusu, **"olm gavurlar eşlerini kıskanmıyormuş"** zamanlarından beri en sıkıcı sohbetlerde bile can simidi gibi yetişen bir konu başlığıdır. Misal; Fransız asıllı Kanadalı koreograf Dave St-Pierre'in bu günlerde Londra'yı karıştıran **"Lanet Olsun Biraz Şefkat!"** adlı oyunu. Oyunda dansçılar tamamen çıplak olarak dans ettikleri yetmiyormuş gibi; o halde koltuklarda zıplıyor, seyircilerin kucaklarına oturuyor ve sahnede mastürbasyon yapıyorlarmış. Bence bu oyunu duyduktan sonra Türkiyeli sanatseverler taytlı baletleri öpsün de başının üstüne koysun. Ayrıca bknz: "Olmaz olsun öyle Avrupa!"

• Nielsen tarafından 21 ülkede 6 bin 500 kişinin katılımıyla yapılan araştırma en stresli kadınların Hintliler, en iyimserlerin ise Türk kadınları olduğunu ortaya koydu. Hindistan'a bi tutam **Muhte-**

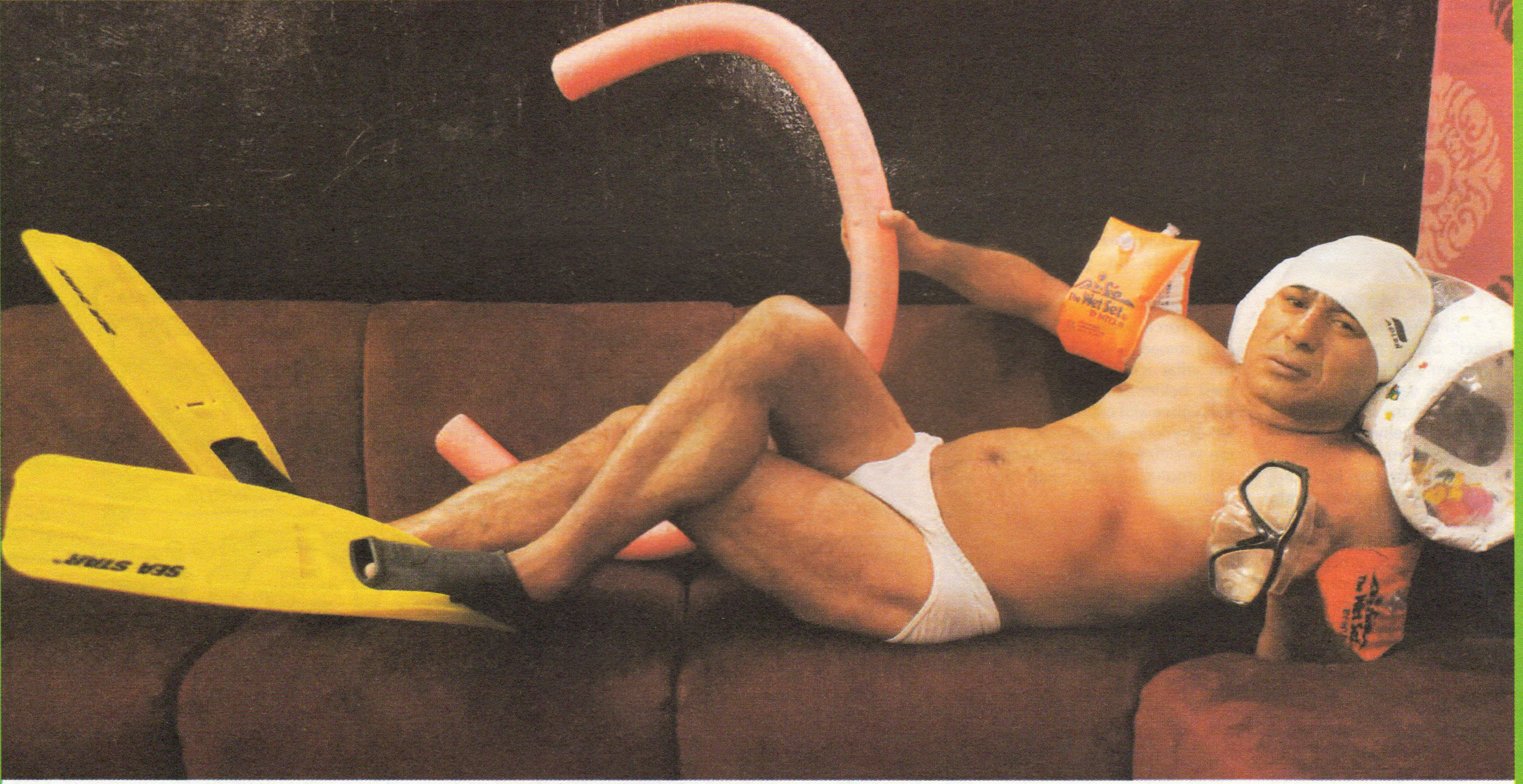

şem Yüzyıl, iki ölçek **Öyle Bir Geçer Zaman ki** verilsin, bir şeycikleri kalmaz Hintli kadınların...

Akşamsefası

> SOKAK SİTİL Baştan g

Halimcan Zavaroski
(Armatör çocuğu)

Halimcancığım, eminim seni de beyazlar içinde görmek isteyen birileri vardı ve çok şükür bu kostümünle amaçlarına ulaştılar. Saf duyguların ve masumiyetin simgesi beyaz, seninle yeniden hayat bulmuş desem yeridir. Beyaz boneyle kombinlediğin, mayo kisvesi altındaki beyaz donun nedense bende parçalama isteği uyandırdı. Cesurca sergilediğin ayva göbeğin insanın aklına ilk olarak zeytini getiriyor. Zaten adeta bir zeytinlik gibi enginlere uzanan göğsün bu fikri destekler nitelikte.

Hikmetnur Sarsılmaz
(Teknik adam-kabzımal)

Hikmetnur beyciğim, can yeleğini giymen iyi olmuş, çünkü ölmemeli, ibret-i alem olasın diye yaşamalısın. Öldükten sonra da mumyalanıp müzede sergilenmelisin. Çorap ve parmak arası terlikle çift tırnaklı büyükbaşların son temslcisine dönmüşsün ayol, gözlüklerin rengine ne demeli, nadir bulunan bir renk, ben bu rengi nerde görmüştüm biliyor musun? Kibrit kutusuyla yakaladığım bir karasineğin gözlerinde. Kolundaki tansiyon aleti de ne ayol? Senin değil, seni görenlerin tansiyonu fırlar. Şapka 10 numara.

Serbülent Bükümtürk (Ev erkeği)

Fotoğraflar: Zafer Aknar

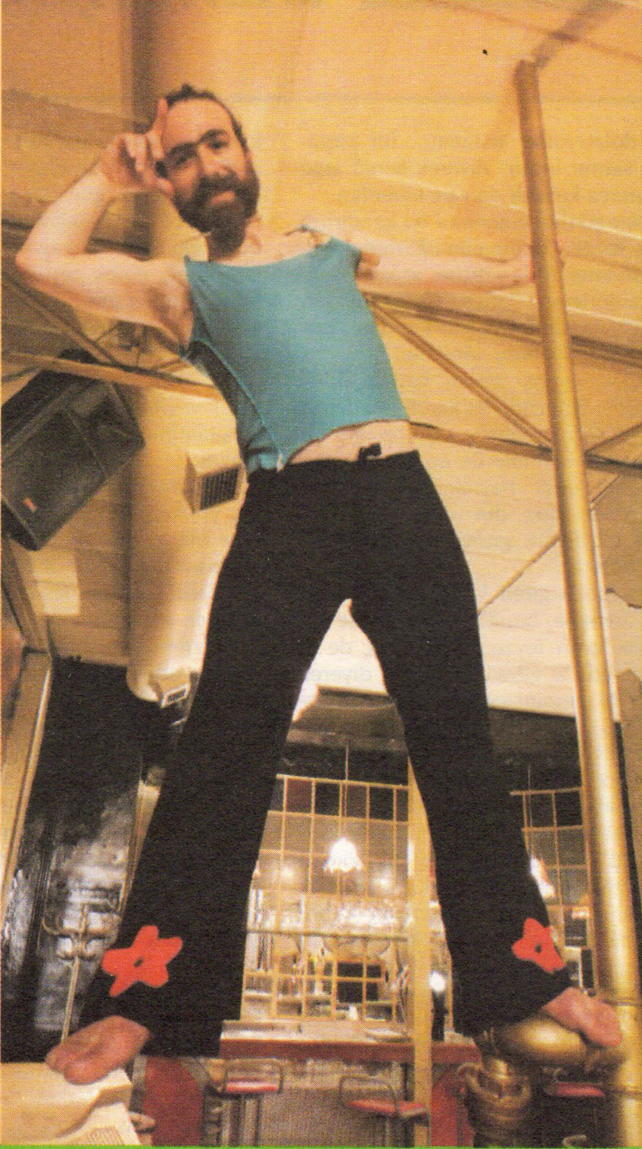
Serbülentçiğim, canımın içi, ayakkapların hangi bowling salonundan hatıra? Söyle aramızda kalacak. Ama senin gücünün kaynağı neresi biliyo musun o lepiska saçların.. Alnına bağladığın rambo bandı sanki kafatasını orta yerinden açan mekanizmanın bağlantı noktası gibi durmuş. Bandın altından azgın dalgalar gibi çağlayan saçların kalbime saplanıyor. Röbdöşambırının üzerinde sağa sola koşturan dalmaçyalılarla sen, hayvanlar aleminin gece bekçisi gibi durmuşsun ayol. Bakışlarınla bana birşeyler anlatmaya çalışıyo gibisin ama ne? Bilene aşk olsun. Tesbihi tutuşuna ben hasta oldum, ayağını büküşüne kızlar hasta olsun, Mr. Spak senin köpeğin olsun.

Akşamsefası

YAZAN:
YUDUM İÇİMSU BERRAKŞELALE

ıkartıcı, iç gıcıklayıcı stiller!

Sornaz Cevapyan
(Modern dansçızenne)

Yukarıda havalar nasıl hayatım, sornazcığım duyamadım? Hayvan sevgisi güzel ama koltuk altında hamşter beslemek ne kadar steril bilemiyorum, bunu da bir bilene sormak lazım. Bu halinle yeşilin maden ocaklarıyla kucaklaştığı şirin bir beldemiz gibi olmuşsunuz. Maden ocaklarının bittiği yerde ise uçsuz bucaksız iki gelincik tarlası var. öptüm şeker. Nerenden mi? Toroslar gibi uzanan iki kaşının arasından bir güneş gibi doğan ve bana bir kalıp kars peynir kalıbını anımsatan alnından ayol ahahahay.

Birtane Şaşaalıoğlu
(Ömür Danışmanı)

Takıp takıştırıp, giyinip kuşanıp tam da kapının eşiğine gelmişken birden şuurunuzu kaybedip, sokağa çıkacağınızı tamamen unutmuş, evinize yeni geldiğinizi ve hemen yatmanız gerektiğini zannederek, kıyafetinizin üzerine geceliğinizi geçirip yatmaya hazırlanıyormuş gibi bir haliniz var. Yaptığım tanımlama, kılığınız kadar olmasın bir hayli karışık oldu ama sizi tam anlattı. Müsadenizle detaylara geçiyorum. Resminize bakınca önce başınızda karpuz patlamış zannettim. Sonra başınızdaki kırmızılığın, hoş bir fiyongumsu gülümtırağın şeysi olduğunu kavrayınca biraz rahatladım. İfadenize bakılırsa aypodunuzdan neşeliden öte delimsirek bir müzik dinliyorsunuz. Enine çizgili çoraplarınız gözlerimi yaşarttı. Uzun uzun çocukluğumun ünlü İngiliz futbolcusu Corc Best'i yadettim.

Şehnaz Nur Harzemşahlar (Gastronomi uzmanı-ahçı yamağı)

Şehnaz Nur Hanımcığım, fotoğrafınızı ilk gördüğümde gözlerime inanamadım, gözleri hunharca oyulmuş bir kadın, ama hayata küsmemiş elinde tencere nazlı bir keklik gibi mutfakta sekiyor diye düşündüm. Biraz daha dikkatli baktığımdaysa bunun, yalnızca gözbebeklerini kapatmaya yeten minik bir güneş gözlüğü olduğunu farkettim. Allahasen Şehnazcım, gözlüğünü çok aradın mı? Önden büküp aklınca stil yarattığın gece mavisi tuniğinin altından çıkan menemen desenli eteğin tencerenle %100 uyumlu. Terliklerin çok tatlı, ayaklarınla birlikte iki porsiyon şöbiyet gibi duruyor, zaten tüm puanları onlar topluyor.

Leventşen Ketumşah (Köşe Yazarı)

Leventşen beyciğim, her rengi boyamışsın bir fıstığı yeşil kalmış diyecektim ama onu bile boyamışsın. Yağmur ormanlarında açan bir gökkuşağına dönmüşsün. İki bacağının arasından geçse birileri, cinsiyeti o dakika değişir. Ayakkabıların sanırım dana derisi ama taş devrinde yaşamış bir dana olduğuna eminim. Peki ya saçlara ne demeli? Kimbilir bu saç yığınının içinde kaç sinek kaç kuş acılar içinde can verdi. Çünkü saç saç değil, zekice hazırlanmış bir kapan,adeta vahşi bir pusu.. Peki ya bu kadar gülecek ne var canımın içi? Nerende boncuk buldun? Topuktan dekolte vermişin dikkat et şeker, kurşunlara gelirsin ahahahahay...

Akşamsefası

Ne küfürbaz komşumuzdun sen Ayten Teyze

Arka Mahalle

raziyeicoglu@gmail.com RAZİYE İÇOĞLU

İki kapılı han tarzı evimize, arka kapı dediğimiz her daim açık olan mutfak tarafından gelirdi Ayten Teyze... Biz anneme "Aanneee arkadaşın geldi" dediğimizde; Annem "arkadaşım değil, komşum" derdi. Sosyal bilgiler dersinde okumuştuk. Ortak sınırımız olan ülkeler gibi bir şeydi herhalde. Ev işi dedikleri itici vazifeye başlamadan önce, bacım dediği anneme uğrardı. Çünkü öğleden sonra ardı "ev gezmesi ", çeşitlemeleri de "kabul günü", "baş sağlığı", "göz aydını", "Allah kavuştursun", "geçmiş olsun", "güle güle otursun", olan, türüne göre alınacak hediye tabak-çanak, altın, bebe patiği, süt vs olan gezinin planını yapardı.

Ayten Teyze "günde en az 4 kapı yapar" ünü ile anılırdı mahallede... Kadınların diline göre kapı yapmak, ev gezisi sayısını belirtirdi... Evden eve gidildiği halde niye gezi denirse hani... Onun paralı günleri hep çakışırdı. Yedi Kocalı Hürmüz'ün kocadan kocaya koşması gibi günden güne koşardı.

El koymak istediği annemin kalın ev yeleği hep sırtında olurdu. Kış mevsimi başladığı zamanlarda "ay gıı..şu yeleği bi ver hele...sırtıma takıyım" der ve yaz başına kadar sırtından çıkarmazdı. Annem yazın yeleği kurtarır, yıkar ve kaldırırdı.

Ayten Teyze, kafasında halka şeklinde sıkıca bağlanmış tülbenti ile zaten başının ağrıdığını gösteriyor olmasına rağmen; sobada kaynayan çaya bakıp "gııı... çay içmedim de başım tuttu" diyerek sobanın yanındaki koltuğa oturur, ama onun yanında getirdiği ağırlık ayısı da bizim kafamıza otururdu. Kafamızın üzerine oturan ayı sendromundan kurtulmak için dört elle derslerimize sarılırdık. Aslında aldığımız başarı belgeleri bir kaçıktan kaynaklanıyor olabilirdi.

Dobralık, küfürle sentezlenmiş ve Ayten Teyze silüeti ile karşımıza çıkmıştı ...daha Seda Sayan'ı tanımadığımız o yıllarda, memleketi Tokat' ı Ayten Teyze sayesinde tanımıştık...

Ayten Teyze her lafa bacım diye başlasa da sonu muhakkak argoya giderdi...

Sadece küfürbazdı, Ayten Teyze... Beddua çıkmazdı hiç ağzından. O küfürler de sanki bir tülüat tiyatrosu tadındaydı...

Acaba biz okulda, ya da sokakta olduğumuz zamanlarda bu küfürlerin ne kadarını kaçırıyorduk? Hepsi bu duyduklarımız değilse, 70 yıllarda, ne kadar engin bir kahvehane kültürüne sahipti Ayten Teyze. Ayten Teyze haberi de kendi getirir ve yorumunu da kendi yapardı. "Şadiye Hanım'ın büyük oğlan doktor çıkmış anaamm. Ürolog mu ne olmuş... Amaann doktor olsa ne ki geçen gettik, hayırlı olsuna Hamdi'ylen muayehanesine, duvarlarında çük resimleri var... İnsan şeyle heybetli bir doktor olsa, babasının, atasının resimlerini asardı duvarlarına, heç olmasa anası babası okuttuk doktor çıkardık diye övünürdü bacım."

Zannımca annem onu pek dinlemezdi, çünkü hiçbir karşı yorumu hafıza kayıtlarımdan çıkmadı...

"Atiye'nin sırtındaki kazağı gördün mü, geçen Ayla'nın kabul gününde sırtındaydı ya gıııı... Bacım sen beni dinlemiyon mu? Anaamm neydi o kazak eyle, *m çaputu gibi, ben ona kazak diye kolumu bile sokmam, hele ki rengi, cıngan kırmızı"... Şu yaşımda, o zaman bunları söylerken hiç mi kendini görmüyor diye düşünüyorum...

Mahallede birinin ekonomik durumu için dedikodu forumu açıldığında; "amaann gııı... onları mı düşünecem, iki oğlu kocası çalışıyor, s*kleri daşşaklarına denk" diyerek son noktayı koyardı.

Nerelere gittiğini hep anlatırdı anneme; "Aman bacım bakkal Recep yok mu hani? Karısı hasta diye geçen Hamdi ile bir kilo mandalina aldık akşam oturmasına geçmiş olsuna gittik... Yooook gııı... Ne arasın hiç bi şeyi yok... Anam kedi encüğünü görmüş yara sanmış, valla oğa bakarsan sen ben daha döşeklik hastayız da yatıranımız yok." diyerek kader ortaklığı kurardı Ayten Teyze...

Çok haklı olduğunu düşündüğü mevzuları anlatırken de argosuna karışmış bir şımarıklık, o şiveye bir dudak uzatarak konuşma eklenirdi ki; acıyasın gelirdi Ayten Teyze'ye. "Gııı, bacım, geçen burdan çıktım ya, Zerrin beni Perşembe pazarının ağzında bekliyeceğidi, anamm, 2 saat s*k gibi dikili koydu beni, bekle bekle ne gelen var ne geden, bi daha onla görüşmeyecen dedi Hamdi, neydiyim gişimi diğneyecem" derken döküldüğü şımarık sitemlere kaynayan kocas övgüsü, Ayten Teyze'nin uzayan dudaklarından.

"Aaahhh.... Bacım ahh... Beni s*kmeyenin s*ki kırılsın. Bana kazık atmayan mı var? Ben herkesin yanında anladım değerimi" diye yiyip hazmedemediği kazıkları anlatırdı.

Kıymet verilen kadınların farkını bile belden aşağı yorumlardı Ayten Teyze; "Gııı, bacım, bu el üstünde tutulan karıların, senden, benden ne fazlası var, çok merak ediyom, bu kadınların *mları ne renk, sarı kıllı mı, altın kaplama mı? Valla bi gün açıp bakacam" dediğinde, onu günlerce öyle hayal etmiştim, hep birilerinin eteklerini açacak bakacak sanmıştım çocuk aklımla.

Çocuklarının her istediğini veren annelere; "Amauunn.... Gıçınızdaki tumanızı istese çıkarıp vereceniz, bu gader yüz verilmez ki, anam gııı..." dese de kendisi, en küçük oğluna diğer komşuların tanımı ile tohumluk gibi davranırdı.

Bu derece açık küfür görüşü olan Ayten Teyze hamamda peştamalsız dolaşan kadınlar için; "Aman gıı... *mlarını gere gere dolaşıyorlar anaaam... Bir peştamale sarınır insan" diyerek kendi argo üslubunca kınardı donsuz kadınları.

Paralı günlerde annemi iyi kandırırdı Ayten Teyze. "Senin elin uğurludur, gııı... Bi tane al da satılsın, at kızın sandığına donanır..." diye diye az buz satmamıştı, Mahmutpaşa'dan aldığı donları iki katı fiyattan, anneme...

Ayten Teyze, ağdalı banyo aldığı günlerde, fantazide de kendi tarzını ortaya koyardı; "Ooohh... Cillop gibi oldum valla, benimle de ne güzel yatılır şimdi... Hamdi bayılacak, heee valla vermezsen düz duvarlara dırmanır, anam neydiyim, gişimin huyunu biliyom," derdi.

Menapoza giren kadınlar, ateş basması, terleme, bunalma dertleri ile yanarken Ayten Teyze; "Aman heç de bi şey olmadı, at gibiyim valla..." diyerek bütün tıp alemini şaşırtıcı bir tez atmıştı ortaya.

Şimdilerde çeyrek altınlısı ve lokanta benzeri yerlerde herkesin kendi yediğinin hesabını ödeyerek, düzenlenen altın günü hala popüleritesini kaybetmedi... 70'li yıllara kadar kekli, börekli kabul günü iken, 80'li yılların başında paralısı yapılmaya başlanmıştı. Kabul günü iken, katılmasa da çok üzülmediği bu günler paralı olunca verdiği paranın yediklerine sayıldığını düşünerek, günde 4 kapı yapması ile ünlü Ayten Teyze koşa koşa yetişir, tabağını doldurur bir çırpıda yerdi... Hatta bazen gün bitişine gelse tabağını, 3 oğlunu da sayarak doldurtur, alır evine giderdi Ayten Teyze. Güne gelmeyen kişilerin tabak hakkını da alırdı... Gün tabağı elinden alınsa "Gıı... Göfteleri̇mi nere götürüyon, daha bitirmedim" diye, bir lokantada garsona haykırır gibi tepki verirdi... "Heç de bi doğru dürüst bi şey yoktu" diyerek, gün çıkışı yorumlarında verdiği 10 liraya değmediğini düşünürdü ikram edilen tabağın... Bazen yapılan börek, çörek çeşitlerini, tür tekrarı bulur; "aman gıı... O da her gününde aynı böreği yapıyor, o ne anam deli zikini beller gibi hep aynı şey yapılır mı? insan ecük çeşidi değiştirir" diyerek, şimdi yayınlanmakta olan YEMEKTEYİZ programının temellerini attığını bilemezdi.

Bir varmış-bir yokmuş, ama belkide hiç yokmuş...Akıp giden zamanla birlikte biz; o mahalleden akıp gittik. Ve sonrasın da ben de ailemden akıp gittim. Tabii ki Ayten Teyze ile iletişim kesilmedi, annemle yine nostalji sürgünü ev gezileri buluşmaları, paralı günleri devam ediyordu. Artık o mahallenin üzerinden 30 yıl geçmişti. Geçen yıl, annemle karşılaştığı asil bir kadın altın gününde; benim onu gerçekten görmediğim, semt pazarında onu kasti görmeyişim iddiası ile anneme; "senin o soğuk *m çiçeği kızın varya gıı, beni Perşembe pazarında görmemezlikten geldi" demiş, gündeki bütün kadınların tepkilerine aldırmadan Ayten Teyze. Artık bir Kızılderili kabile ismim de olmuştu.

Kahramalıklarına göre isim koyulan bir Kızılderili kabile reisi olsa Ayten Reis bana bu adı koyacaktı: "Soğuk *m çiçeği kızın" Bi de internet olsa o zaman mail adresime bakın "sogukamcicegi@gmail.com...

Aah Ayten Teyze Aaahhh... NE KÜFÜRBAZ KOMŞUMUZDUN SEN... Ne olurdu yani yeterdi sadece "soğuk nevale" desen...

Mahalle kültürüne göre kadınlar koloniler halinde gezerler, yalnız başlarına bir yere gitmezlerdi. Dolayısı ile ortaokula kayıt olmak içinde annem ve Ayten Teyze arkada, ben ve benimle aynı yaşta olan ortanca oğlu önde birlikte yola çıktık. Ayten Teyze konu dışına çıkmazdı, yani o gün konu çocuklardı ve anneme yolda çocukların anlatıyordu; "benim böyük oğlan varya, anam gıı.... kim zikim hıyar dese bi avuç duz alır geder, emme bu eyle bir inat ki, heç sözünden döndüremen haaa, zikinin dikine geder...." diyor ve ne ile yürüdüğümü aklıma bile getirmiyordum. Sadece yeni bir okul heyecanı içindeydim. O sene yabancı dil İngilizce'ye, Almanca ve Fransızca eklenmişti ve kura sistemi uygulanıyordu. İçoğlu soyadı her sene takdirname alarak sınıf bitiren abilerim sayesinde tanınmış ve zaten kardeşlerin aynı yabancı dili okuma hakları olduğu halde, Ayten Teyze , garip hak-adalet sistemini haykırmaya başladı; "olmaz efendim, oda herkes gibi kura çekecek" dedi. Kayıt yapan öğretmenler dahil herkes şaşkındı. Annemin yanında olan arkadaşı nasıl böyle bir davranış sergileyebilirdi. Ben ise onun istediği zaman nasıl da küfürsüz ve düzgün konuşabildiğinin şaşkınlığı içindeydim. Netice de "neyse olsun" diyerek kura çektim ve Almanca çıktı... Tabiki o yaşta ve o gün ki gerilimde, artık bundan sonraki eğitim hayatımda her okul da bu dilin devam edeceğini pek idrak edememiştim. Şu an ailemin, hemen hemen hepsi İngiltere'de yaşıyor, yeğenlerimin ana dili İngilizce ama ne yazık ki ben onlarla bir yes-no tadında muhabbet edemiyorum.

Komiser kocası Hamdi Amca ile akşam oturmasına geldiğinde çok kibar olur, çok kibar konuşurdu Ayten Teyze. Biz de sıkı çocuklardık hani, sanki o argo konuşmaların kocasına söylenmeyeceğini bilirdik. Genel ve özel yetenek aşamalı sınavlarla, nice zorluklarla, kazandığım akademi için anneme; "Gıı... Neeğe bu gızı daha okula yolluyon ki, o okullarda heçıl olur, bi doktor yanına ver de çalışsın, fena mı 3-5 kuruş para getirir" demişti. Daha sonrasında okulu bitirdiğimde çağdaş seramik heykelerimi de görünce; "Amaan.... Ecük bi gap, gacak yapaydın da bi işe yarasaydı, bu ne beyle anam... Toz yuvasından başka bi şey değil' diyerek, en azından dobra kararlılığını kullanarak beni şaşırtmamıştı.

Üniversite yılları sırasında, Ayten Teyze'nin alt katındaki daireye karikatürist arkadaşımız taşınmıştı. "Aaaa... Ayten Teyze sizin alt katınıza bizim bir karikatürist arkadaşımız taşındı." dediğimizde; "Gııı... Resim çizeceğine, ecük evini temizlesin, evi book götürüyoo, kapı açılınca ben mi dışardayım, o mu dışarda? belli değil. Kediler bile leş evde durmak istemiyor, insanın üstüne üstüne atlıyor, ecük bi söyleyin de önce evlerini temizlesinler." dedi.

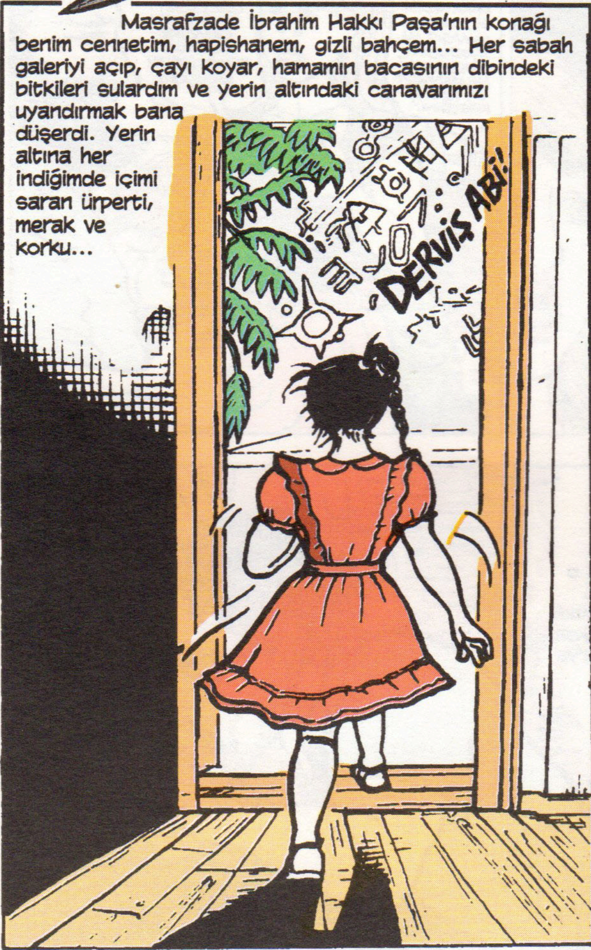
Akşamsefası

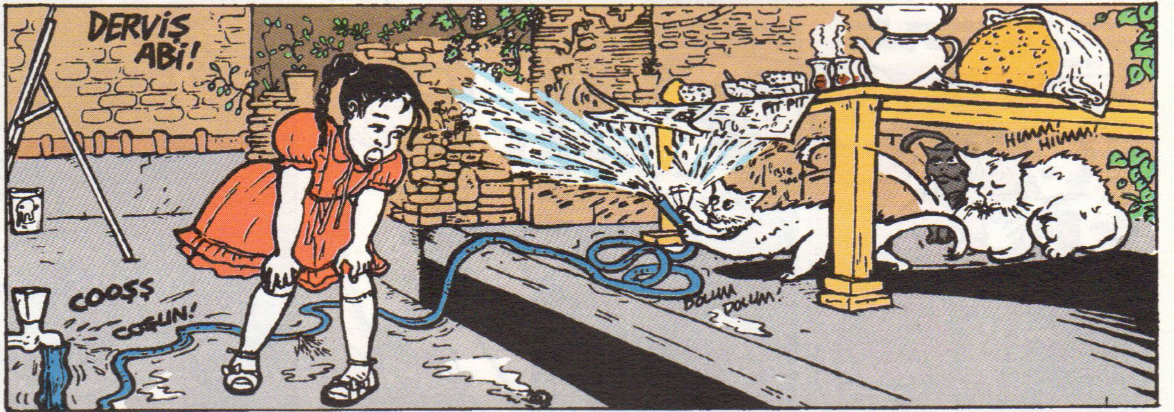
elifnursad@gmail.com

babam ve ustam | derviş abi

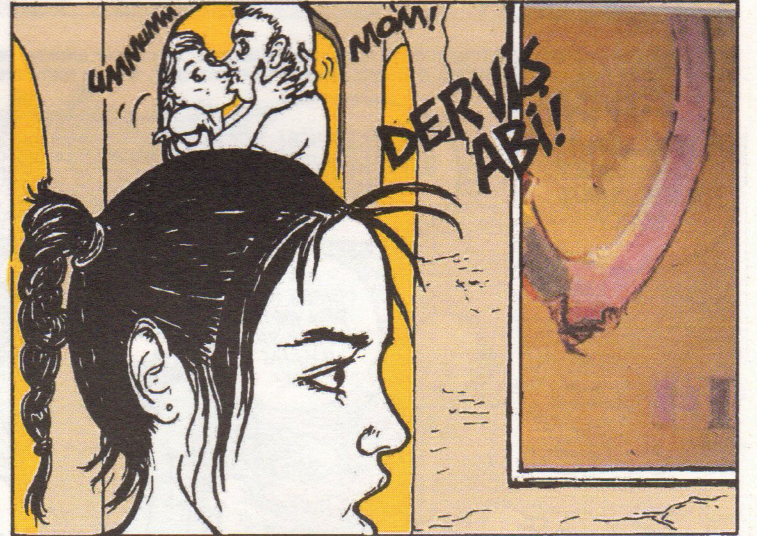
Elif Nurşad

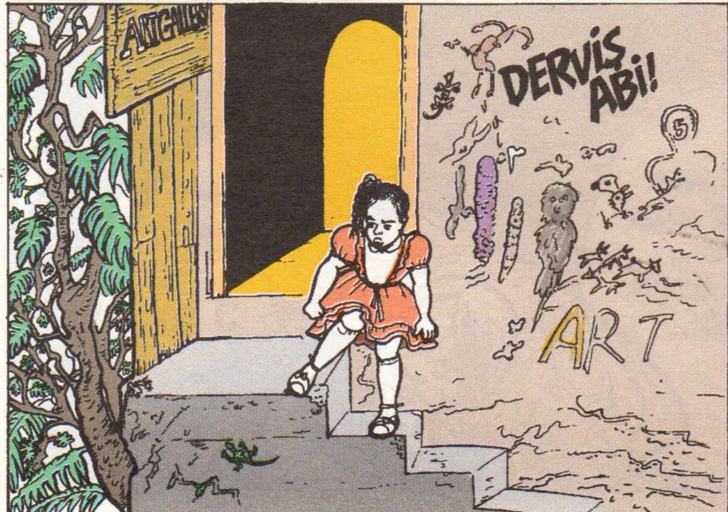

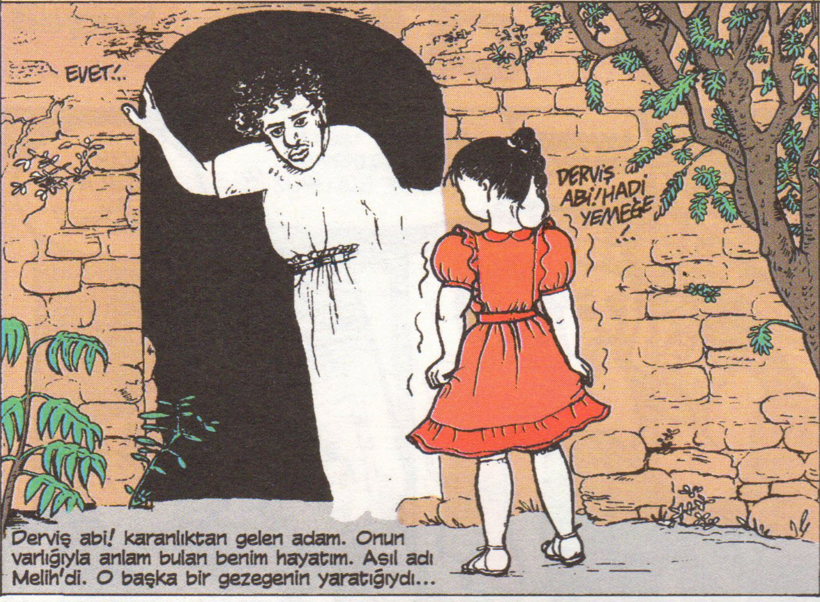

Akşamsefası

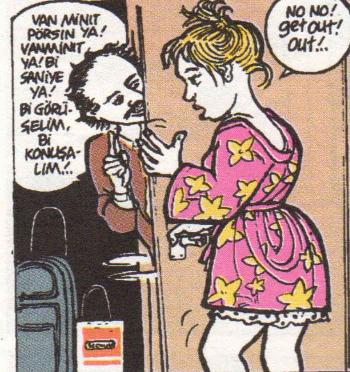

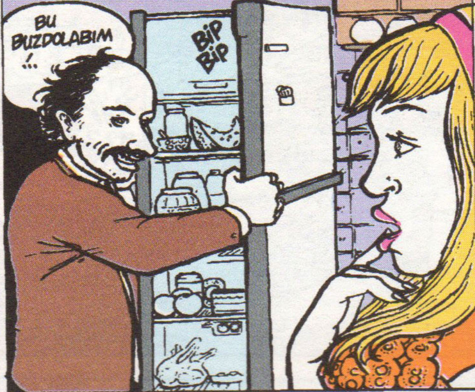

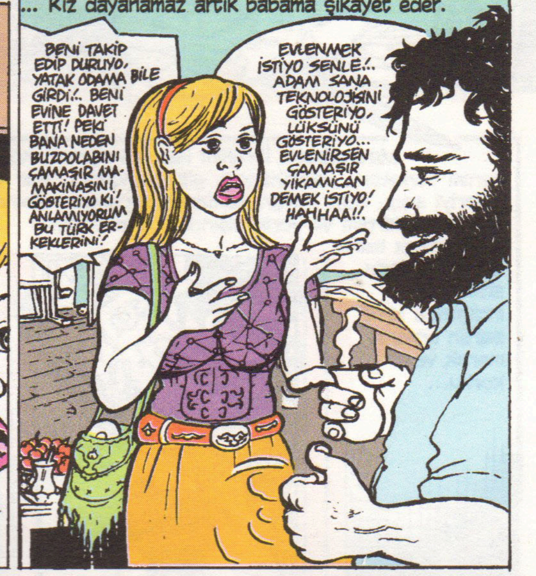

Kız nereye gitse onu takip eder. Kaldığı hostelin yatak odasına kadar girer, kızın peşini bırakmaz.

Proje Sinan devamlı babamdan resim dersi almak ister. Babamda "sen memur adamsın senden sanatçı olmaz, git işine" der. Sonra bir gün yaptığı resimlerle babamın karşısına çıkar. Babam resimlerini çok beğenir. Ama onun yaptığına inanmaz.

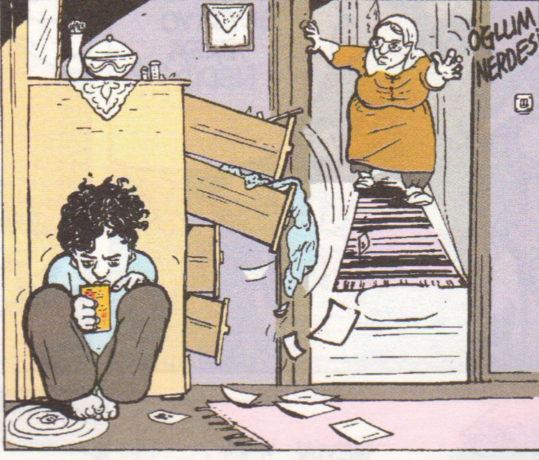

Akşamsefası

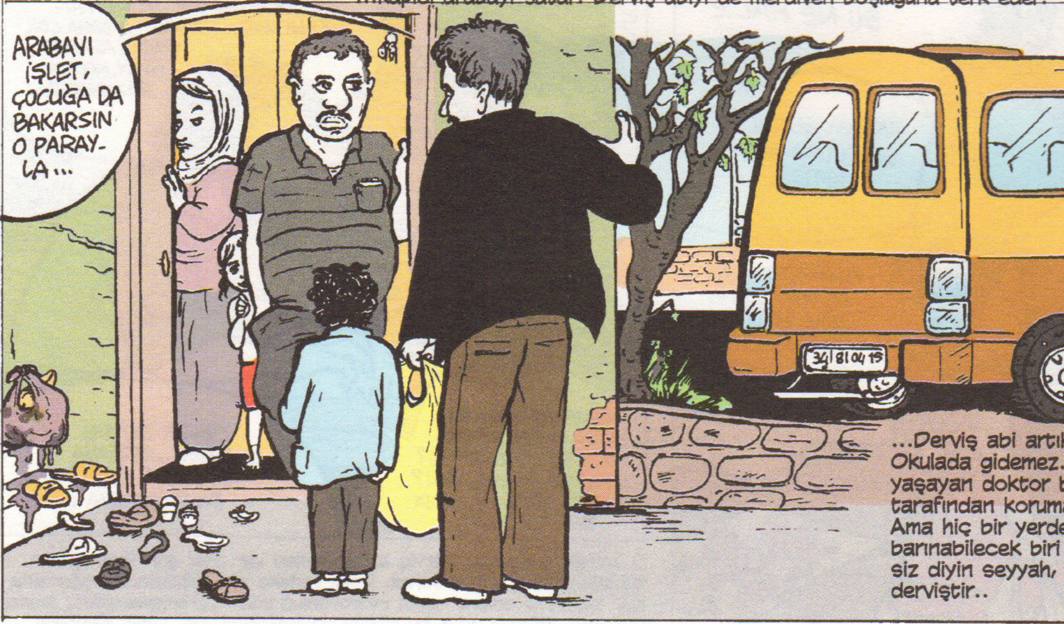
Derviş abi 88 yaşındaki annanesi tarafından büyütülür. Annanesi 8 yaşındayken okuma yazma öğretir. Dayısı günün birinde bir adamla tanıştırır. O kişinin babası olduğunu evde unutulmuş bir kimlikten anlar. Uzun yıllar sonra babasını vapurda tanıyıp gazeteyle kafasına vuracaktır; "naber lan" diye...

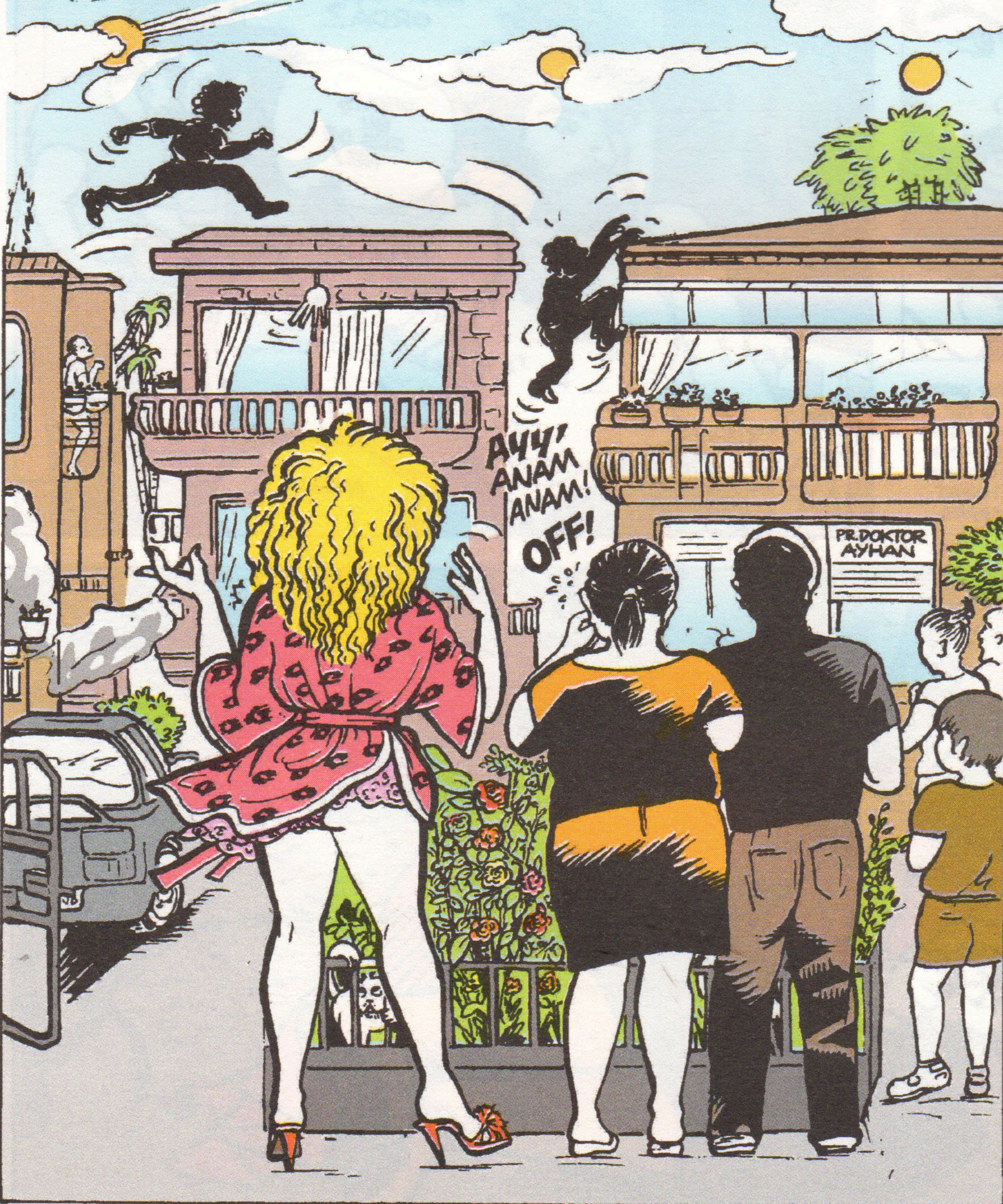

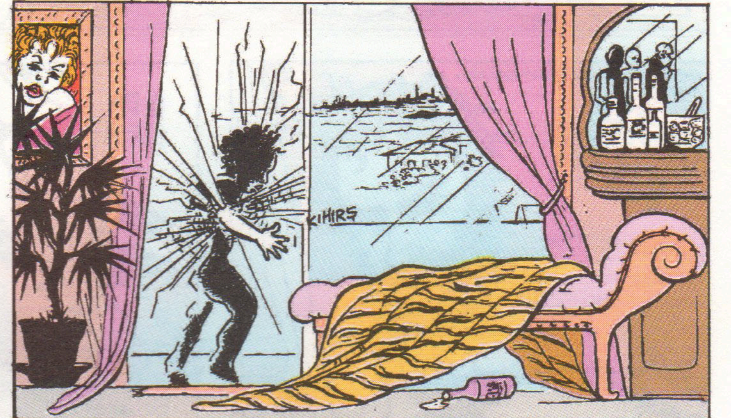

...kapıcı arabayı satar. Derviş abiyi de merdiven boşluğuna terk eder.

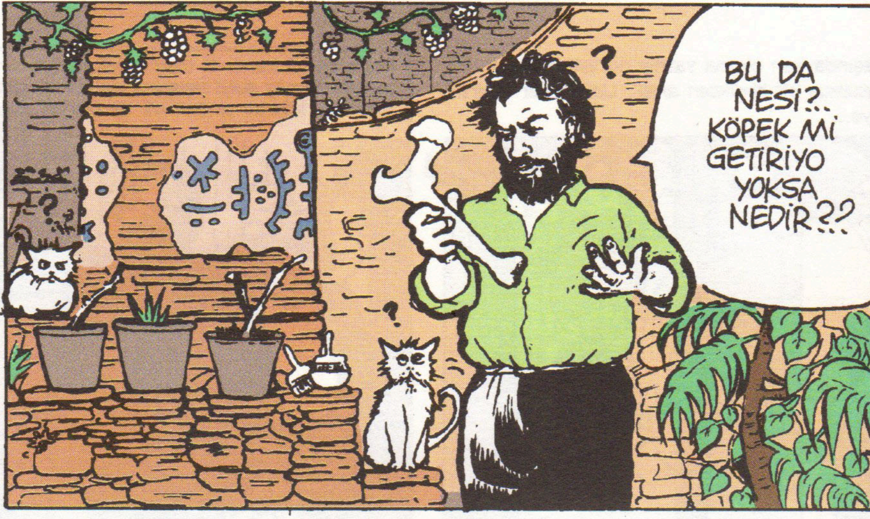

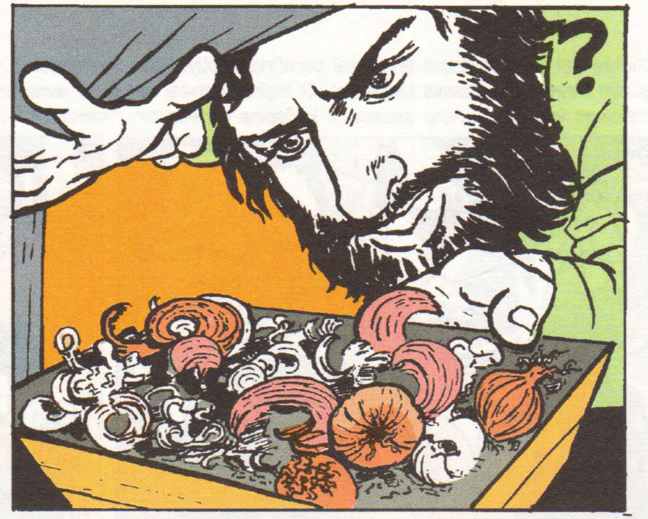

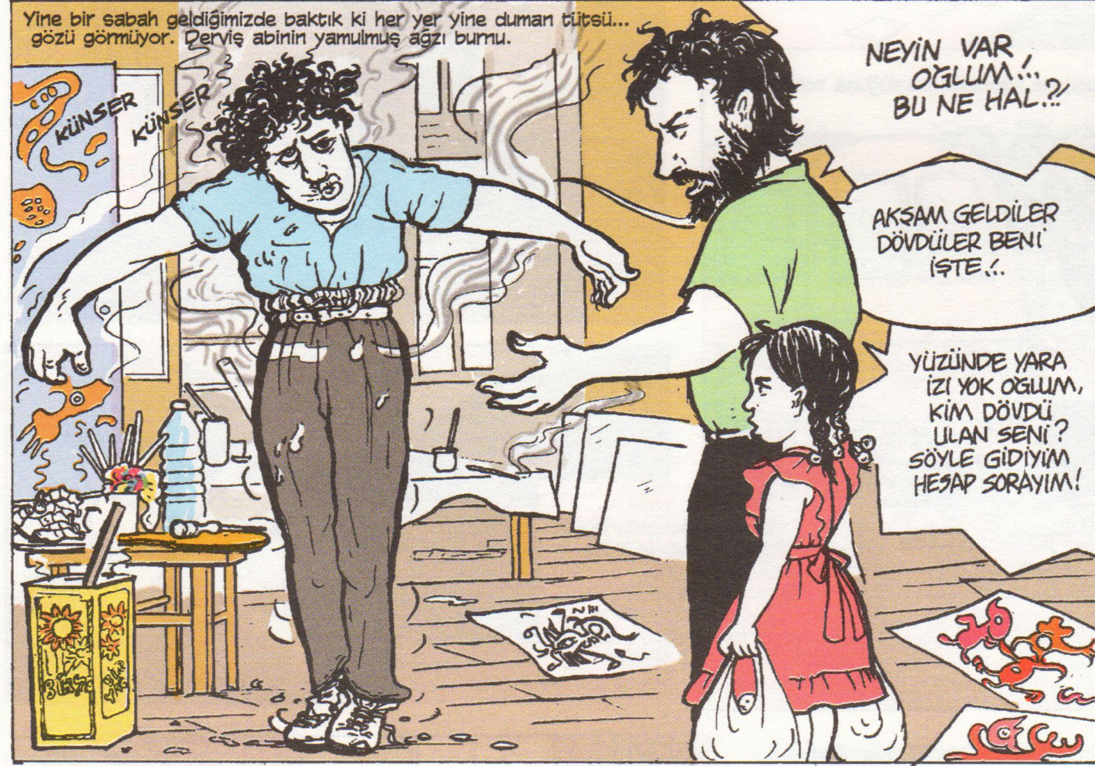

Akşamsefası

Derviş abi artık bizimle beraberdi. Galeride yatıp kalkıyordu. Bi zaman sonrada gariplikler kendiliğinden gelmeye başladı. Sabah galeriyi açıyordukki acayip, pis bir koku sarmış. Heryer duman altında. Sonra farkediyordukki masa altlarında hamamın bacasının dibinde etli uyluk kemikleri, kül içinde soğanlar, çöplük, pislik, sıkıştırılmış gazete parçaları... Anlam veremiyorduk.

O zaman anladık ki Derviş abinin cinleri var. Her gün Beykoz'dan kül taşıyormuş torba torba. Paslı teneke yağ kaplarında soğanlarla külü kaynatıp onlara mama bırakıyomuş bizim göremeyeceğimiz kuytu köşelere. Babam artık bu pisliğe dayanamadı; onu tarihi hamamın altındaki karanlık zindana kapattı. Zindan derken onun ilhamlarının geldiği yer...

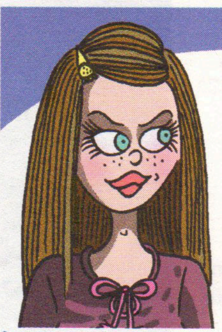

Derviş abim!!! Benim lambadaki cinim! O herşeyi bilir, en olmadık isteğim olsun bulup getirirdi bana. Eğitimi olmasa da her konuda şaşırtıcı bilgisi vardı. Bir kere her yeri görmüş, her şeyin tadına varmış, her işte çalışmıştı. Simit, gazete, su satmış; pazarcılık yapmış, inşaatta, iplik fabrikasında işçilik yapmış, dağlarda çoban olmuş,yıllarca denizde yaşamıştı. Onun mekanı mezarlıktı. Ölülere selam verip onlarla konuşur, yatmak için izin alırdı. Sarı çizmeleri, kafasında yeşil külahı, ensesine kadar çamuruyla... KİRLİYDİ, PİSTİ; AMA ONDA HAYAT VARDI BENİM SUSADIĞIM. Bende ise boş hayaller... Gerçek olmayan bir hayattaydım. Yıllar sonrasında da hep aradığım "hayatın gerçek insanları" olacaktı...

Akşamsefası

İPEK YASALARI

- Birşey yerken üzerime dökmemek için özen gösterirsem dökerim
- Sigarayı bıraktığım gün eve fosur fosur sigara içen bir misafir gelir.
- Birine yakalanmadan evden çıkamam, mutlaka biri uğrar ve beni oyalar.
- Evde dişi kedi dolayısıyla da yavru kedi yoksa, millet kedi almaya gelir. Dişi kedi varsa ve cayır cayır doğuruyorsa kimse yavru istemez.
- Gizli bir iş ya da randevu gerçekleştirsem mutlaka bir tanıdığa yakalanırım.
- Sezonda çok beğendiğim ve çok pahalı olan bir şeyin indirime girmesini beklersem o ürün mutlaka tükenir, beğenmediklerim zibil gibi kalır.
- Tuvalet olmayan bir yerde çişim gelir.
- Çok sevdiğim ve baş başa muhabbet etmek istediğim bir misafir geldiğinde, aynı anda 8 farklı kapıdan 8 farklı misafir gelip muhabbetin içine edebilir.
- Ne zaman kıyıda köşede kalmış harika bir şarkı keşfetsem 1 aya kalmadan şarkı patlar, herkesin diline düşer.
- Normalde hiç kesilmeyen internet, önemli bir işim varsa en az bir kez kesilir ve "akıllı ol" diye uyarır.
- Annemin arkadaşı Hatice, 4-5 yılda bir ve mutlaka kilit günlerde uğrar. Mesela düğün, nişan, hastalık.
- Kulağıma kulaklık taktığım an birisi seslenir, ben onu duyamam ve o kişi kriz geçirir.
- Banyoya girip suyu açtığım an telefon çalar, aranmak istiyosam yıkanırım. (Ama henüz kişiyi tutturacak düzeye ulaşamadım.)
- Önemli bir mesaj bekliyorsam,mesajların kralını bankalar ve operatörüm atar :(
- Çocukken Burçin adında bir arkadaşım vardı. Normalde sokakta oynadığımız Burçin bize de gelirdi, ama her geldiğinde direk tuvalete girerdi ve daha poposunu silerken annesi çağırırdı Burçin'i. O yüzden sorsalar, Burçin bizim evdeki diğer odaları bilmez sadece tuvaleti bilir.

MİLLETİN YASALARI

Sevil Ay Güner'in yasaları

- Kırk yılın başında televizyonda izlemek istediğim bir film veya program olsa ailemce farklı kanallar izlenir. Ya da kanal açılmaz (sinyal yok :|).
- Cumartesi ve pazar günleri pijamalarımla evde keyif yaparken illa bir misafir gelir. Kendi keyif çayımı değil misafire ve anneme keyif çayı taşırım.
- Ne zaman özenle saçımı düzleştirsem 1-2 saat geçmeden ya bozulur ya da yağmur yağar.
- Yoga ve meditasyona başladığımdan beri pozitif enerjimi negatif enerjiye çeviren arkadaşlarım var.
- Çok severek aldığım bir kıyafeti ertesi gün hoşlanmadığım bir kızın üzerinde görürüm.
- Kaldırımda bile rahat yürüyemediğim şu günlerde illa bir dükkanın kaldırıma kurduğu tezgahtaki eşyaları düşürürüm. Ya da kaldırımın orta yerinde koyu muhabbete dalan teyzelerden müsaade istemekle günümün başlayışı ve bitişi her zaman aynıdır. :)

Sevgiler..

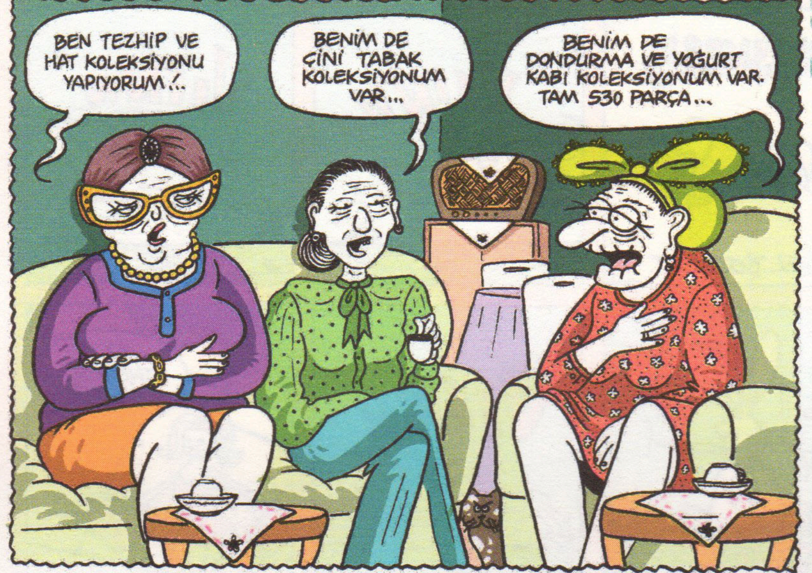
Özgün Narin'in yasaları

- Ne zaman arkadaşlarım tarafından yapılmış güzel bir programa çağrılsam, abimler ya da ablamlar bize gelir.
- Uzun yol otobüslerinde ya yanıma, ya arkama, ya önüme mutlaka bebekli ya da küçük çocuklu birileri oturur ve çocuk yol boyu ağlar.
- Ne zaman tuvaletim gelse, tuvalet dolu olur.
- Canım gezmek tozmak istediğinde param olmaz, param varken canım sokağa çıkmak istemez.
- Sevgilim yokken hiçbir erkek benimle ilgilenmez, sevgili yaptığım gün taliplerim artar.

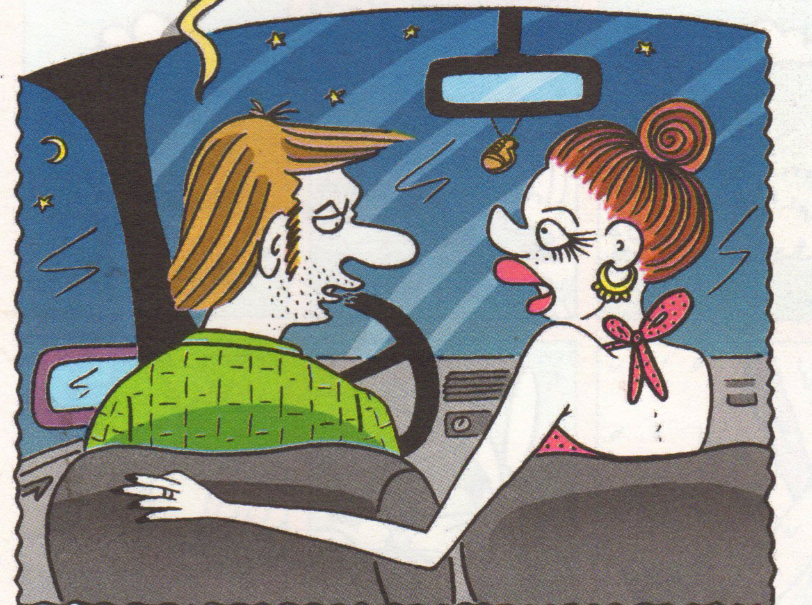
Bengü'nün yasaları

- Çalışmadığım sınavlardan en yüksek notu alırım.
- Bozuk olduğundan suyu çok geç ısıtan öğrenci evindeki küçük ocağım nasıl olsa geç ısınıyor diye bırakıp başka bir iş yapmaya gitsem hızlanır ve kaynayan suyu taşırır.
- Kıskandığım sevgilim kıskanılmaktan hoşlanmaz kıskanmayıp kendi haline bıraktığımsa beni biraz kıskansana der.
- Tatile gideceksem mutlaka regl olurum (erken)
- Erkek kardeşim klozetin kapağını kaldırmaz, hep de ondan sonra tuvalete giren kişi ben olurum.
- İlave olarak sizin yasalarınızın neredeyse tamamı

Sevgiler ;)

Siz de lütfen kendi yasalarımızı bana yazın millet!!
ipek@leman.com.tr

Akşamsefası

sibel bozkurt

melda onur

Eyvah iş ciddi...

Evet artık iş ciddi... Aday adaylığıydı, adaylıktı derken kendimi TBMM'de yakama rozet takılırken buldum. Artık milletvekiliyim, mazbatamı da aldım.

En çok sorulan soru: "Heyecan var mı, heyecan?" Yok vallahi, heyecan yok da, başka birşey, nasıl desem; bir direnç var bende: "Hayır ben hayatımı değiştirmeyeceğim, değişmeyeceğim. Ben neysem oyum" direnci. Buna da sebep olan "Eeee vekil hanım, artık biraz ciddi dur. Öyle her yerde kakara kukara yok. Öyle renkli menkli giyinmek yok. Öyle her yere de gitmek yok, imaja dikkat, valla bir kare siyasi hayatını bitirir" türünden tehditler... Tüm bu uyarılar içimde uyuyan Laz-Arnavut damarlarımın uyanarak derimin yüzeyine çıkmasına neden oluyor. Direniyorum, dayanıyorum. Bakalım ne kadar sürecek...

12 Haziran 2011 saat 22:00 suları

12 Haziran gecesi resmi olmayan kesin sonuçlar çıktığında listenin sonundan milletvekilliğine tutunmuş bir kişi olarak sanırım diğer arkadaşlara göre telefon trafiğim daha yoğun geçti. Önce sessizlik, sonra 10-9 arasında seyreden vekil sayısı ile gelen, "Kesin di mi, risk yok di mi?" telefonları... Derken 10. sırayı kaybedişimiz... "Dualar seninle" telefonları...

Tam bu stresli bekleyişte gelen bir telefon ve buna benzeyen birkaç telefon daha:

- Alo sayın vekilim; (bu vekilim lafına uzun süredir alışığım) hayırlı olsun, ben falanca, sizinle filanca yerde tokalaşmıştık.

- Evet, nasılsınız?

- Sağolun. Bizim çocuğun bir iş meselesi var da, siz de seçildiniz, bir el atsanız.

- (Hemen mi!) Arkadaşım, tabi yardımcı olmak isterim de, bakın daha kesin sonuçlar belli değil, seçildim mi seçilmedim mi; ben bile bilmiyorum. Tutun ki seçildim, bu iş böyle bugünden yarına olmaz...

- Haa! Öyle mi? Ne zaman arayalım?

- Bir seçilelim! Mazbata alalım, yemin edelim. Sonra elimizden geleni yaparız!

Sonunda fotoğrafımın yanında bir yeşil onay işareti... Bu kez üçüncü tur telefonlar, tebrikler... Hayatımda ilk kez Show TV'de Ali Kırca'nın programına katıldım. Evet ihbar ediyorum: Ekranda birbirleriyle kavga eden bağrışan çağrışan kadınlar ve erkekler, reklam aralarında kakara kikiri yapıyor. Yayında birbirlerine çemkirip yayın arasında muhabbet gırla... Reklam arası iki kadın, meclise ikinci bir kuaför geleceğinden söz ediyorlardı. Yayında benle ağız dalaşına giren bir kadın vekil, eski olmanın da getirdiği 'ablalıkla', "Aa! Aayakkabın ne güzel, giymişsin rahat rahat. (Kız sen İstanbul'un neresindensin ses tonuyla) İstanbul'da hangi bölgeden?" demez mi? Demek bu kavgalı gürültülü yayınların perde arkası böyleymiş!

13 Haziran Haftası

Seçim sonrası 1 hafta süreyle şunlar oldu:

1- Cep telefonu mesajları cevaplandı, cevapsız çağrılar arandı.

2- E-mail mesajları cevaplandı.

3- Facebook ve twitter mesajları cevaplandı.

4- Beni bulamayıp ailemi bulan eş, dost, ahbap, komşu akraba, babamın eski askerleri, annemin çocukluk arkadaşları, ablamın iş arkadaşları, eniştemin ailesi ile görüşüldü.

5- 2 buçuk tüp bepanten hapı bitti, ama sesim hala kısık.

6- Bol bol TV yayınına çıkıldı.

7- Gösterilere, yürüyüşlere katılındı ve mahkemelere gidildi, adalet arandı.

Bu sürede beni en çok mutlu edenler:

* Ekşi sözlükte 2. Sayfam olmuş, şimdilik olumsuz bir yorum yok. En bayıldığım da "ekoloji duyarlılığı olan" denmiş. Ağzımı kapatamıyorum.

* Hak arayanların beni bulup destek istemesi... Özellikle bu süreçte Hüseyin Edemir'in ailesini ve nişanlısını tanımak benim için çok özeldi. Katıldığım ilk mahkemesinde tahliye de oldu, inşallah düğünlerine de giderim.

* Esenler'de bir türlü bizim partiye oy vermeye ikna edemediğim teyzenin beni arayıp engelli oğlu için yardım istemesi ve, "Elimden geleni yaparım, zaten gelirim ben size mutlaka" cevabını alınca "Nee! Bize mi geleceksin?" diyerek heyecandan elinden telefonu düşürmesi.

* Bir TV yayını için gittiğim Fatih'teki "Eski Kafa" kahvesi. Ününü çok duymuştum ama gitmeye fırsat olmamıştı. Tabak tabak çekirdeklerin, nefis çayların eşliğinde kahve çalışanlarıyla, müşterilerle sohbet. Ve de kahvenin yavru tavşanı, tam bir avuç. İlk fırsatta kızları toplayıp gideceğim.

* LGBTT'lerin yürüyüşüne katılarak destek vermemin ardından gelen yoğun teşekkür ve tebrik telefonları. Eeee ne dedik "Herkes için..."

21 Haziran: Vee mazbatamı aldım

Offf! Nasıl gözümde büyüyordu. "Nasıl alacağım, nereden, kuyruk var mı, arabayı nereye bırakacağım. Taksiyle mi gitsem" türünden panik ataklı şehirli insan endişeleri. Çağlayan'daki yeni Adliye Sarayı adres gösterildi. Daha cümleye başlarken kapılar açılıyor: "Şey ben milletvekili...." Dev salonun girişindeki canlı yayın arabalarından durumun görselliği belli. Milletvekilinden çok basın mensubu var içeride. Kocaman gözlükleri çıkarmadan kalabalığın içinden süzülerek masaya doğru yöneldim. Ünlü isimler gelmiş mazbata almaya, kalabalık heyetlerle; mesela Burhan Kuzu... Hürriyet muhabiri arkadaşım Fatma Aksu'ya rastladım... "Ah canıııım! Sen yalnız mı geldin böyle, dur sana eşlik edeyim" dedi. Yapıştım koluna, kavuştum mazbataya. Mazbatayı merak eden varsa beyaz bir kağıt üzerinde üç imza var. Yani öyle şaşaalı bişi değil.

24 Haziran: TMBB'ye kayıt ve ayrıcalığı hissetmenin dayanılmaz ağırlığı

İşte başta sözünü ettiğim direncimi körükleyen kayıt günü. Türkiye'nin 550 kişisi içinde olmanın ayrıcalığını hissettiren mükemmel seremoni. Bizimkilerin, "Hadi kızım işini son güne bırakma" ısrarları ile birden karar vererek gece otobüsüyle Ankara'ya gittim. Sabah Sakarya'da kahvaltı edip TBMM'ye yürüdüm. Öyle hoşuma gitti ki, Kızılay'da ev tutup her sabah yürümeye karar verdim. Kapıya geldiğimde meclis çalışanlarının müthiş sıcak karşılamasıyla büyük bir salona alındım. "Ooo. İşte bu" dedim. "Evet kızım, buraya kadar. Artık yeni kurallara tabisin."

Dev salonun karşısında 10'larca kamera, foto muhabiri, kenarlarda masalar, vekillerin biri gidiyor, biri geliyor. Önce 3 tane kavas (TBMM görevlisi) çikolatalar, çiçekler, kolonyalarla karşılıyor. Evrak kontrolü, parmak izi alımı derken, banka hesap numaraları, cep telefonları, otomobil gibi işlemler hallediliyor. Rozetler takılıyor, fotoğraf stüdyosuna geçiliyor, fotoğraflar çekiliyor. Seçilmiş 550 kişiden biri olduğun iliklerine kadar hissettiriliyor. Vekiller aileleriyle gelmiş, çoluk çocuk. Ben yine sap.

Elimde ev ödeviyle dolu bir çanta, yakamda rozetle dışarı çıktım. "Hayat artık eskisi gibi olmayacak, ama alışma" dedim kendi kendime, yakamdaki rozeti dikkatle çıkarıp çantama koyarken.

28 Haziran: TBMM'de yemin etmedik

TBMM'yi kamusal alan diye tabir edebilir miyiz bilmiyorum, ama devlet daireleri, belediyeler, kamuya ait kuruluşlar kategorisi içerisinde yer alır diye düşünüyorum. İşte bütün bunları şöyle gözümün önüne getirdiğimde TBMM mükemmel bir organizasyon olarak çalışıyor. Her şey siz daha binaya adım atmadan ayarlanıyor, sanki siz yürüdükçe birileri önde taş döşüyor... Bütün devlet dairelerimizin, vatandaşlar için de böyle çalışacağı, her şeyin tıkır tıkır yürüyeceği bir Türkiye'ye katkım olursa bu 4 yıllık süre içinde daha ne isterim. Gerçekten de her yer TBMM gibi çalışsa vatandaş "devlet kapısı"na giderken karnı ağrımaz.

Meclis salonundaki koltukların bir zamanlar güzel gözlü ceylanlar olduğunu düşünmemeye çalışarak ilk oturuma katıldım. Evet yemin etmedik, çünkü Türkiye'de siyasetin kodları değişti. Artık yeni kodlar devrede.

Akşamsefası

Baba göbeği

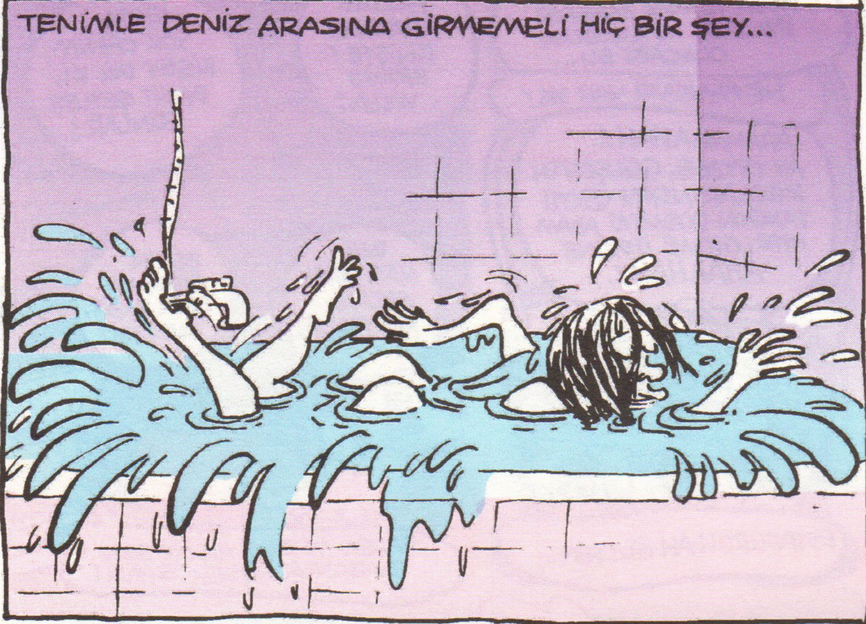

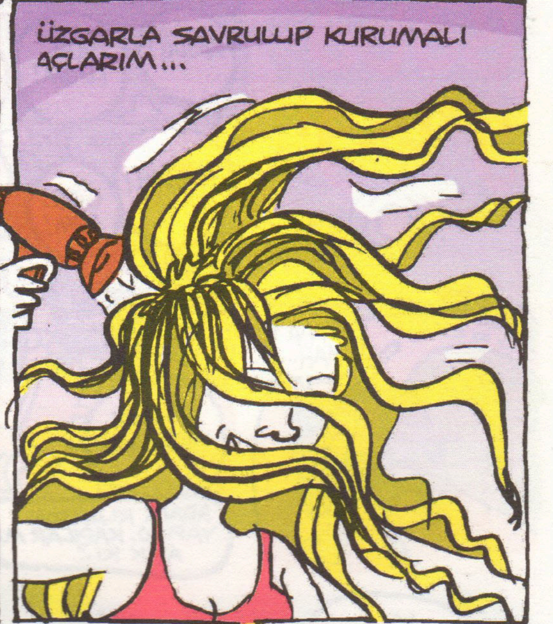
Betül Yılmaz

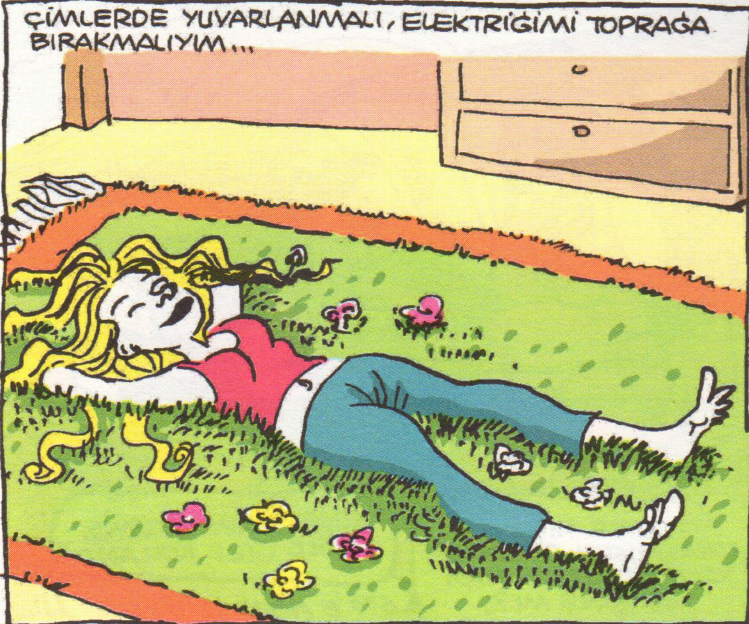
Akşamsefası

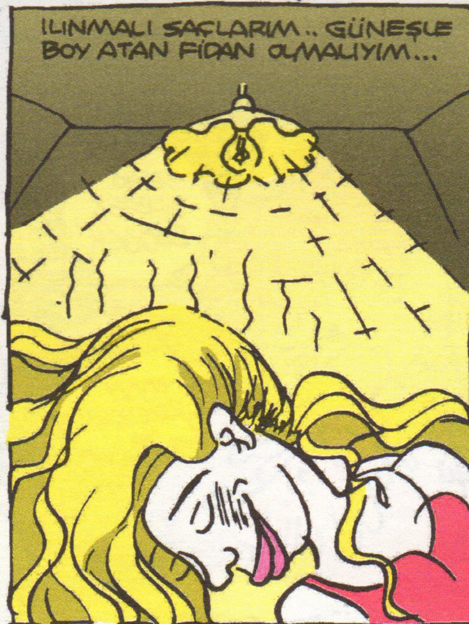
GÖZÜNÜ BAĞLASALAR... ÖRTMESEM HİÇ YÜZÜMÜ... Güray Bazuk

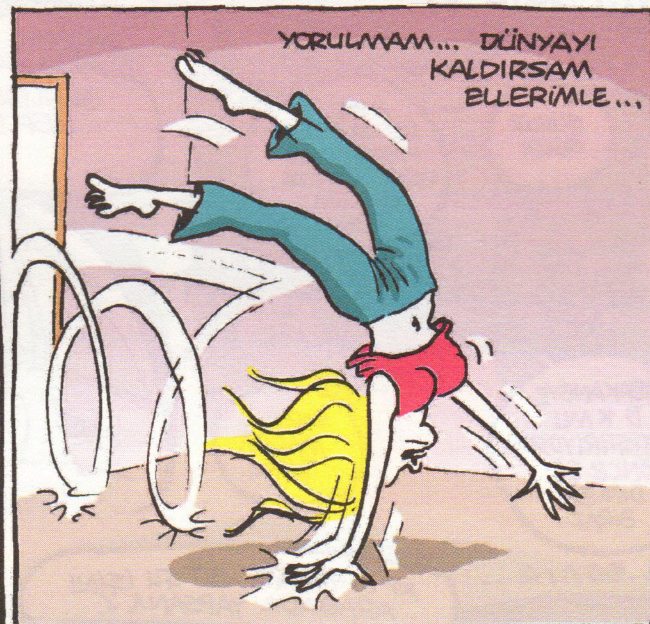

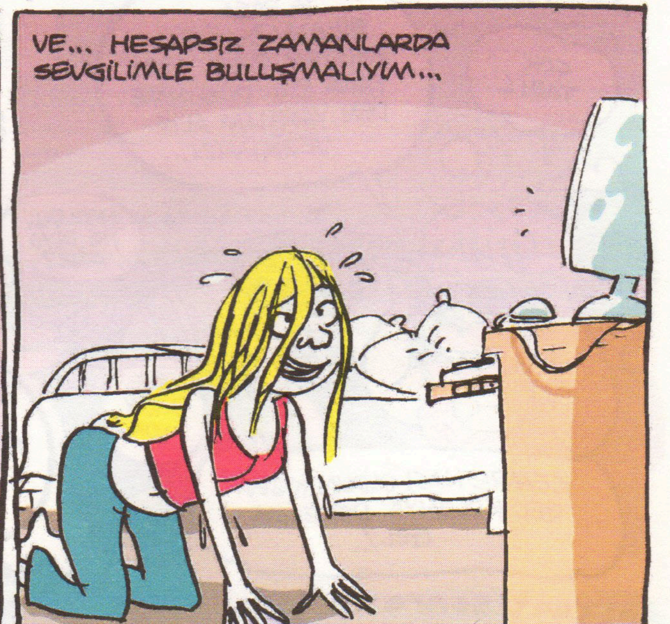

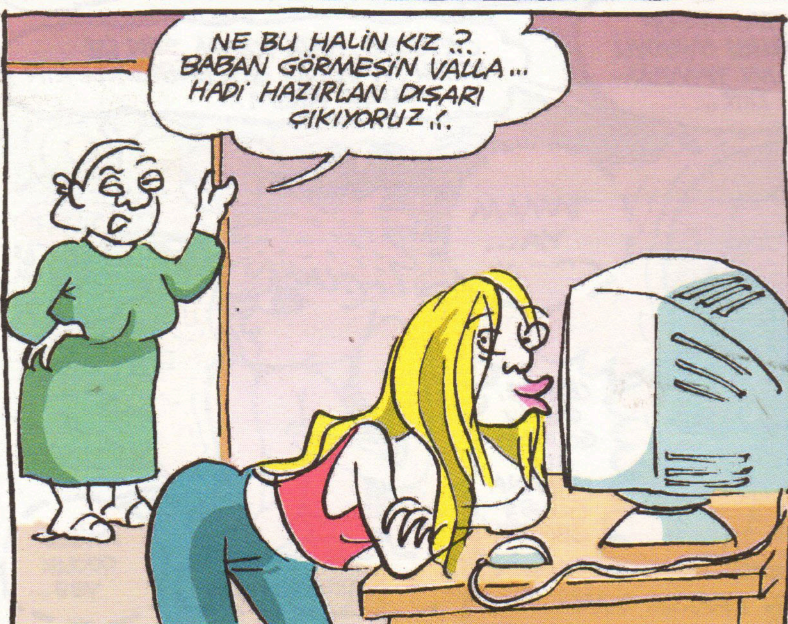

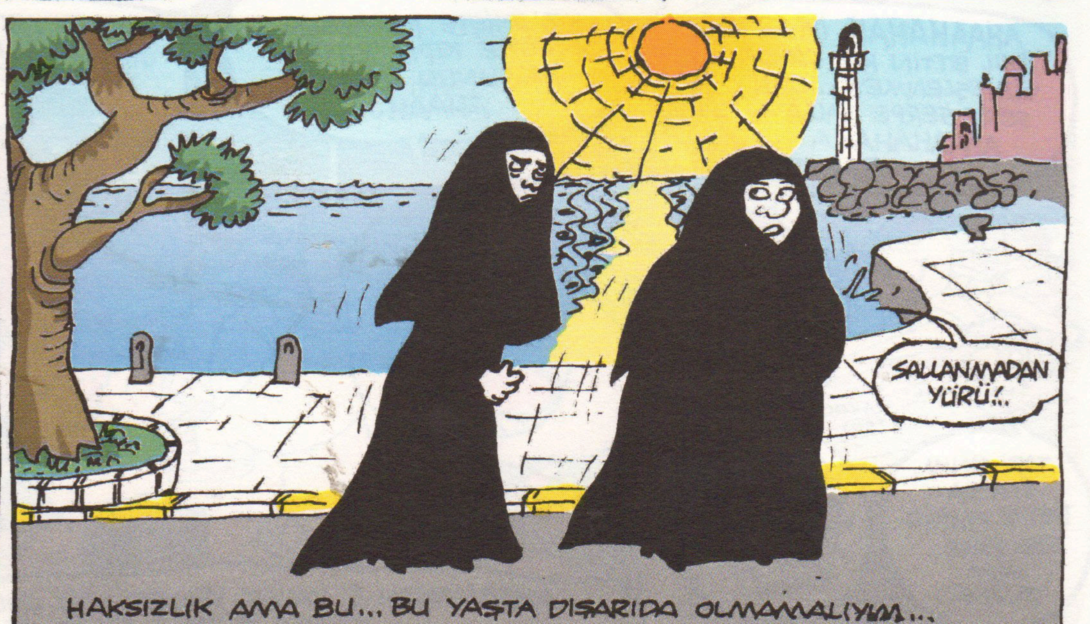

Akşamsefası

ezgi aksoy
ezgi_aksoy@hot-

Babanne İşi Graffiti "Urban Knitting" Şehri Örün!

Sokak Sanatı (Street Art) denildiğinde genellikle akla graffitiler, stenciller, rap müzik, gece eylemleri ve sert abiler gelir. Özellikle sıradan bir şehirlinin aklındaki imaj budur. Sprey boyalardan elleri ve giysileri boyanmış, sırt çantası malzeme dolu, bira üstüne bira içen, polis geldiğinde hızla kaçabilecek, yüksekten atlayabilecek, yaralanabilecek ve yeri geldiğinde dövüşebilecek abiler... Aslında 'Sokak', devletlerce illegal sayılan sanat göz önüne alındığında, sadece erkeğe ait bir alan değil. Ancak kadınların yaklaşmaya çekindikleri, mesafeli durmayı tercih ettikleri, bir nevi "işaretlenmiş bölge" olduğu da su götürmez bir gerçek. Yine de sokağın direnişinde özellikle 2000'lerden beri oldukça yaratıcı ve feminen bir tarz, özellikle **ABD**'yi ve **Avrupa**'yı örüyor. Örgü örmek, politik bir eyleme, kelimenin tam anlamıyla sosyal bir aktiviteye, aktivizme dönüşüyor. Dahil olmak, yön vermek, etkilemek, yaratmak halini alıyor. Yeraltından, canı sıkılmış kadınların örgü çantalarından sokağa iniyor ve **Mandy Moore**'un Yarn Bombing adlı kitabında altını çizdiği gibi, "yaklaşmakta olan enteresan bir devrimin şiş sesleri"ni oluşturuyor.

Yün bombardımanı (**yarn bombing**), şehir örgücülüğü (**urban knitting**), gerilla örgücülük (**guerilla knitting**), örgü graffiti (**graffiti knitting**) gibi isimlere sahip, kimilerince sokak sanatı, kimilerince ise **vandalizm** olarak adlandırılan yeni bir şehir eylemciliği urban knitting. Ağaçları, sokak tabelalarını, sokak lambalarının direklerini, park edilmiş bisikletlerin gövdelerini, posta kutularını, çelik alışveriş arabalarını rengarenk örgü şeritlerle giydirmek; şehir parklarını süsleyen heykellere atkılar, eldivenler, çoraplar ya da süveterler giydirmek, örgü hayvan ya da canavar – yaratık, sandalye, tank, silah gibi nesneleri şehrin çeşitli yerlerine yerleştirmek, metro ve otobüslere örülmüş nesne ya da örülmekte olan nesneleri şişleri ile bırakmak gibi çeşitli şekillerde tezahür edebiliyor. İlişilmediği sürece senelerce dayanabilen sanat eserleri bunlar. Ama fark edilmeleri ya da çıkarılmak istenmeleri durumunda kolaylıkla sökülebiliyorlar. Yani aslında emeklerin boşa gitmesi ihtimali yüksek. Ancak şehrin karmaşasında ortaya çıkan absürt görüntü bu zahmete girmeye değer kılıyor. Urban Knitting, şehirlinin algı ayarları ile oynuyor, yarattığı kısa süreli yabancılaşma efekti ile şehir hayatını yumuşacık, kadınsı bir dokunuşla sekteye uğratıyor.

Yarn Craft Rebel

NINJA KNITTER

Şehri Giydirmek

Şehir Örgücülüğünün tam olarak ne zaman ve nerede başladığı bilinmemekle beraber, Amerika'nın Teksas eyaletinde 2000'lerin başlarında ortaya çıktığı tahmin ediliyor. Amaç başlarda basitti; elde kalan ipleri değerlendirmek, parça örgüleri atmak yerine bir şekilde sergilemek... Ancak 2001 Arjantin krizinden sonra başta Latin Amerika ve Avrupa'ya yayılan sokak eylemleriyle büyüdüğü ve özellikle de 2005'ten sonra politik bir hal aldığı sanılıyor.

Türkiye'de henüz yeterince bilinmemesine rağmen, urban knitting özellikle Avrupa ve Amerika'da çoktan sosyal bir fenomen halini aldı, hakkında kitaplar yazıldı, araştırmalar ve belgeseller yapıldı. Pek çok sanat galerisine "sokak sanatı" başlığı adı altında girdi, saygıdeğer bir yer edindi. Hatta 11 Haziran 2011, International Yarn Bombing Day (Uluslararası Yün Bombardımanı Günü) adıyla bir dizi eylemlere sahne oldu. Yarn bombing day'in her yıl tekrarlanması ve eylemlerin artarak devam etmesi planlanıyor.

Örgü örenler bilirler; örgü, yaratmaktır. Sabır ister. Üstelik en ufak bir hatayı dahi affetmez. Kaçan tek bir ilmek koca hırkanın sökülmesine, büyük düşen bir motif tüm atkının sarkmasına neden olur. Ancak bir diğer yandan hem dinlendiricidir, hem de doğası gereği yaratıcı olan kadını doyurur. Aslında bu bağlamda ele alındığında örgü, sabırla başarılacak her türlü eylemin bir egzersizi, bir metaforu olma özelliği taşır. Böyle düşünüldüğünde, şehri ilmek ilmek değiştiren kadınların pekala da görsel bir devrime, bir metamorfoza imza attıkları yadsınamaz bir gerçektir. Şişlerin gücü adına!

En Etkin Urban Knitting Guerillaları

Magda Sayeg: Magda Sayeg, pek çoklarına göre urban knitting'in bir sanat akımı haline gelmesinin, eylemselleşmesinin başını çeken kişi. Guerilla Knitting'in annesi. Magda Sayeg aynı zamanda Knitta Please adlı Texaslı örgü grubunun da kurucusu. Knitta Plesea 2005'te kuruluyor ve işlerinde en çok kendi hayal güçleri ile hip hop tarzını birleştiriyorlar. Magda Sayeg ve grubu Knitta, 2005'ten beri sadece Texas'ta değil dünyanın pek çok yerinde graffiti örmeyi sürdürüyor. Mexico City, El Salvador, Paris, Londra, Sydney, Roma, Milano Prag, Montreal bu yerlerden bazıları.

Londra Fraksiyonu, Knit the City: Knit the City (şehri ör), 2009'da kuruldu. 2000'li yıllarda kurulan en yenilikçi gruplardan biridir. Çok kısa sürede Londra'nın en ünlü yapıları örgü ile kaplandı. Trafalgar Meydanı'ndaki aslanlar, Parlamento Meydanı'ndaki telefon kulübleri en çok dikkati çekenler. Knit the City'yi benzer pek çok örgü gerillasından ayıran bıraktıkları ürünlere etiketler yapıştırmaları ve etiketlere "confess your theft" (hırsızlığı kabul et) yazdılar. Halkı bırakılan örgüleri almaya (ya da çalmaya) sefk ettiler.

Hardcore Chicks With Sharp Sticks, Seattle: Hardcore Chicks With Sharp Sticks yani **"Keskin Sopalı Hardcore Kızlar"** Seattle'da eylem yapan bir grup. Seattle'ın muhteşem güzellikteki sonbahar ağaçlarına ördükleri rengarenk kılıflarla tanınıyorlar.

Masquerade, Stockholm: Masquerade yani Maskeli Balo, Stockholm'ün örgücü kızlarının topluluğu.

Ja-Fa Girls, Ohio: 2005'ten beri Ohio, Amerika'da eylemlerini sürdüren bir diğer örgü gerilla topluluğu. Özellikle ördükleri çiçekleri ve hayvanları sokaklara bırakmaları ile biliniyorlar.

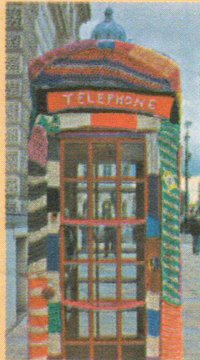
Satva Connection: En politik ve aykırı örgü gerilla gruplarından olan Satva Connection özellikle ördükleri klavye ve mause tıklama ellerini şehre asmalarıyla, bankalara çörgü çiçekler yapıştırmalarıyla biliniyor.

En İlginç Yarn Bombing Eylemleri

• Wall Street (Amerika'nın finans merkezlerinden) yakınlarında yer alan büyük boğa heykelinin örülmesi. Eylem boğa heykelini fazlaca maskülen (erkeksi), sert ve güç düşkünü olarak niteleyen **Agata Oleksiak** tarafından gerçekleştirildi. Gücü sembolize eden boğaya pembe bir tulum giydirildi. Oleksiak ayrıca **Banksy**'nin bazı eserlerini ve hatta otomobilleri de örüyor ve binalardan sarkıtıyor.

• Philadelphia Museum of Art (Philadelphia Sanat Müzesi) önündeki **Rocky** heykeline **Jessie Hemmons** tarafından giydirilen pembe süveter. Heykel, turistlerin ilgisini müzeden daha çok çekiyor ve turistler heykelin önünde fotoğraf çektirmek için sıraya giriyorlardı. Bu durumu protesto etmek için heykele giydirilen pembe süveterde **"go see the art"** (git ve sanat gör) yazıyordu.

• Meksika'nın başkenti Mexico City'deki şehirhatları otobüslerinden birinin örgü ile kaplanması. İşlem tam bir hafta sürdü. Bittiğinde ortaya son derece renkli bir iş çıkmıştı. Otobüs uzun süre hizmette kaldı.

• Dünyanın çeşitli müzelerine gerçekleştirilen anonim yarn bombing eylemleri. En ilginçleri Paris ve İtalya'daki müzelere yapılan eylemlerdir. Yüzyıllardır sanatın doruk noktası olarak kabul edilen rönesans heykellerine dizlik, atkı, çorap giydirilerek gerçekleştirilen eylemler; izleyicilerde yabancılaştırma efekti yaratmayı hedefliyor.

• Miltarizm müzelerinde ya da şehirlerin bazı noktalarında sergilenen tank, top, tüfek gibi militarizm gereçlerine battaniyeler ya da kılıflar örmek. Havan toplarına yünden **"tıpalar"** örerek top ağızlarına, "yarn bombing" (yün bombardımanı) etiketi ile geçirmek. Eylemler büyük ölçüde anonimdir.

• Londra'nın simgesi haline gelen kırmızı telefon kulubelerine çeşitli renklerde ya da rengarenk kılıflar örülmesi. Eylemler **Knit the City** grubu tarafından gerçekleştiriliyor.

Popüler Kültür ve Graffiti Knitting

Yaratıcılık ve zeka ürünü olan, ve daha da önemlisi değiştirme gücü olan her şeyin başına geldiği gibi urban knitting ya da politik ismiyle graffiti knitting popüler kültür tarafından emilme tehlikesiyle karşı karşıya. Önce underground bir eylem iken, şehrin sokaklarına; sokaklardan yeniyi kan emer gibi emen burjuva sanat galerilerine; galerilerden sermaye sahiplerinin butiklerine, otel ve restoranlarına ve nihayet oradan reklam kampanyalarına, müzik videolarına, şovlara ve populizme dahil oldu knitting. Populizme dahil olduktan sonra sanki bir ürünmüş gibi yeniden sokağa indi. Büyük knitting sanatçılarından kabul edenler, eylemlerini ticarete dönüştürerek büyük paralar kazandılar. Bunların başında Magda Sayeg geliyor. "Ürün"e dönüştürülen eserlere öykünenler, kendi knitting macerasını başlattı. Dünyanın her yerindeki **Derya Baykal**'larca yeni bir mucizeymiş gibi pazarlandı. Günümüzde özellikle teenage diye tabir edilen genç kitle arasında knitting "oldschool" (eski tarz) babanne işi bir uğraş değil, yeni ve çok havalı bir moda, bir trend. Japonya'dan Karayip Ülkelerine kadar pek çok yerde gençler çantadan kutuya kadar pek çok eşya örüyor. Bu potansiyel şimdi, yeniden, knitting gerillalarınca gerçek eylemselliğe dönüştürülmeyi bekliyor...

Akşamsefası

İpek pavyona düştü!

Adana-Tarsus pavyonları nam salmıştır cümle aleme. Salon filmlerinde yumuşatıldığı gibi değildir üstelik bu dünya. Nè pamuk kralları babacandır, ne de pavyon patronları. Nostalji gezegeninin müstesna bir hatırası olmanın yanına pek yaklaşmaz pavyon alemleri. Nostalji hatırlamaksa, sükut-u hayale uğrayan konsomatrislerin göz pınarlarında yankılanır ancak...

Hatırlanmak istenmeyen bir hatıranın sayfalarını aralamak için **İpek Özsüslü** evden çıktı, yollara düştü, Adana pavyonlarına uzandı. 70'lerden beri bu alemlerde çalışmış bir kadın bulamadı, ama pek çok erkek buldu. Büyük bir kısmı İpek'le konuşmayı reddetti. Bu alemde çalışmış olmak onlar için utanç vericiydi. Ama İpek yılmadı ve yine de birilerini konuşturmayı başardı. **Bayan Yanı** için İpek soruyor, ismini vermek istemeyen eski pavyoncular anlatıyor, Adana usulü buzlu çaylar uzun uzun bardaklardan taşıyor...

Genel olarak bir pavyon ortamı nasıldı biraz bahseder misiniz?

Batakhaneydi, köhneydi, karanlıktı. Gelen müşteriler külhan tipli bıyıklı. Zengin müşterilere çok değer verilirdi, kendisi istemeden pavyonun en güzel kadınları gönderilirdi.

Bu kadınlardan biraz bahsetsek..

Konsomatris diye tabir ettiğimiz bu kadınların çoğu aynı zamanda sanatçıydı. Kimi dans ederdi, kimi şarkı söylerdi, kimi arabesk söylerdi. Bu kadınlara, onları onurlandırmak için şampanya gönderilirdi. Sanatçı sahneden inince doğru o müşterinin masasına gönderilirdi. Bu masalarda erkeğin içtiği rakı 10 liraysa kadınınki bunun iki katıydı ve daha azdı. Bir de bol diye tabir ettiğimiz bir içki vardı.

Kimi bir köşe de sızar kalır şansı varsa kimsesizler yurduna kaldırılır

Bol mu?

Evet.. Viski renginde şekerli soğuk çay.. Kadın her masada sek içki içerse kısa sürede sarhoş olur ve randıman veremez dükkana, oysa dükkan ondan kazanç bekliyor.

Evet, biz kadınlara dönelim.

Bu kadınları temin eden organizatörler vardı. Maraş'tan Tarsus'a getirir. Mesela 3 tane getiriyorsa biri çirkindir. Kurunun yanında yaş da gitsin hesabı. Burdan alır başka yere götürür. Transfer gibi Adana'dan alır Hatay'a. Nerede eksik varsa artık.

Ben pavyon ortamını Yeşilçam'da gördüğüm kadarıyla bilirim. Hani filmlerde bu kadınların aile hayatları olur bir de, ne iş yaptığını bilmeyen, okuttukları çocukları, baktıkları yaşlı bir anne falan?

Onların hepsi yalan. Dışarıda hayatı yoktur bu kadınların. Bize, kendilerini yakın gördükleri personele zaman zaman anlatırlardı içince. Deşarj olmak için. Birisini kocası satmıştır, kimini abisi, kimini babası satmıştır. Bazen o anlatırdı biz ağlardık. "Allah büyük, borcunu öder gidersin" der, teselli ederdik. Perişandılar, alabora olmuş gemiler gibi..

Kadınların pavyon dışındaki hayatları nasıldı?

Artistler iyi para kazanırdı ama kazandıklarının çoğunu dostları postları yerdi. Pavyona tahsis edilmiş pansiyon denen yerlerde kalırlardı. Aslında otel ama başka müşteri almıyor. Kaçmasından şüphe edilen tedirginlik yaratan artistlerin kuaförü, terzisi pansiyona giderdi, kaçma ihtimalleri olmasın diye. Bu kadınlar borçlandırılarak senet imzalatılarak tutulurlardı. Zorbalık da vardı dayak da vardı. Sürekli borcuna borç katılırdı. Kaldıkları pansiyonda pencerelerde demir şebekeler örülüydü. Kuaföre, banyoya, alışverişe hep fedayilerle giderlerdi, fedayinin gölgesi altında. Şimdi herkes elini kolunu sallayarak geziyor.

Filmlerde hep görürüz, başroldeki kadın pavyonda çalışır, ama konsomatrislik yapmaz; resti çeker, patronu da buna ses çıkarmaz. Böyle bir olay mümkün müdür?

Yok öyle bir şey. Güzide bir sanatçıysa usül, güfte biliyorsa ancak. Onları da finalde çıkarırlardı. Striptizciler de en son çıkardı. Onları çok sıkmazlardı..

Viski renginde şekerli soğuk çay.. Kadın her masada sek içki içerse kısa sürede sarhoş olur ve randıman veremez dükkana, oysa dükkan ondan kazanç bekliyor

Evlenip gidenler olmadı mı peki?

Evlenip gidenler oldu, ama çok nadir. Evlendiği kişi bayağı bir masrafa girerdi. Borcu 20 ise pavyon onu 50'ye çıkarırdı. Öyle pavyondan kız koparmak çok zor bir işti. Borcunu ödetirler sonra da peşini bırakırlardı.

Kendisi ödeyip borcunu bitiren olmadı mı hiç?

Pavyonda itibar gören saygın bir arkadaşı varsa belki. Ama imkansız gibi bir şey, çünkü tam borcu bitmeye yakın organizatörler onu alır başka bir yere transfer eder ve yeniden hayali bir şekilde borçlandırırlardı. Taksi parası hamal parası vs. diye.

Peki kaç yaşına kadar pavyonda çalışıyorladı bu kadınlar bu işin alt sınırı üst sınırı nedir? Bir de akıbetleri ne oluyordu bir bilginiz var mı?

Kadınlar için 20 yaş sınırı vardı. Müşteriler içinse yaş sınırı 18'di. Üst sınırdaysa 40 yaşına kadar çalışan vardı. Bunu ben de zaman zaman düşünüyorum. Kimi bir köşe de sızar kalır şansı varsa kimsesizler yurduna kaldırılır. Çoğu meçhuldur. Ünlü artistler bile ne hallere düşüyorlar kimbilir onlar ne olmuşlardır.

İncirlik Amerikan Üssü'nden gelenler olur muydu?

Amerikalı askerler pek sık olmamakla beraber gelirlerdi. Aldatılmamak için yanlarında bir refakatçi de getirirlerdi. Ama iyi de para harcarlardı.

Öyle pavyondan kız koparmak çok zor bir işti

Sofu insanlar gelir miydi?

Yok hatırlamıyorum.

Gelen müşteriler nasıldı?

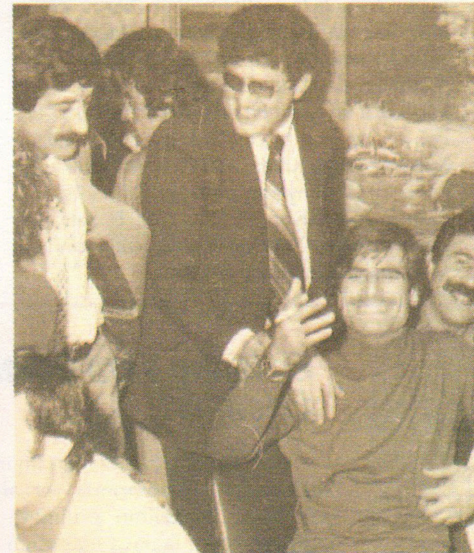
Figüran dediğimiz müşteri tipi bir tek bira içer, bir tek rakı içer. Efendi efendi içkisini içer tektekçi de denir. Bahşiş bırakmazlardı. Pavyonlarda şark köşesi denen bir yer olurdu.

Şark köşesi mi? Gözleme ayran satıyorduk demeyin sakın!!

Şark köşesi, 6-7 kişinin oturabileceği büyüklükte bir divanı olan, tül perdelerle kaplı bir köşe. Değerli müşterilerin oturduğu yer. Duvarlarda halılar süsler. Ağır bir köşe yani. Zengin müşteri gelir oturur ya da gündüzden ayırtmıştır. Biraz oturur içer ya uzatmalısı vardır, sahneden iner direk yanına gider ya da garson sorar kansomatris ister mi diye. Uzun bir sohbetin ardından güzel bir hesap çıkarılır. Bugünün parasıyla 1000-1500 para hesap öderlerdi. Umurlarında da olmazdı. Çünkü akarı var. Pavyon personeli tarafından da sevilen sayılan insanları yüklü bahşiş bırakırlardı..

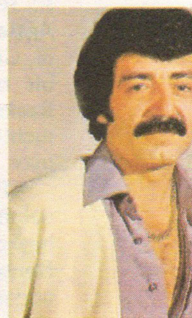
Zamanında buradaki pavyonlarda pek çok ünlü isim çalıştığını duyarız. Kimler vardı mesela?

Kabare 33'te İbrahim Tatlıses'i çok iyi hatırlıyorum. Uvertür olarak çıkardı. Yani ilk çıkanlardan zaman geçsin sahne hareketlensin diye. Bir sabahtan ağarmadan

Kabare 33'te İbrahim Tatlıses'i çok iyi hatırlıyorum. Uvertür olarak çıkardı... İbo ile kulüp çıkışında karşılaştık bana, yatacak otel var mı buralarda diye sordu. Elimle işaret ettim şurada garibanların kaldığı Şadırvanlı Oteli var diye. Bir de başka bir tarafı gösterdim daha iyi bir otelde kalmak istiyorsan da oraya git dedim. Sağol hemşerim dedi çekti gitti

Akşamsefası

Şehir dışına taşındı pavyonculuk da öldü

yanında tek bir sazla-sazı taşıyan arkadaş da sazı kürek gibi omuzuna atmıştı- kulüp çıkışında karşılaştık bana, yatacak otel var mı buralarda diye sordu. Elimle işaret ettim şurada garibanların kaldığı Şadırvanlı Oteli var diye. Bir de başka bir tarafı gösterdim daha iyi bir otelde kalmak istiyorsan da oraya git dedim. Sağol hemşerim dedi çekti gitti. Ufacık bir posteri vardı, siyah beyaz. Kıpkıvırcık saçları incecik gözleri. Siyah beyaz bir fotoğraf. Poster duvarın dibinde. Ferdi Tayfur da Köşk Pavyonda uvertürdü. Hiç unutmam 175 lira yevmiye alırdı. Birgün pavyon sahibine dedi ki, dayı bu 175 lirayı arttıramaz mısın? Pavyoncu da düşünüyorum önümüzdeki haftalarda olabilir dedi. Yani o da buranın toprağından geçti. Müslüm Gürses desen o da Kabare 33'te çalışıyordu. Arkadaşından aldığı taksiyle Tarsus-Mersin yolunda korkunç bir kaza geçirdi. Hastanede öldü diye morga kaldırdılar. Aylarca perişan günler geçirdi. Bazen kafası iyiyken kulübe çıkardı kumar oynardı ve hep kaybederdi. (Aşkta kazanmış bkz: Muhterem Nur) bir gün bir turne işi çıktı Müslüm Gürses de gitti.. Gidiş o gidiş.. Dönüşte de İstanbul'da kaldı Muhterem Nur'la birlikte hayatına yeni bir yön verdi..

Neler neler görmüşsünüz...

Ne intiharlar ne iflaslar gördük. Bu alemde bir söz var "bol bitti, aşk bitti". Ismarlayamazsan içki, bitersin. Kolay kolay kavga çıkmazdı, ama çıktığı zaman da kötü çıkardı. Cinayetler, yaralamalar... Ordulu Mustafa Köşk pavyonda vuruldu mesela. Başpehlivan Mustafa Bük, güreş kafilesiyle gelmişti. Çok uygunsuz hareketler yaptılar pavyonun altını üstüne getirdiler. Çıkınca da kim vurduya gitti. Ama kendini toparladı. Şişede durduğu gibi durmuyor. Çalışmaya başladığımda henüz sakal traşı olmamıştım. Komi olarak girdim, sonra garson oldum. Sonra barda çalıştım. Akdeniz, Köşk. Çağlayan, Huzur, Kabare 33 hepsi şehir içindeydi.. Şehir dışına taşındı pavyonculuk da öldü. Garsonundan, kapıcısına, komisinden müzisyenlerine kadar pavyonlar yüzlerce kişinin ekmek kapısıydı hepimiz için ama en çok kadınlar için çok çok zorlu bir ortamdı. •

Müslüm Gürses desen o da Kabare 33'te çalışıyordu. Arkadaşından aldığı taksiyle Tarsus-Mersin yolunda korkunç bir kaza geçirdi. Hastanede öldü diye morga kaldırdılar

60'lı yıllarda babası pavyon sahibi olan Selma K.

Nasıl bir aileydiniz?

9 kardeştik. 2 kızkardeşim ben, bir de annem hasır örüp para kazanıyorduk. Babam gündüz lokanta işletiyordu. Bir pavyonun da ortağıydı.

Babanızın pavyon sahibi olması sizin eve nasıl yansıdı?

Kendi kazandığı yetmezmiş gibi bizim elimizden de parayı alır pavyona yatırırdı. Kendisi bu pavyondan kazanır diğer pavyonda yerdi parayı. Bir gün annem parayı vermedi gitti çökelek aldı bize yedirmek için. Babam geldi parayı istedi. Annem çökelek aldım deyince çökeleği aldığı gibi aşağıya bahçeye fırlattı. Evimiz zaten tek odaydı. 9 kardeş, annem, babam bir arada yatardık.

Sen birgün içip içip pavyon kadınını koluna tak eve getir. Bize çıkın dışarı dedi. Biz de o soğukta sofanın altında dışarda yattık. 16 yaşındaki erkek kardeşim utancından dükkana gitti yatmaya. Sabah oldu, yıkansınlar diye annem ısıttı sularını. Yıkandılar çekip gittiler. Dayaktan başka yaptığı hiçbir şey yoktu.

Çok üzücü gerçekten..

Başka bir gün, annem hepimizi topladı hamama gittik. O gün pavyon kızları da gelmişler yıkanmaya. O zamanlar herkes herkesi iyi tanırdı bizi de tanıdılar. Hamamcı, pavyon kızına dönüp işte dostunun ailesi diye bizi gösterdi. Bizim sefaletimizi görünce kızın içi sızladı "Allah cezasını versin bu herifin" dedi. Pavyon kızı babamdan daha insaflıydı. Bu yüzden hepimiz yanlış evlilikler yaptık. Evden bir an evvel kurtulmak için ilk önümüze gelenle evlendik. Okutulmayınca, elimiz ekmek tutmayınca çareyi evlilikte bulduk.

bayanyanidergi@gmail.com

BAYAN YANI'NA BİLET

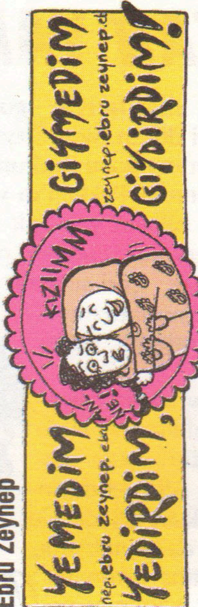
Çiğdem Demir

Eylül Kızılgün

Ebru Zeynep

Çiğdem Demir

Akşamsefası

Zümrüt Çavuşoğlu

Erkeklerin bir çoğu niye evrilmemiştir?

Erkeklere kötü laf söylemek değil amacım. Fakat bazen kesinlikle medenî bir yerde değil de, her an bana zarar verebilecek, istemediğim halde bana dokunabilecek, bir hayvanlar diyarında yaşıyor gibi hissediyorum.

Bu kadar öteki görüldüğüm, yerimin olmadığı bir yer olan "sokak".

Keşke bir gece şöyle tek başıma sokaklarda özgürce yürüyebilsem, tedirgin olmadan evime gidebilsem.

Keşke aynı kaldırımı paylaşabilsek ve senin elin kolun bana uzanmasa.

Elin kolun bana uzanmasa!

Daha hiçbir önyargı ve konsepte sahip olmadığım bir yaşta hissetmeye başladım bu tehlikenin varlığını. Komşu arkadaşımın abisi, evimizin yakınındaki inşaatta çalışan bir işçi... Bakışlarından anladım başıma nelerin gelebileceğini, kadın cinsinden olmanın ne demek olduğunu, duydum bilmem kime ne olmuş, tecavüze uğramış. Ben sadece 9-10 yaşımda idim tecavüze uğrama tehlikesi ile yaşamayı öğrendiğimde ve feminist teorist hocam Rosi Braidotti'nin dediği gibi "Daha tecavüze uğramadım".

Kadınların yalnızlıktan, yalnız yaşamaktan, evlen(e)memekten korkmalarının daha ciddi yaşamsal nedenleri var gibi. Bir erkek yalnız yaşlanmaktan korkar belki ama bir kadın yalnız yaşamaktan. Rahat bırakmazlar çünkü. Bir kadının "erk-eksiz" olması sürekli fiziksel ya da sözsel bir cinsel saldırı altında yaşaması demek olabilir.

Çocukken bazen kendi evimiz yada akrabalarımızın evleri de tekin yerler değil. Çocuklukta herhangi bir akrabası ya da yakını tarafından cinsel şiddete uğramamış kadınların sayısı az. Bende çok sonraları hatırladım dedem yaşında bir akrabamızın az çok yaptıklarını.

Hemen hemen bir çok kadının böyle tatsız bir deneyimi var. Bazılarınınki ise çok daha tatsız ve uzun süreli.

Çocuklukta yaşanabilecek en korkunç deneyimlerden birinin bu (cinsel şidette uğramak) olduğunu düşünüyorum. Bunu düşünmemin sebebi, bir keresinde tanıdığım bir kadın. Bu kadın hayatımda tanıdıgım ruhu en yaralı (en ruh hastasi) insandı ve üstelik bu hayattında hiç iyileşmeyecek, kurtarılamayacak kadar kaybolmuş gibi idi. Muhtemelen çok küçük bir yaştan itibaren uzun yıllar boyunca babası tarafından cinsel şiddette uğramıştı ve halâ "herşey yolunda" numarası yapıyordu.

Erkekler hiç mi kendilerini kontrol edemiyorlar güzellik ve masumiyet karşısında? Freud "kendini kontrol etmek medeniyettir." diyor. Bu sebeple soruyorum erkekler niye bu kadar medeniyetsiz?

Erkeklerin bu sınır bilmezliğini neye borçluyuz? Her halde biraz da toplumumuza? "Ne kadar çok kadınla beraber olursan o kadar çok erkek değil misin?

Erkek için sınır yok yani, ne isterse yapabilir, evlenmeden de evlendikten sonra da... Yalnız kalınca, karısı yüz vermeyince öz kızına bile eli uzanabilir. Ama kadınlar için tabii ki tam tersi. Kadınlar aşırı terbiye ediliyor, aşırı medenileştiriliyor.

Bir gün bir arkadaşım bana sordu: "Nasıl rahat mısın Meksika'da" diye Rahat mı? Rahat! Hiç bir zaman rahat olduğumu hatırlamıyorum şu hayatta. Tabii ki değilim. Hiç bir zaman rahat değilim. Maymunlar dıyarında rahat? Öyle bir lüksümüz yok bence kadın olarak, en azından sokaklarda yürüyen bir kadın olarak, rahatımız yok.

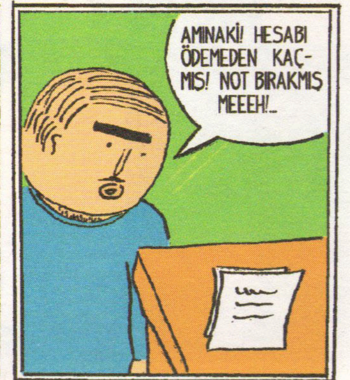
BÖREKÇİNİN ÇİLESİ: AMELIE

BÜŞRA ÜZGÜN

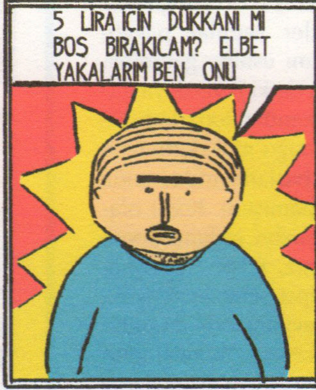

SON

BAYAN YANI LAYF

İpek Özsüslü

YILIN DÜĞÜNÜ- BAYAN YANI DA ORADAYDI

Sürpriz ilişkileriyle gündeme bomba gibi düşen Ayşe Özyılmazel ve Ali Taran'ın nikahı Bodrum da kıyıldı. Semiramis Pekkan'ın villasında kıyılan nikaha yaklaşık 50 kişi katıldı. Mutluluk çubuğu pazarlamacısı olarak içeri sızmayı başaran Bayan Yanı muhabiri izlenimlerini sizler için yazdı.

Uzun zamandır evlenmek için çıldıran ve evde kaldığını düşünmeye başlayan Ayşe, Ali evet deyince mutluluktan ağladı. Gecede Freud da unutulmadı, ruhuna Fatiha okundu. Kendisine yapılmasını istemediği şeyi başkasına yapan Ayşe, pişkinliğiyle göz doldurdu.

Taran'ın yanaklarına kara mı çaldığı yoksa sakallarını göz altlarına doğru mu uzattığı konusu konukların, özellikle de benim kafamda bir soru işareti yarattıysa da, bu konunun üzerinde fazla durmayıp neşemize baktık.

Geçtiğimiz yıllarda genç sevgilisi uğruna 33 yıllık eşinden boşanıp "Azgın Teke" lakabını alan ve üstelik bu adın patentini de alan Neco zamanında yüzüne tükürenlerin, şimdi kendisini tebrik etmek için kuyruğa girmelerinden dolayı derin bir mutluluk içinde olduğunu açıkladı. "Babasının kızı", beni mahçup etmedi diye konuştu. Kendisine, kızıyla damadı arasındaki yaş farkı sorulduğunda "İlk duyduğumda küçük dilimi yuttum ama jeep'i görünce dilim geri yerine geldi. Ayrıca damadımla yaşlarımızın yakın olması benim için bir artı, konuşacak çok konumuz var. Mübadele yıllarından prostata, eklem ağrılarından 2. Dünya Savaşı'na kadar pek çok konuda konuşabiliyoruz" dedi.

Estetikli olmadığının bir kez daha altını çizen Oya Germen, ayak üstü bir güzellik kürü tarifi verip evlilik haberini duyduğunda şoka girdiğini ancak jeep'i görünce şoku atlattığını ve bugünlerde siyatiğinin azdığını sözlerine ekledi. "Gündüz plajda beni Ali'nin kızı zannettiler. Bu da beni onurlandırdı. Hala gencim, hala güzelim" diyen Oya Hanım ın kızına en değerli yüzüğünü hediye ederken elleri titredi ancak fazla renk vermedi. Botoksa karşı olduğunu söyleyen Germen, gelin ayakkabısının altına adını yazdırmayı ihmal etmedi.

Gecede nikah şahitliği yapan Hıncal ULUÇ, yıh yıh yıh diye güldü. Ayrıca tıss diye gaz çıkarması kulaklardan ve burunlardan kaçmadı. "Vayy Ali vayy" ağzının tadını da bilirsin diye damatla şakalaşan Uluç'un keyfi her zamanki gibi yerindeydi.

Nikaha, sarı saçlarını ve mavi gözlerini de alıp gelen Kıvanç Tatlıturp, "Ali abi yeğenin varsa aman dikkat, anlarsın ya Behlül stayla', diyerek göz kırpıp şaka yaptı, herkesler de çok güldü.

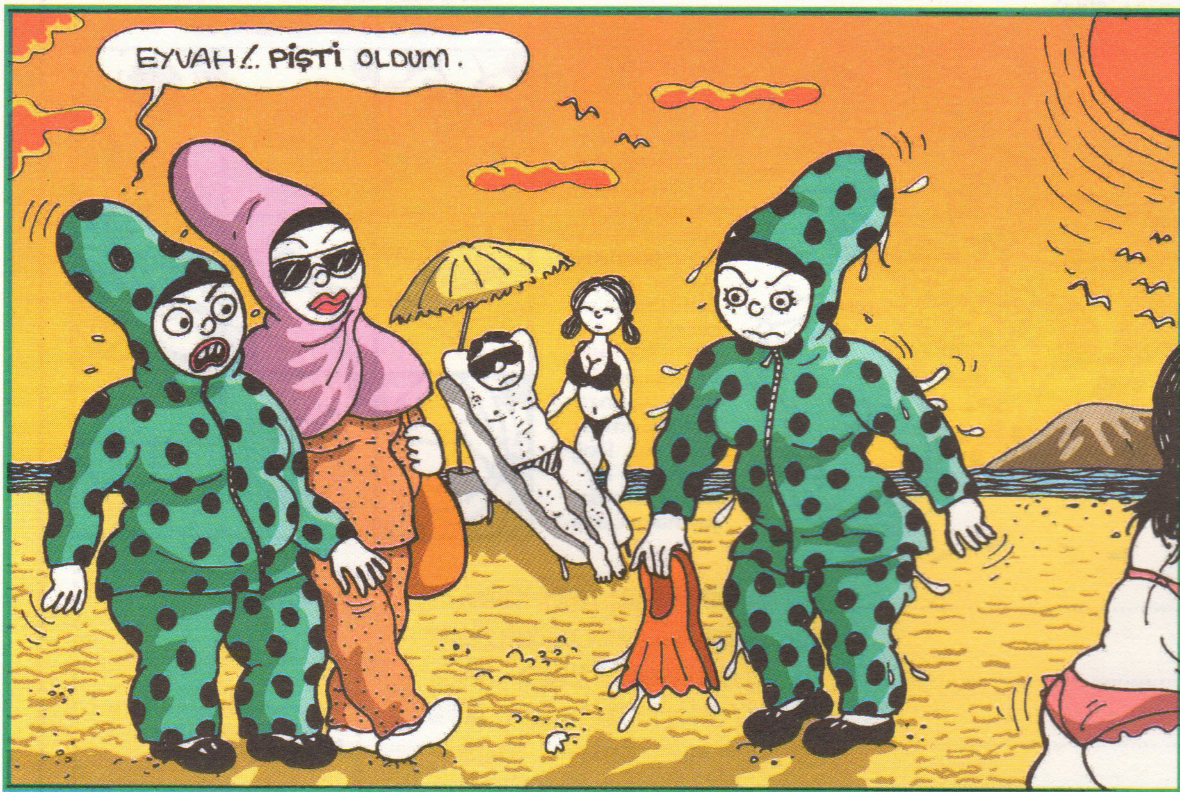
Helin Avşar'dan sonra Türkiye'nin görüp görebileceği en bir harika röportajcı olan İzzet Çapa, gelin çiçeğini kaptı ve 'ben ne takarsam benim nikahımda da aynını bana takcaklar' kurnazlığıyla geline 5'i bir yerde taktı.

Cüneyt Özdemir'in ise 5 N 1 K taktığı nikahın renkli konuklarından biri de Mazhar Alanson ve suratsız eşiydi. Biz de bu yollardan geçtik hey yavrum heyyy diye elini sallayan Mazhar, 'yaptım oldu' dedi. Bu sırada gözler yaşlı karısından boşanamayan ve her türlü fındığı kıran Ali Ağaoğlu'nu aradı. Taran, Ağaoğlu'na sabır diledi. Hep bir ağızdan aminler villayı inletti.

Gecenin ilerleyen saatlerinde piste çıkıp "azgın teke hanginizsiniz?" diye bağırdım. Neco "azgın teke benim" diye bağırdı. Sırasıyla Uluç, Mazhar Alanson ve Taran "hayıııır azgın teke beniim" diye yeri göğü inlettiler. Bir karara varamayınca da hepimiz azgın tekeyiz deyip olayı tatlıya bağladılar. Gelin havuza atladı nikah dağıldı. Sırtına vurulan zumzuklar eşliğinde gerdek odasına gönderilen Taran'ın yüzünde güller açtı.. Siyah ve beyaz güller ;)

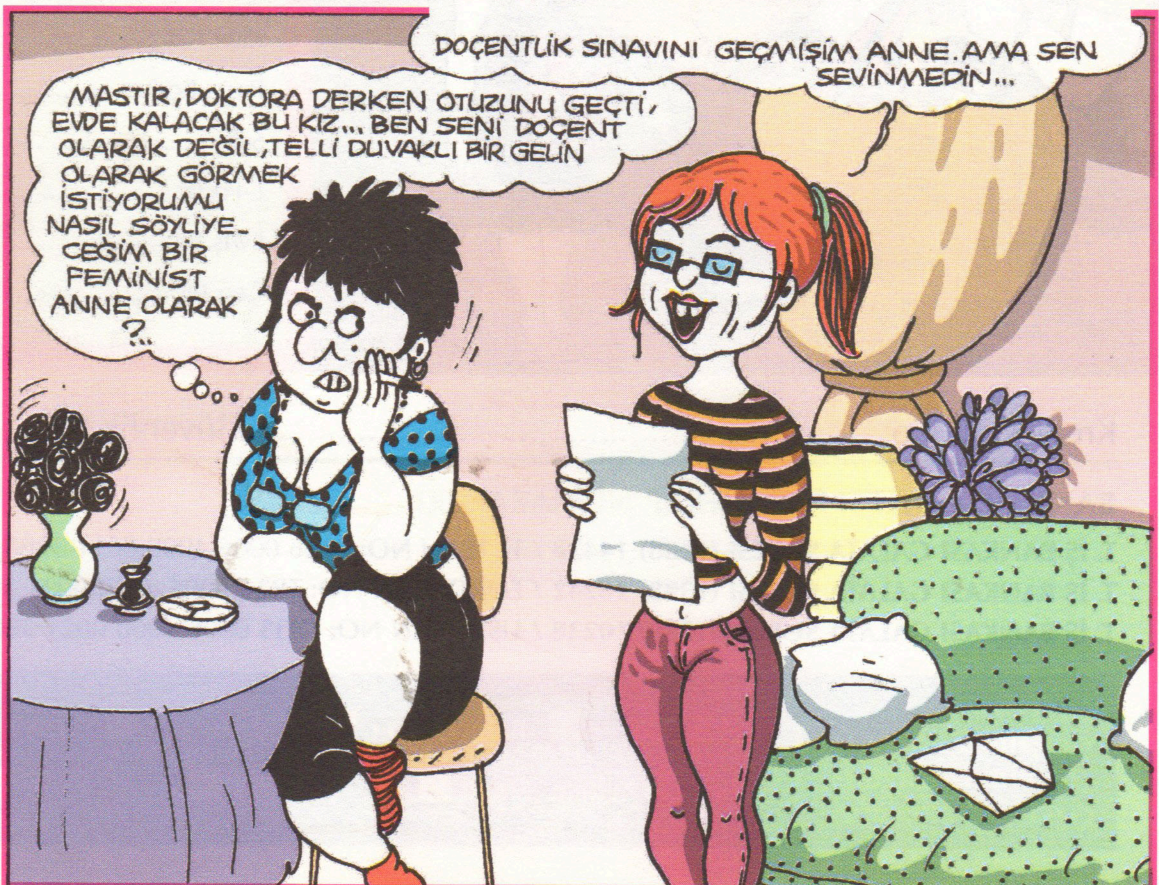
Akşamsefası

EYVAH!.. PİŞTİ OLDUM.

TURHAN'DAN AYRILIR AYRILMAZ KENDİMİ SPOR SALON-LARINA ATTIM.
STEPTİ, AEROBİKTİ, REJİMDİ DERKEN TAM ON KİLO VERDİM. AMA ŞİMDİ KENDİMİ ESKİSİ GİBİ SALMAKTAN, VERDİĞİM KİLOLARI ALMAK-TAN KORKU-YORUM.
NEDEN?
TURHAN'LA BARIŞTIK!..

ANNECİM BENİM.
AH, TATLI DİLLİ, SICAK KANLI KÜÇÜK GELİNİM BENİM.
ELTİM ANNESİ TARAFINDAN "ANNECİİM" ŞEKLİNDE SEVİLEN KIZLARDAN. AH ANNE, BİR KERECİK "ANNECİM" DİYEREK SEVSEYDİN BENİ, ŞİMDİ SANA BİLE ANNECİM DİYEMEYEN BEN, ELİN ANNESİ-NE, KOLAYCA "ANNECİM" DER, SOĞUK GELİN POZİSYONUNDA KALMAZDIM BURDA.

ANNESİİ... BAK MİNİK YAVRUN BALAYINDAN DÖNDÜ, SANA KOŞTU!..
23 SENE SONRA TAM BAŞBAŞA KALMIŞTIK... GELDİN, İYİ BOK YEDİN!..

DOÇENTLİK SINAVINI GEÇMİŞİM ANNE. AMA SEN SEVİNMEDİN...
MASTIR, DOKTORA DERKEN OTUZUNU GEÇTİ, EVDE KALACAK BU KIZ... BEN SENİ DOÇENT OLARAK DEĞİL, TELLİ DUVAKLI BİR GELİN OLARAK GÖRMEK İSTİYORUMU NASIL SÖYLİYE-CEĞİM BİR FEMİNİST ANNE OLARAK ?..

BAYAN YANI'na

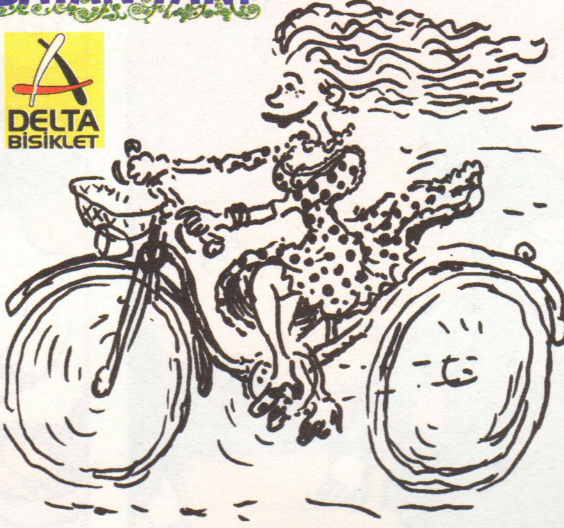
abone olun, evinize gelsin, sadece size özgü, üzeri orjinal çizimli ve elle boyanmış çanta veya tişört de hediye...

Bayan Yanı'na şimdi abone olmanın avantajları

- Tişört veya fabrikasyon değil el emeği, göz nuru, organik kumatan çanta hediyeniz olacak...
- Bu tişört veya çantanın üzerinde sevdiğiniz çizerin sadece size özel orjinal çizimi olacak... (Çizerleri siz belirleyeceksiniz. Kampanyanın bu kısmını çok sürdürebileceğimizi zannetmiyoruz, süresi sınırlı olacak acele edin.)
- Zamlardan etkilenmeyeceksiniz.
- Bayii, market dolaşıp ayacıklarınızı yormayacaksınız.
- Bayan yanı günlerinin pastalı kekli misafiri olacaksınız...

BAYAN YANI

BİSİKLET ÖDÜLLÜ BULMACA
DETAY DOKU

Karelerdeki detaylar bu sayıdaki hangi köşe ve çizere aittir? Bulmacayı doğru çözüp, adını, soyadını, açık adresini eksiksiz yazıp gönderen okurlar arasından kurayla seçeceğimiz 1 okura kız bisikleti toplam 20 okura da imzalı albümlerimizi veriyoruz. Doğru yanıtlar bir sonraki sayıda yayınlanacaktır...

1 ....
2 ....
3 ....
4 ....
5 ....
6 ....
7 ....
8 ....
9 ....

Kazananlar: Bisiklet.: Yeşim Kaplan / Bursa **Kitap Vs.:** Aynur Yurdam / İzmir **Tuncay Alaybeyoğlu / Ankara** - Şeyda Aytekin / Ankara - **Tuğba Çelik / Ankara** - Ebru Nizamoğlu / Çankaya - **Naime Sakınç / Mersin** - Şule Sam Köse / Ankara - **Nurdan Önder / Ankara** - Perihan Ölmez / İstanbul - **Figen Gençsoy / İstanbul** - Özden Amca Çalışkan / Edirne - **Hande Dipligüneş / İstanbul** - Yasemen Şanlı / Kırklareli - **Şeyma Bingöl / İstanbul** - Çağıl Harmandar / İstanbul - **Zeynep Kızıl / İstanbul** - Ebru Akgül / İstanbul - **Onur Nizamoğlu / Ankara** - Pakize Baykara / İzmir

Ad-Soyad
....
Adres:
....

İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu-İst.
Fax: 0212 245 38 06

ABONELİK FORMU

Kimlik Bilgileri
Adı Soyadı: ....
Doğum Tarihi: ....
Şirket: ....
Mesleği: ....
Cadde-Sokak: ....
Kapı No: ....
Posta Kodu: ....
Şehir: ....
E-Posta: ....
Ev/İş Tel: ....
Cep Tel: ....

Ben nakit çalışırım ☐
Bankaya gidecem hesabınıza havale yapıcam (İş Bankası bilgileri hemen aşağıda) ☐
Nakitle işim olmaz kredi kartıyla öderim. ☐

Visa ______ ☐
Master Card ______ ☐

Abonelik Bedeli (12 Ay)

Yurtiçi:	45 TL.
Avrupa:	40 Euro
Amerika	50 Dolar

Kredi Kartı No: .... Güvenlik No: .... Son Kullanma Tarihi: ....

BANKA HAVALESİ İÇİN HESAP NUMARALARI

T. İŞ BANKASI GALATA ŞUBESİ (1388) 14438 / TL IBAN NO: TR66 0006 4000 0011 3880 0144 38
T. İŞ BANKASI GALATA ŞUBESİ (1388) 10242 / EURO IBAN NO: TR24 0006 4000 0021 3880 0102 42
T. İŞ BANKASI GALATA ŞUBESİ (1388) 10238 / USD IBAN NO: TR35 0006 4000 0021 3880 0102 38

Banka dekontunu **0212 245 38 06**'ya faxlamanız veya adres ve tel. bilgilerinizi **abonelik@leman.com.tr**'ye mail atmanız yeterli olacaktır.
Abonelik işlemleri sorumlusu:
Asiye ULUDAĞ: 0.212.292 95 65-66

Tişört veya çantanıza orjinal çizimini istediğiniz çizeri işaretleyiniz.

Feyhan Güver ☐ Ramize Erer ☐ Elif Nurşad ☐ İpek Özsüslü ☐ Gülay ☐ Ortaya Karışık ☐

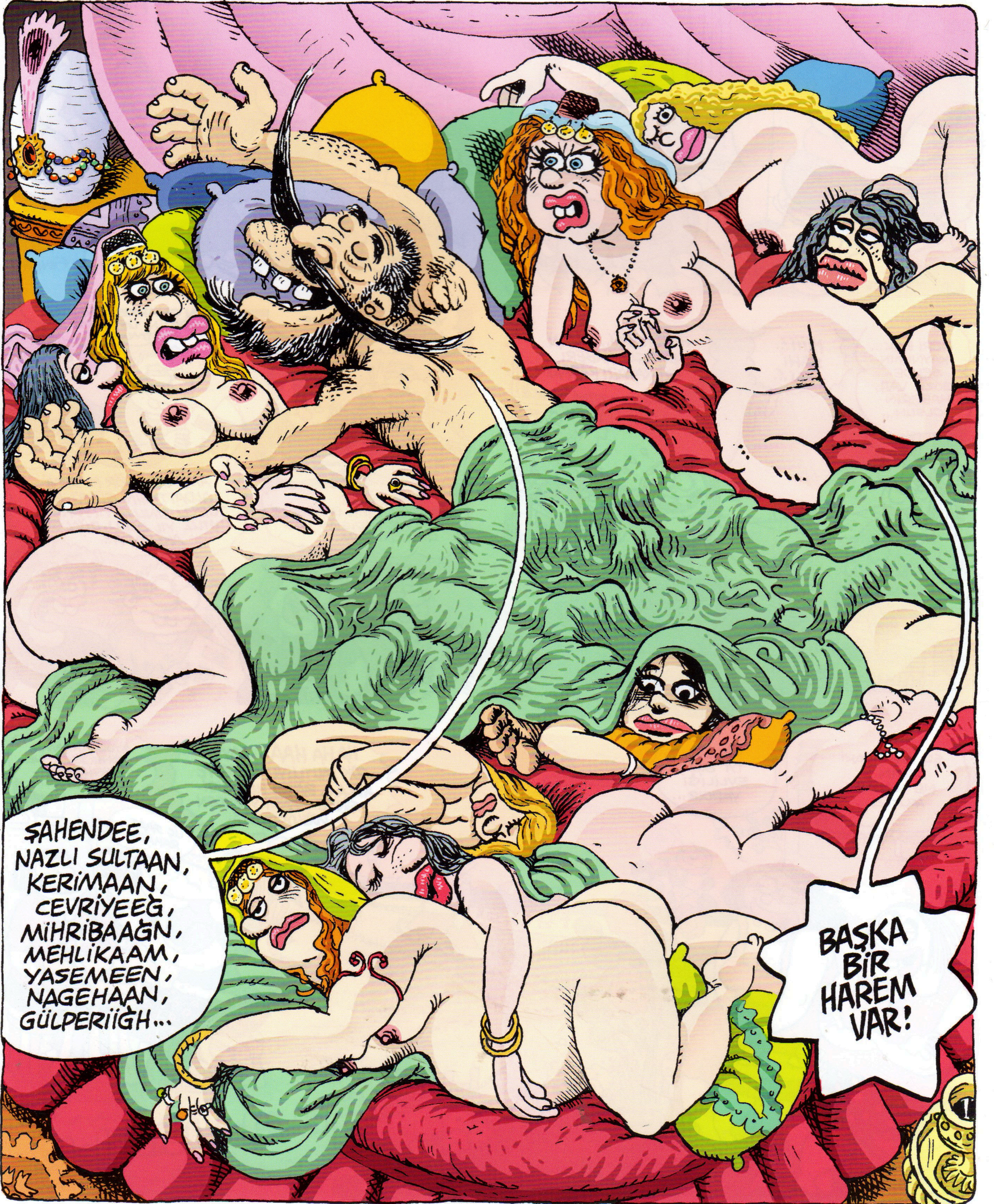
Tişört için beden: Small ☐ Medium ☐ Large ☐ X-Large ☐ XXLarge ☐

Akşamsefası

TUNCAY AKGÜN

KEMAL ARATAN

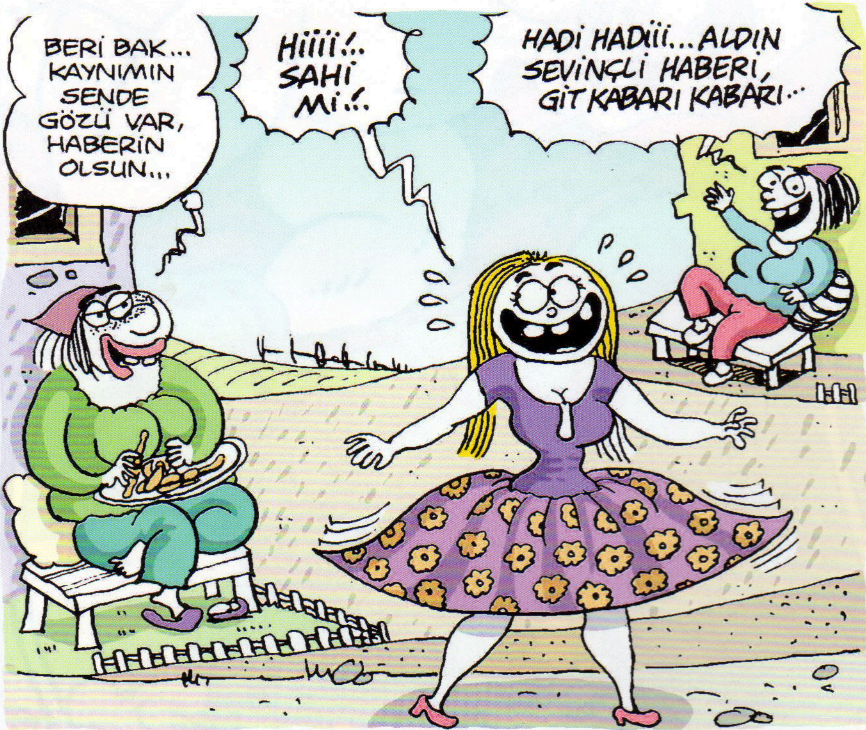
harem

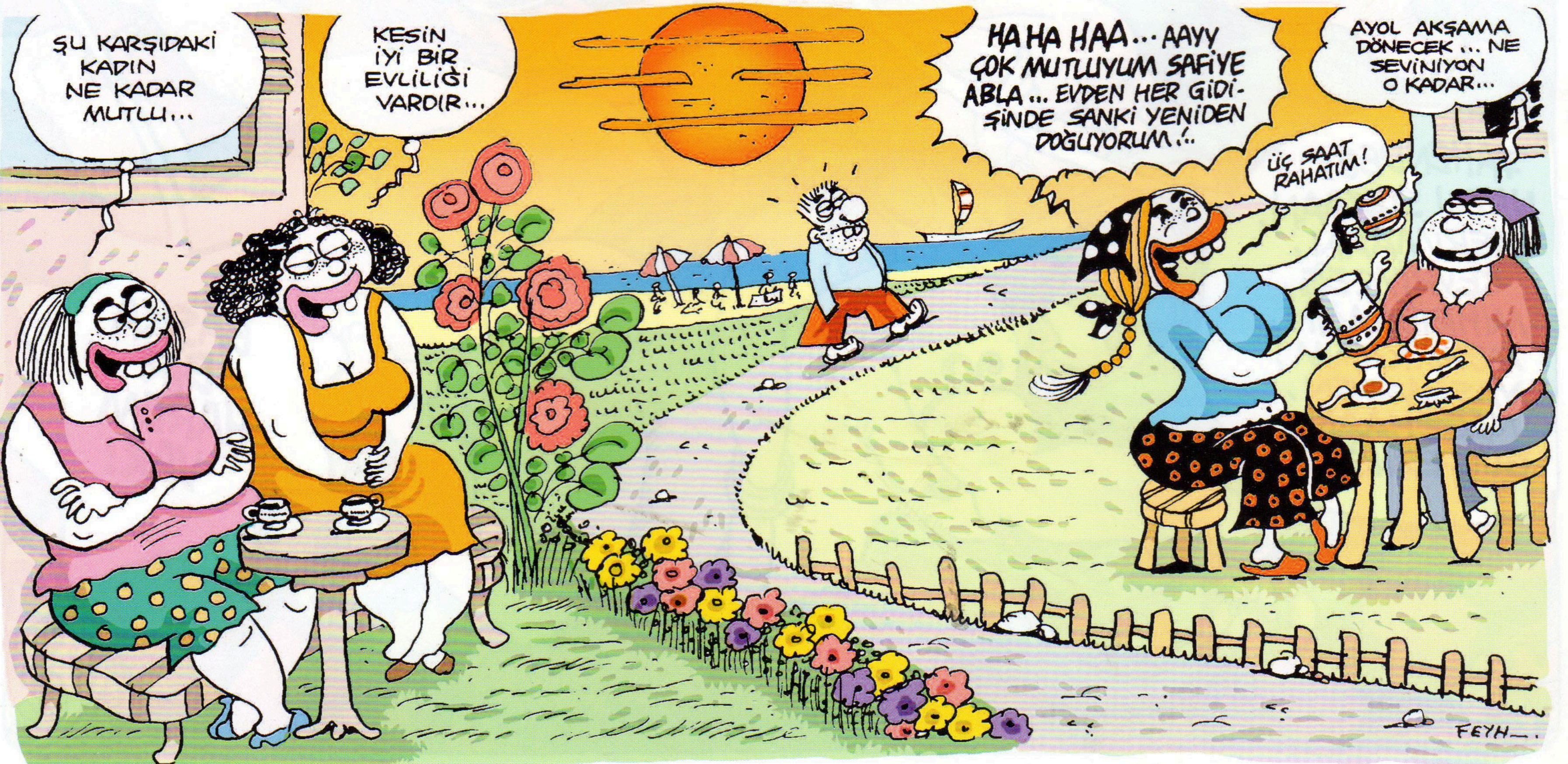
Akşamsefası

KIZKEN ÇOK GÜZELDİM BEN... BÖYLE AY GİBİ YUVARLACIK SURATLI, ELMA YANAKLI, KİRAZ DUDAKLI, TOMBALACIK BİŞEYDİM... KÖYÜN BÜTÜN OĞLANLARI PEŞİMDEYDİ...
ÖF ANNE YETER YA....O MODA OTUZ SENE ÖNCEYDİ... ÖFF EVDE KALICAM YAA!..

SÖZ Bİ DAHA FİSKE VURMUYCAM... SANA HEP YARDIM EDİCEM... Bİ DEDİĞİNİ İKİ ETMİYCEM!.. İŞE GİRİCEM!..
ÖFF ÇEKİL, ARİFE GÜNÜ KURBAN SEMİRMEZ... YARIN BOŞANIYORUZ... ON YILDIR AKLIN NERDEYDİ...
FEYHAN

BERİ BAK... KAYNIMIN SENDE GÖZÜ VAR, HABERİN OLSUN...
Hiiii!.. SAHİ Mİ!..
HADİ HADİİİ...ALDIN SEVİNÇLİ HABERİ, GİT KABARI KABARI...

YAŞ GEÇTİKÇE İYİCE UNUTKAN OLDUM!..
DÜN ÇIKARKEN ANAHTARI KAPININ ÜSTÜNDE UNUTMUŞUM...
BIRAK ESKİ ARKADAŞLARIN İSİMLERİNİ DÜN NE YEDİĞİMİ BİLE UNUTUYORUM...
AMA GEL GÖR Kİ BENİ ALDATTIĞIN GÜNÜ Bİ TÜRLÜ UNUTAMIYORUM... OTUZ YIL OLDU, DÜN GİBİ AKLIMDA!..

ŞU KARŞIDAKİ KADIN NE KADAR MUTLU...
KESİN İYİ BİR EVLİLİĞİ VARDIR...
HA HA HAA... AAYY ÇOK MUTLUYUM SAFİYE ABLA... EVDEN HER GİDİŞİNDE SANKİ YENİDEN DOĞUYORUM!..
AYOL AKŞAMA DÖNECEK... NE SEVİNİYON O KADAR...
ÜÇ SAAT RAHATIM!
FEYH